

Ο ΠΟΛΙΤΗΣ

ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΙΔΗΣΕΟΓΡΑΦΙΚΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΩΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΤΩΝ

ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗ 84 ■ Τ.Κ. 114 72 ΑΘΗΝΑ ■ ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2022 ■ ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 665 ■ 2,50 ΕΥΡΩ

Αγαπητά μας παιδιά μαθητές και μαθήτριες,

Αρχίζουν τά μαθήματα και πάλι. Επιστρέφετε στά θρανία οι περισσότεροι. Κάποιοι πού άπεφοίτησαν θά συνεχίσουν τή ζωή και τίς σπουδές τους, ενώ γιά κάποιους άλλους ξεκινά τώρα ή μακρά σχολική ζωή. Μία περίοδος πού έχει πολλές υποχρεώσεις, διάβασμα, εξετάσεις, αλλά και πολλές χαρές, μέ πρώτη τή φιλία και τή συνεργασία μέ τούς συμμαθητές και τίς συμμαθήτριες, αλλά και τή χαρά τής μάθησης, τής γνώσης, πού είναι τό καλύτερο έφόδιο γιά τήν πορείας σας.

Γιά τόν Πατριάρχη σας, τά γράμματα, τά βιβλία και ή μελέτη ήταν μεγάλες αγάπες. Μέχρι σήμερα, γιά μένα όλα αυτά είναι πηγή άληθινής ευτυχίας. Σας προτρέπω νά έχετε και έσείς στό κέντρο τών ένδιαφερόντων σας τό βιβλίο. «Διαβάζω, άρα ύπάρχω», λέγει ένας σύγχρονος στοχαστής. Σας διαβεβαιώνω, ότι όχι μόνο δέν θά μετανοιώσετε γι' αυτό, αλλά θά άντλείτε καθημερινά δύναμη, έμπνευση, νόημα και κατεύθυνση γιά τή ζωή σας.

Η παιδεία είναι και ή διαδικασία, μέ τήν όποία μεταδίδονται στή νέα γενιά πολύτιμες άξίες, στάσεις ζωής, ήθος και πολιτισμός. Άνήκετε στήν Ρωμαϊκή Όμογένεια, ή όποία φυλάσσει επί αιώνες, στά Άγια Χώματα, τήν πίστη στόν Χριστό, τήν παράδοση τής Όρθοδοξίας, τή βυζαντινή πνευματική κληρονομιά, τήν ανθρωπιά και τήν άλληλεγγύη. Κρατά άνοιχτές τίς πύλες τών Ναών μας, σέ καλή λειτουργία τά σχολεία και τά άλλα ιδρύματά μας, και άναμένει από έσας νά αναλάβετε, μέ τή σειρά σας, τήν ευθύνη γιά όλα αυτά. Τό σχολείο σας προετοιμάζει γιά νά άνδειχθείτε άξιοι συνεχιστές τών προγόνων σας. Σας παρακαλώ νά μή λησμονείτε ποτέ αυτόν τόν ύψηλό προορισμό σας.

Άρωγοί και συμπαρασάτες στήν πορεία σας είναι οι δάσκαλοι σας, οι όποιοι σας αγαπούν και έχουν τίς ειδικές γνώσεις και τή βούληση νά σας δώσουν όλα τά εφόδια γιά τήν επαγγελματική σας πορεία στό μέλλον και γιά νά γίνετε φορείς, έκφραστές και υπερασπιστές τού πολιτισμού μας. Έκτιμούμε όλοι και τιμούμε τήν προσφορά τους. Γιατί οι δάσκαλοι είναι ή ψυχή τού σχολείου και όρθως τό έργο τους όνομάστηκε «άγία άποστολή». Νά τούς σέβεσθε και νά άκούτε τίς ύποδείξεις και τίς συμβουλές τους. Ευχαριστούμε επίσης τούς γονείς και τούς κηδεμόνες σας γιά τίς θυσίες τους και γιά όσα μέ προθυμία και θυσιαστικό πνεύμα πράττουν γιά έσας.

Μέ αυτές τίς σκέψεις και τά αισθήματα, ευχόμαστε σέ όλους σας καλή σχολική χρονιά, ύγιεινή και πλούσια σέ ώραίες έμπειρίες και ένδιαφέροντες γνώσεις, άπονέμουμε σέ έσας, στους δασκάλους σας και στίς οικογένειές σας τήν Πατριαρχική μας εύλογία και παρακαλούμε τόν Θεό τής αγάπης νά σας χαρίζει όλα τά καλά.

«ΤΟΝ ΧΕΙΜΩΝΑ ΕΤΟΥΤΟ, ΑΜΑ ΤΟΝ ΠΗΔΗΣΑΜΕ, ΓΙ' ΑΛΛΑ ΔΕΚΑ ΧΡΟΝΙΑ... ΑΪΝΤΕ ΚΑΘΑΡΙΣΑΜΕ»

ΕΚΡΗΚΤΙΚΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΠΑΖΛ ΔΙΑΜΟΡΦΩΝΟΥΝ Η ΕΝΕΡΓΕΙΑΚΗ ΚΡΙΣΗ ΚΑΙ Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΝΤΑΣΗ

ΤΟΥ ΑΝΤΩΝΗ Ι. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΥ

Ενεργειακή κρίση και εσωτερική πολιτική ένταση συνθέτουν ένα εκρηκτικό κοινωνικό παζλ με απρόβλεπτες συνέπειες για την καθημερινότητα των πολιτών. Το πέρας των πολιτικών αρχηγών από τη ΔΕΘ και το «καλάθι των παροχών», είτε αυτό ήταν «μισογεμάτο ή γεμάτο», προκάλεσε μεγαλύτερη καχυποψία παρά εφησυχασμό για αυτά που έρχονται.

Στο πλαίσιο αυτό, και ειδικά σε ότι αφορά τη γειτονία μας, έρχεται να προστεθεί και η ένταση της τουρκικής προκλητικότητας. Η ρητορική των γειτόνων μας έχει ξεπεράσει κάθε προηγούμενο, καθώς ο Ερντογάν σε μια προσπάθεια να «ντοπάρει» το εθνικιστικό του περιεχόμενο «κινείται χωρίς

φρένα». Στην προκειμένη περίπτωση οι ελληνοτουρκικές σχέσεις φαίνεται πως είναι το μικρότερο αγκάθι για την πραγματική ζωή. Η ελληνική διπλωματία έχει επιτύχει τη θωράκιση της χώρας, με τις Η.Π.Α. και τη Γαλλία –παρά το υψηλό κόστος των εξοπλισμών– να έχουν υψώσει αποτρεπτικά τείχη απέναντι σε κάθε επιβουλή για τη χώρα μας. «Η επιλογή μας είναι να μην τσιμπάμε στις προκλήσεις. Είναι σίγουρα και προεκλογικό παιχνίδι. Το 63% των Τούρκων δεν θεωρούν την Ελλάδα απειλή. Είμαστε καταδικασμένοι να συνυπάρχουμε, αυτά που μας ενώνουν είναι περισσότερα από αυτά που μας χωρίζουν. Θα είμαι πολύ αυστηρός ως προς τα όρια που θέτουμε, ξέρουν όλοι ότι δεν παίζουμε με την Ελλάδα,

από την άλλη πρέπει να συζητούμε και να λύνουμε τις διαφορές μας ή να συζητούμε και να συμφωνούμε ότι διαφωνούμε χωρίς να πλακωνόμαστε», υποστήριξε ο Πρωθυπουργός Κυριάκος Μητσοτάκης σε μια από τις πρόσφατες συνεντεύξεις του. Σημαντικό στοιχείο πάντως είναι η εντατική και συνεχής διεθνοποίηση της τουρκικής προκλητικότητας από την Ελλάδα, όπως η τελευταία παρέμβαση του Πρωθυπουργού στον ΟΗΕ.

Το γεγονός αυτό επιτρέπει στη χώρα μας να προσληωθεί με μεγαλύτερη προσοχή στην αντιμετώπιση του δύσκολου χειμώνα που έρχεται.

Σύμφωνα με πληροφορίες –αφού μέχρι τη στιγμή που ολοκληρωνόταν το ρεπορτάζ δεν είχαν γίνει ακόμη οι επίσημες ανακοινώσεις– το νέο μοντέλο επιχορήγησης των τιμολογίων ρεύματος για νοικοκυριά κι επιχειρήσεις θα προβλέπει τα ακόλουθα:

- Συνέχιση της χορήγησης επιδοτήσεων σε όλους τους καταναλωτές. Θα επιχορηγούνται όλοι οι λογαριασμοί, αλλά με κίνητρα/αντικίνητρα για εξοικονόμηση ενέργειας.

- Καθιέρωση τριών μηνιαίων κλιμακίων κατανάλωσης ηλεκτρικής ενέργειας.

>ΣΕΛΙΔΑ 3

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΕΝΗΣ ΚΑΠΝΙΑ-ΑΡΑΠΟΣΤΑΘΗ

ΣΕ ΠΡΩΤΟ ΠΡΟΣΩΠΟ

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΠΑΣΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ Β' Ο ΧΑΤΖΗΣΤΑΥΡΟΥ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΤΣΟΥΚΑΤΟΥ

Στην Αίθουσα τελετών της Ιεράς Συνόδου
Ιασίου 4, Μονή Πετράκη - Αθήνα

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
21 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2022
ΩΡΑ 17:30

Θα παρευρεθεί
ο Αρχιεπίσκοπος Αθηνών και
πάσης Ελλάδος κ.κ. Ιερώνυμος.

επικαιρότητα

ΞΕΚΙΝΗΣΕ Ο ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ ΣΤΟ ΝΗΣΙ ΤΟΥ ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΣΤΗΝ ΠΕΡΙΟΧΗ ΦΕΤΗΙΕ

Το νησάκι του Αγίου Νικολάου, στο Fethiye της περιοχής Μυζλα, προσφέρει στους επισκέπτες μια ιστορική ατμόσφαιρα αφού διατηρεί στο έδαφός του τα ερείπια μιας εκκλησίας και κάποιων άλλων κτηρίων. Επίσης προσφέρει εκπληκτική θέα από την τοποθεσία του.

Στο νησί του Αγίου Νικολάου, απέναντι από τον κόλπο Gemile της περιοχής Kayaköy, υπάρχουν τα ερείπια τεσσάρων εκκλησιών και πολλών ιστορικών κτηρίων. Το νησί πήρε το όνομά του από μία εκκλησία που βρίσκεται σε αυτό, αφιερωμένη στον Άγιο Νικόλαο. Είναι προσβάσιμο με σκάφη από τον κόλπο Gemile, καθώς και στα καθημερινά δρομολόγια βαποριών που αναχωρούν από την περιοχή.

Οι επισκέπτες, που κατεβαίνουν από τα σκάφη, φτάνουν στις εκκλησίες διασχίζοντας ένα μονοπάτι. Από εκεί μπορούν να θαυμάσουν το τοπίο που θυμίζει πίνακα ζωγραφικής. Οι παραθεριστές, που δένουν τα ιδιωτικά σκάφη τους στην ακτή, έχουν την ευκαιρία να κολυμπήσουν στα καθαρά νερά, ανάμεσα στα ιστορικά αυτά ερείπια κτηρίων.

Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΣΤΗΝ ΠΕΡΙΟΧΗ ΤΩΝ ΕΡΕΙΠΩΝ

Ο Διευθυντής του Παραρτήματος του Γραφείου Τουριστικών Πληροφοριών της περιοχής Fethiye κ. Saffet Dünder δήλωσε ότι από το νησί αυτό γινόταν θαλάσσιο εμπόριο κατά τον 4ο αιώνα π.Χ., όμως τον 5ο και τον 7ο αιώνα μ.Χ. έγινε θρησκευτικό κέντρο.

Από τις ιστοσελίδες της Cumhuriyet και T24 (20/8/2022) προβάλλονται πολλές φωτογραφίες με υπολείμματα τοίχων ναού με την ονομασία Άγιος Νικόλαος, τα οποία βρίσκονται σε ένα μικρό νησάκι, στα νοτιοδυτικά τουρκικά παράλια, στον κόλπο της περιοχής Fethiye. Το ευχάριστο είναι ότι διατηρούν το όνομα του αγίου για το νησί.

Ο κ. Dünder δήλωσε ότι το όνομα του Αγίου Νικολάου βρίσκεται σε μία από τις τέσσερις εκκλησίες του νησιού. «Για τον λόγο αυτό θεωρείται ότι ο Νικόλαος έζησε για λίγο εδώ. Αυτός είναι και ο λόγος που το νησί πήρε και το όνομά του.

Το νησί ήταν επισκέψιμο σημείο για του Ορθόδοξους Χριστιανούς που πήγαιναν για προσκύνημα στους Αγίους Τόπους. Με τις επελάσεις όμως των Αράβων στην περιοχή οι μοναχοί μετακόμισαν στη Μονή του Af Kule, που βρισκόταν στην ίδια περιοχή και είχε ιδρυθεί από τον Άγιο Ελευθέριο. Οι υπόλοιποι κάτοικοι τότε εγκαταστάθηκαν στο Kayaköy».

Ο κ. Dünder δηλώνει ότι το ιστορικό νησί ως προς την τοποθεσία του, βρίσκεται κοντά

στην περιοχή Ölüdeniz, στο μοναστήρι Af Kule και στον κόλπο Gemile και είναι ιδιαίτερα δημοφιλές στους τουρίστες.

Μας εξήγησε για την ευχαρίστηση που θα αισθανθούν οι επισκέπτες από την όμορφη θάλασσα αλλά και την ιστορία του νησιού.

«Το νησί δέχεται περίπου 30.000 επισκέπτες τον χρόνο. Οι τέσσερις εκκλησίες του νησιού έχουν διαφορετικά χαρακτηριστικά. Ειδικά η πρώτη εντυπωσιάζει το κοινό με τη μαγευτική θέα προς τη Μεσόγειο. Στο νησί, από το 1990, ιαπωνικές και τουρκικές ομάδες διενεργούν έρευνες με επιφανειακές εργασίες. Το νησί έχει ιστορικά ερείπια, είναι προσβάσιμο για πεζοπορία και περιμένει τους επισκέπτες του».

Μαυρομικάλη 84 & Καλλιδρομίου, 114 72 ΑΘΗΝΑ
Τηλ. 210 8817341, e-mail: ekdoseis.tsoukatou@yahoo.gr,
www.tsoukatou.gr

ΙΔΡΥΤΗΣ: ΑΘΗΝΟΔΩΡΟΣ Π. ΤΣΟΥΚΑΤΟΣ
ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ - ΕΚΔΟΤΗΣ: ΔΗΜΗΤΡΗΣ Π. ΤΣΟΥΚΑΤΟΣ
ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ ΕΚΔΟΣΗΣ: ΠΗΝΕΛΟΠΗ ΤΣΟΥΚΑΤΟΥ
ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΣΧΕΣΕΙΣ - ΜΕΤΑΦΡΑΣΕΙΣ ΤΟΥΡΚΙΚΩΝ: ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ
ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΗΣ: ΑΝΤΩΝΗΣ Ι. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ (aantonopoulos10@gmail.com)
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ: ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΤΣΟΥΚΑΤΟΥ
ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ: ΣΤΕΦΑΝΙΑ ΚΑΚΑΝΗ
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ: NEW PRESS HOLD

Ωράριο γραφείων: Δευτέρα έως Παρασκευή 10.00-18.00

Τα ευυπόγραφα άρθρα εκφράζουν τις απόψεις αυτών που τα υπογράφουν και όχι κατ' ανάγκη της εφημερίδας. Η εφημερίδα διατηρεί το δικαίωμα της αλλαγής ή περικοπής των κειμένων, όταν αυτό κριθεί αναγκαίο. Η εφημερίδα δέχεται κείμενα μέχρι τις 15 κάθε μήνα.

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Ετήσια για όλη την Ελλάδα	30 ευρώ
Για τους Οργανισμούς	35 ευρώ
Για Σωματεία - Συλλόγους	35 ευρώ
Για την Ε.Ε.	53 ευρώ
Για την Τουρκία	53 ευρώ
Για τις υπόλοιπες χώρες	53 ευρώ

ΤΡΟΠΟΙ ΠΛΗΡΩΜΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ:

Στα γραφεία μας καθημερινά 10.00-18.00, με εισπράκτορα, μετά από τηλεφώνημα, με ταχυδρομική επιταγή, στις τράπεζες:

ΕΘΝΙΚΗ: 110/936221-54 - IBAN: GR8701101100000011093622154

ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΡΙΓΚΗΠΟΝΝΗΣΩΝ

Ο ΠΟΙΜΕΝΑΡΧΗΣ ΜΑΣ ΕΙΣ ΤΟ ΣΗΡΙΚΑΡΙΟΝ ΚΙΣΑΜΟΥ ΚΡΗΤΗΣ

Ο Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης μας, Μητροπολίτης Γέρων Πριγκηποννήσων κ. Δημήτριος, αποδεχθείς την τιμητική πρόσκλησιν του Σεβ. Μητροπολίτου Κισάμου και Σελίνου κ. Αμφιλοχίου, μετέβη εις Κρήτην και προσέτη το Σάββατον, 3ην αρξαμένου μηνός Σεπτεμβρίου 2022, της Ι. Ακολουθίας των εγκαίνιων του πρώτου Ιερού Ναού του λαοφιλούς σептου Αγίου Νικηφόρου του Λεπρού, εις το ορεινόν Σηρικάριον Κισάμου, γενέθλιον γήν του Αγίου, εν μέσω μεγίστου αριθμού προσκυνητών.

Μετά της Α. Σεβασμιότητος, του Ποιμενάρχου ημών, συνελειτούργησαν οι Σεβ. Μητροπολίται: Κισάμου κ. Αμφιλόχιος, Εδέσσης κ. Ιωήλ, Γορτύνης κ. Μακάριος, Αργολίδος κ. Νεκτάριος, Αρκαλοχωρίου κ. Ανδρέας, Κυδωνίας κ. Δανασκηνός, Πέτρας κ. Γεράσιμος, Ρεθύμνης κ. Πρόδρομος και ο Θεοφίλ. Επίσκοπος Κλαυδιουπόλεως κ. Ιάκωβος.

Παρέστησαν δέ συμπροσευχόμενοι εν τω Σωλέα, ο Σεβ. Αρχιεπίσκοπος Κρήτης κ. Ευγένιος, οι Σεβ. Μητροπολίται Λάμπης κ. Ειρηνάιος και Μεγάρων κ. Κωνσταντίνος, και ο Θεοφίλ. Επίσκοπος Δορυλαίου κ. Δαμασκηνός. Κατά δέ τον Εσπερινόν της παραμονής, 2ας ιδίου, παρέστη συμπροσευχόμενος και ο Θεοφίλ. Επίσκοπος Ευμενείας κ. Ειρηνάιος.

Κατά την επίσημον ομιλίαν του, του Σαββάτου, ημέρας των εγκαίνιων, ο Ποιμενάρχης μας, μετά εκδήλου συγκινήσεως ανεφέρθη εις τας πτυχάς του ευαρεστήσαντος τον Κύριον, υπερλόγου θυσιαστικής υπομονής και θαυματουργού προσευχής βίου, του Αγίου Νικηφόρου του Λεπρού, ευχαριστήσας και επαινέσας ακολούθως τον οικείον Ποιμενάρχην διά το πολυσχιδές του ιερών έργον που επί έτη επιτελεί, και διά την πλουσίαν αδελφικήν του προς αυτόν φιλοξενίαν.

Ο Σεβ. Ποιμενάρχης μας, δεν παρέλειψε, εξ αφορμής της προσευχητικής παρουσίας του, να συχαρή τον πρότρίτα εκλεγέντα Σεβ. Αρχιεπίσκοπον Κρήτης κ. Ευγένιον, εκλεκτόν Ιεράρχην της μεγαλονήσου Κρήτης, ευχηθείς αδελφικώς πάσαν επιτυχίαν από Θεού, και εις τας νέας ποιμαντικές και διοικητικές του ευθύνas.

Εκ της Ι. Μητροπόλεως, 4 Σεπτεμβρίου 2022

επικαιρότητα

Η ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΙΔΡΥΜΑΤΩΝ ΖΗΤΗΣΕ ΤΙΣ ΛΙΣΤΕΣ ΥΠΟΨΗΦΙΩΝ

Με τη δήλωση «Θα αποκατασταθούν οι ελλείψεις και θα ετοιμασθεί ένας καλύτερος εκλογικός κανονισμός» ανέστειλαν το 2013 τον ισχύοντα κανονισμό, ο οποίος επανεκδόθηκε τον Ιούνιο τρέχοντος έτους μετά από περίοδο προετοιμασίας 9 ετών.

Ωστόσο, οι διοικήσεις των ιδρυμάτων, γερασμένες και παρηκμασμένες, περίμεναν ελπίζοντας τον εκλογικό κανονισμό. Η δημοσίευσή του τους έφερε μεγάλη αναταραχή.

Οι εκλογές –που προβλέπεται να γίνουν μέχρι το τέλος του έτους με την εφαρμογή του υπάρχοντος περιφερειακού εκλογικού συστήματος, στο οποίο βασίστηκαν και οι βουλευτικές εκλογές– οδηγούν σε κίνδυνο στο να μείνουν ορισμένα ιδρύματα χωρίς διοικήσεις.

Έγινε γνωστό ότι σε ορισμένα ιδρύματα, με το περιφερειακό σύστημα που θα εφαρμοσθεί, πιθανόν δεν θα είναι δυνατός ο απαιτούμενος αριθμός μελών.

ΖΗΤΗΣΑΝ ΛΙΣΤΕΣ ΥΠΟΨΗΦΙΩΝ

Η Γενική Διεύθυνση Ιδρυμάτων, βάση του νέου κανονισμού, ζητάει πριν τις εκλογές, λίστες με τα ονόματα των υποψηφίων. Δεν υπάρχει περίπτωση να είναι κάποιος υποψήφιος εκτός της περιφέρειας που κατοικεί, κάτι που θα δημιουργήσει δυσκολίες για περιφέρειες μειονοτικών πληθυσμών στο να υπάρξουν αρκετά μέλη. Η πρακτική αυτή μας θύμισε τον διαπληκτισμό για την «παρέμβαση» στις Πατριαρχικές εκλογές.

Για πρώτη θα εφαρμοστεί ο κανόνας της αίτησης με λίστα των υποψηφίων που θα συμμετέχουν στις εκλογές, βάση των 80 και 90 άρθρων του εκλογικού κανονισμού.

ΤΟ ΑΡΜΕΝΙΚΟ ΙΔΡΥΜΑ ΟΡΤΑΚÖY ΔΕΝ ΘΑ ΣΥΜΜΕΤΕΧΕΙ ΣΤΟ ΚΟΙΝΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΕΚΛΟΓΩΝ

Παρά την αναταραχή, υπήρξαν και προβλήματα μεταξύ των ιδρυμάτων που συνέχιζαν την προετοιμασία τους για τις εκλογές. Ενώ η αρμενική κοινότητα σχημάτιζε κοινή οργανωτική επιτροπή εκλογών, το Ίδρυμα Μεσοχωρίου (Ortaköy) δεν συμμετείχε σε αυτήν και σχημάτισε δική του οργανωτική επιτροπή. Μετά από παρέμβαση του Πατριάρχη των Αρμενίων της Τουρκίας Sahak Mashalyan, το ίδρυμα δήλωσε: «Ανακοινώνουμε δημόσια ότι αναβάλουμε την αποστολή των εκλογικών καταλόγων μέχρι την 1η Σεπτεμβρίου 2022».

ΕΚ ΜΕΡΟΥΣ ΤΩΝ ΑΡΜΕΝΙΩΝ Η ΠΡΩΤΗ ΔΙΚΗ ΓΙΑ ΑΚΥΡΩΣΗ ΤΟΥ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥ ΕΚΛΟΓΩΝ

Ο διαπληκτισμός στην κοινότητα των Αρμενίων, έγινε αιτία για την πρώτη δίκη σχετικά με τον εκλογικό κανονισμό των Μειονοτικών Ιδρυμάτων. Ο δικηγόρος Simon Çekem, Πρόεδρος του Ιδρύματος της Αρμενικής Εκκλησίας «Üç Horan» του Πέρα, απευθύνθηκε στο Συμβούλιο της Επικρατείας ζητώντας την ακύρωση του Εκλογικού Κανονισμού και σταμάτημα της εκτέλεσής του.

Ο Çekem στην αίτησή του ζητά: «Ακύρωση της ρύθμισης, καθώς είναι αντίθετη με τον περί Ιδρυμάτων Νόμο και άλλες νομοθετικές ρυθμίσεις, όπως της Δημοκρατίας, της Δικαιοσύνης, του Συντάγματος, των Διεθνών Συμβάσεων, της Συνθήκης της Λωζάνης, της Ευρωπαϊκής Σύμβασης Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και δικαστικών αποφάσεων. Λαμβάνοντας υπόψη ότι θα προκύψουν δύσκολες και αξεπέραστες ζημιές

Ο εκλογικός κανονισμός, ο οποίος επανεκδόθηκε με καθυστέρηση 9 ετών, προκάλεσε αναταραχή στα μειονοτικά ιδρύματα. Η Γενική Διεύθυνση Ιδρυμάτων ξεκινώντας μια νέα πρακτική, ζητά λίστα των υποψηφίων, γεγονός που ανέδειξε στην ημερήσια διάταξη το πρόβλημα της «παρέμβασης». Η δημοσιογράφος Melike Çapan και η ιστοσελίδα Gerçek Gündem (12/8/2022) ανέδειξαν τα προβλήματα του νέου εκλογικού κανονισμού.

να γίνει αναστολή της εκτέλεσης και να διεξαχθεί δίκη με ακροατήριο».

Από την είδηση που δημοσιεύεται στην εφημερίδα Agos, ο Çekem αναφέρει για τον κανονισμό και την υποχρέωση των υποψηφίων να διαμένουν στην εκλογική τους περιφέρεια: «Είναι σε αντίφαση με τον καταστατικό χάρτη των ιδρυμάτων. Κάθε ίδρυμα έχει μια εγγυημένη βάση και σκοπό, παρ' όλο που είναι καθορισμένος ο τρόπος διαχείρισης του ιδρύματος. Σύμφωνα με τον σκοπό, ο κανονισμός που συντάσσεται με αυτόν τον τρόπο αποτελεί αντίφαση με τον κανονισμό του ιδρύματος, χωρίς φυσικά να λαμβάνεται υπόψη αν αυτή η κατάσταση παραβιάζει κατά έναν τρόπο το καταστατικό του ιδρύματος. Είναι ένας κανονισμός αντίθετος με τις αποφάσεις της Δικαιοσύνης, της Δημοκρατίας, του Συντάγματος, των Διεθνών Συμβάσεων, της Συνθήκης της Λωζάνης και της Ευρωπαϊκής Σύμβασης Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων.

Το καθήκον της Περιφερειακής Διεύθυνσης Ιδρυμάτων είναι να εποπτεύσει εάν η εκλογική διαδικασία θα διεξαχθεί σύμφωνα με τον νόμο.

Με αυτήν τη ρύθμιση εξουσιοδοτήθηκε η Περιφερειακή Διεύθυνση Ιδρυμάτων να κάνει διορισμούς με τρόπο που αντίκειται στους δημοκρατικούς κανόνες. Δηλαδή στην πραγματικότητα η Περιφερειακή Διεύθυνση μπορεί να μην κάνει διορισμούς, αλλά μπορεί να παύει άτομα που θα εκλεχθούν στις διοικήσεις με τον τρόπο που θέλει και χωρίς κανέναν έλεγχο.

Πρέπει να γίνει δεκτό ότι από την Περιφερειακή Διεύθυνση Ιδρυμάτων δεν μπορεί να υπάρξει καμία παρέμβαση ως προς το πώς και υπό ποιες προϋποθέσεις θα διεξαχθεί η εκλογική διαδικασία.

Άρθρα 8 και 9 του Εκλογικού Κανονισμού των Μειονοτικών Ιδρυμάτων

ΑΡΘΡΟΝ 8 (1) για τους υποψηφίους:

- α) Να είναι Τούρκος υπήκοος.
- β) Να έχει συμπληρώσει το 18 έτος της ηλικίας του.
- γ) Να είναι μέλος της κοινότητας που ανήκει το ίδρυμα.
- δ) Υποχρεωτική η διαμονή στην εκλογική του περιφέρεια για τουλάχιστον έξι μήνες πριν από την ημερομηνία των εκλογών.

Προϋποθέσεις εκλογής υποψηφίων.

ΑΡΘΡΟΝ 9 (1) Επιπλέον διατάξεις που καθορίζονται από το άρθρο 8 για τους υποψηφίους των Διοικ. Συμβουλίων.

- α) Να είναι κάτοχος πιστοποιητικού αλφαριθμητισμού εγκεκριμένο από το Υπουργείο Εθνικής Παιδείας ή πιστοποιητικού εκπαίδευσης.
- β) Να μην έχει καταδικαστεί για αδικήματα που ορίζονται στο άρθρο 9 του Νόμου και θα πρέπει να διαθέτει τις προϋποθέσεις.
- γ) Ένα άτομο μπορεί να είναι μέλος του Διοικ. Συμβουλίου σε τρία το πολύ Κοινοτικά Ιδρύματα.
- δ) Στο Διοικ. Συμβούλιο μπορούν να υπάρχουν το πολύ δύο άτομα με δεσμούς αίματος πρώτου βαθμού.

«ΤΟΝ ΧΕΙΜΩΝΑ ΕΤΟΥΤΟ, ΑΜΑ ΤΟΝ ΠΗΔΗΣΑΜΕ, ΓΙ' ΑΛΛΑ ΔΕΚΑ ΧΡΟΝΙΑ... ΑΪΝΤΕ ΚΑΘΑΡΙΣΑΜΕ»

• Χορήγηση κλιμακωτών επιδοτήσεων. Η υψηλότερη ενίσχυση θα δίνεται στο χαμηλότερο κλιμάκιο και θα συνεχίζεται κλιμακωτά μέχρι την κατανάλωση με τις περισσότερες κιλοβατώρες που θα λαμβάνει την πιο μικρή επιδότηση.

• Παροχή έξτρα επιδότησης με μείωση κατά 15% της κατανάλωσης ρεύματος. Όσοι καταναλωτές ανήκουν στο κλιμάκιο της υψηλότερης κατανάλωσης ρεύματος και κάψουν κατά 15% λιγότερες κιλοβατώρες από πέρυσι θα παίρνουν έξτρα επιδότηση. Εκείνοι που ανήκουν στο δεύτερο κλιμάκιο κατανάλωσης και εξοικονομήσουν ενέργεια επίσης κατά 15% θα πάρουν την ενίσχυση του πρώτου κλιμακίου. Αναφορικά με την επιδότηση των 700.000 καταναλωτών φυσικού αερίου φαίνεται ότι θα ακολουθηθεί το ίδιο μοντέλο.

Στο πολιτικό τερέν έχουμε μπει πλέον και επίσημα σε μια προεκλογική περίοδο μακράς διάρκειας που θα κορυφωθεί την Άνοιξη με κάλπες. Από τη Θεσσαλονίκη στο πλαίσιο της 86ης ΔΕΘ, ΝΔ και ΣΥΡΙΖΑ προέβησαν σε έναν ανταγωνισμό εξαγγελιών και παροχών αναλόγως το κομματικό πρόσημο.

Ο Κυριάκος Μητσοτάκης με γνώμονα την ορθή πορεία του προϋπολογισμού και της δημοσιονομικής σταθερότητας εμφανίστηκε πιο συγκρατημένος και έδωσε έμφαση στη στήριξη των ευάλωτων νοικοκυριών. Δεσμεύτηκε για συνέχιση των μέτρων στήριξης των πολιτών απέναντι στην ενεργειακή κρίση και για φθηνή στέγη στους νέους.

Ο Αλέξης Τσίπρας εξήγγειλε ένα φιλόδοξο οικονομικό πρόγραμμα με πυλώνα υλοποίησης το Ταμείο Ανάκαμψης. Δέχτηκε μεγάλο κύμα κριτικής ωστόσο με επιχειρήματα και αριθμούς υποστήριξε ότι είναι «απόλυτα κοστολογημένο». Η γενική εικόνα θολώνει από ένα κλίμα σκανδαλογολίας με επίκεντρο τις υποκλοπές – και όχι μόνο πλέον την παρακολούθηση του Νίκου Ανδρουλάκη. Αφού το ξετύλιγμα του κουβαριού «έβγαλε κοριούς και στην αυλή της Κουμουνδούρου». Η πολιτική αντιπαράθεση όπως είναι φυσικό θα είναι έντονη και το κλίμα θα φορτίζεται όλο και πιο πολύ όσο θα πλησιάζει η ώρα της κάλπης και οι μονομάχοι θα πρέπει να ανοίξουν τα χαρτιά τους για τα σενάρια και τις εκπλήξεις που επιφυλάσσει η απλή αναλογική.

Ένα εκλογικό σύστημα που δεν ευνοεί την αυτοδυναμία, αλλά τις πολυκομματικές κυβερνήσεις. Προς το παρόν το ενδεχόμενο συνεργασιών μοιάζει άπιαστο όνειρο, ωστόσο ο κίνδυνος να μπει η χώρα σε μια μεγάλη περιπέτεια πολιτικής αστάθειας οδηγεί τους τρεις πολιτικούς αρχηγούς σε δεύτερες σκέψεις. Ο Κυριάκος Μητσοτάκης δήλωσε στη ΔΕΘ ότι αυτοδύναμη κυβέρνηση δεν σημαίνει αναγκαστικά και μονοκομματική. Από την πλευρά του ο Αλέξης Τσίπρας ξεκαθάρισε ότι επιδιώκει να βρει κοινό τόπο με ΠΑΣΟΚ και ΜέΡΑ25, μόνο αν κατακτήσει πρωτιά στις εκλογές.

Όσο για τον Νίκο Ανδρουλάκη, επιμένει να κρατάει κλειστά τα χαρτιά του και στο ότι δεν θα υποστηρίξει Μητσοτάκη ή Τσίπρα για τη θέση του πρωθυπουργού, σε περίπτωση που έχουν χαμηλότερα ποσοστά. Σε κάθε περίπτωση, το θέμα των υποκλοπών στη δεδομένη περίοδο «έκαψε» το ενδεχόμενο μετεκλογικής συνεργασίας της ΝΔ με το ΠΑΣΟΚ, αλλά και η θέση του Νίκου Ανδρουλάκη για το πρόσωπο του πρωθυπουργού δεν προοιωνίζει προοπτική συνεργασίας με τον ΣΥΡΙΖΑ.

ειδήσεις

ΒΙΝΤΕΟΣΚΟΠΗΣΗ ΝΤΟΚΙΜΑΝΤΕΡ ΣΤΗΝ ΠΜΓΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗ

Στις 15 Σεπτεμβρίου 2022 είδαμε στην ιστοσελίδα της Πατριαρχικής Μεγάλης του Γένους Σχολής, ενός ενημερωτικό κείμενο και φωτογραφίες από τους εσωτερικούς χώρους της ΠΜΓΣ με τον διάσημο Τούρκο Καθηγητή Ιστορίας στο Πανεπιστήμιο Γαλατάσαραι κ. İlber Ortaylı. Άμεσα επικοινωνήσαμε με τον Σχολάρχη κ. Δημήτριο Ζώτο, ο οποίος, όπως και στην ανακοίνωση στην ιστοσελίδα της ΠΜΓΣ, μας είπε:

Την Πατριαρχική Μεγάλη του Γένους Σχολή επισκέφθηκε ο γνωστός Τούρκος Καθηγητής Ιστορίας κ. İlber Ortaylı μαζί με το κινηματογραφικό συνεργείο του Πρακτορείου Ανατολή (Anadolu Ajansı), προκειμένου να βιντεοσκοπήσουν το ντοκιμαντέρ που ετοιμάζουν για την Α.Θ.Π. τον Οικουμενικό Πατριάρχη κ.κ. Βαρθολομαίο.

Ο κ. İlber Ortaylı μίλησε στην κάμερα από την ιστορική αίθουσα εκδηλώσεων της Σχολής, αναφερόμενος στο πολυδιάστατο έργο του Οικουμενικού Πατριάρχη.

Ο κ. Ortaylı φιλοξενήθηκε από τον Σχολάρχη της ΠΜΓΣ κ. Δημήτρη Ζώτο και γνωρίστηκε με τους εκπαιδευτικούς της Σχολής, όσους βρίσκονταν εκεί.

Μετά από ερώτηση του κ. Ζώτου, ενημερώθηκε από τους υπεύθυνους ότι το ντοκιμαντέρ θα ολοκληρωθεί σε μερικές εβδομάδες και θα παρουσιαστεί εντός του Νοεμβρίου τρέχοντος έτους.

Στάθης Αρβανίτης

ΣΚΑΒΟΝΤΑΣ ΕΜΦΑΝΙΖΕΤΑΙ Η ΙΣΤΟΡΙΑ

Τον Ιούλιο 2022 διαβάσαμε στην εφημερίδα *Hürriyet* για νέες ανασκαφές στην περιοχή *Fatih*, δίπλα στην Κινστέρνα, στα χαλάσματα παλαιάς οθωμανικής γειτονιάς και να ανακαλύπτουν, κάτω από τα θεμέλια, Βυζαντινά τείχη. Εκεί υπάρχει και η στήλη που ήταν το κέντρο μέτρησης των αποστάσεων από την πρωτεύουσα Κωνσταντινούπολη προς τις τότε γνωστές πόλεις. Σήμερα, επειδή τα σκάμματα λόγω εργασιών είναι ανοικτά, οι τουρίστες τα περιεργάζονται με ενδιαφέρον. Το δημοσίευμα υπογράφουν οι Gül Kaba και Harun Uyanık.

Η στήλη του κέντρου μέτρησης αποστάσεων, στα τουρκικά *Milyon Taşı*, ήταν ένα από τα ιστορικά αρχαιολογικά ευρήματα που προστατεύτηκε και κατά την οθωμανική περίοδο. Οι ανασκαφές γύρω από αυτήν τη στήλη ξεκίνησαν από τον Μητροπολιτικό Δήμο Κωνσταντινούπολης το 2019. Εκείνη την περίοδο ανακατασκεύαζαν το πάρκο γύρω από την Κινστέρνα και ανακαλύφθηκαν κάποια αρχαιολογικά ευρήματα, που έγιναν αίτια να επεκταθούν οι ανασκαφές και να βρεθεί και αγωγός από το υδραγωγείο του Ουαλέντος.

ΑΡΧΙΚΑ ΥΠΕΘΕΣΑΝ ΟΤΙ ΗΤΑΝ ΛΟΥΤΡΑ

Ακριβώς πίσω από το κέντρο των αποστάσεων βρέθηκαν απομεινάρια Βυζαντινών τειχών. Έγινε γνωστό ότι τα θεμέλια των οθωμανικών κτηρίων, που κατασκευάστηκαν την εποχή εκείνη, τα στηρίζαν σε τείχη για να έχουν καλύτερη σταθερότητα. Στις εργασίες που έγιναν βορειοανατολικά του κτηρίου κατανομής υδροδότησης της Πόλης (Su Terazisi) και δίπλα από στέρνα οθωμανικής κατασκευής, βρέθηκαν αρχαία που νόμισαν ότι είναι Λουτρά.

Η διευθύντρια Κληρονομίων Πολιτιστικών Ευρημάτων στον Μητροπολιτικό Δήμο Κωνσταντινούπολης, κ. Merve Gedik, πληροφόρησε για τις ανασκαφές, που συνεχίζονται επί 3 έτη, και για τα αρχαιολογικά ευρήματα. Η κ. Gedik τόνισε με βεβαιότητα τη σημασία της περιοχής και το ότι υπάρχουν πολλά αρχαία κατάλοιπα, για αυτό και οι εργασίες συνεχίζονται.

«ΥΠΕΣΤΗΣΑΝ ΖΗΜΙΕΣ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΛΑΤΙΝΟΥΣ ΤΟ 1200 ΚΑΙ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΣΕΙΣΜΟΥΣ»

Η κ. Merve Gedik, δηλώνοντας ότι η στήλη του σημείου μηδέν των αποστάσεων αποτελούνταν από ένα θολωτό κτήριο με 4 στηρίγματα και είχε κατασκευαστεί όταν η Κωνσταντινούπολη ήταν πρωτεύουσα της Ανατολικής Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας είπε: «Εκείνη την περίοδο αυτό το μέρος θεωρούνταν το σημείο μηδέν. Συνέχισε να χρησιμοποιείται και κατά την οθωμανική περίοδο για την αρχή της Μέσης Οδού (Meşe Yolu). Ακόμα και η ώρα ρυθμιζόταν από αυτό το σημείο. Μέχρι το 1880, που πάρθηκε απόφαση το σημείο να είναι στο Greenwich, όλες οι ρυθμίσεις γίνονταν από αυτό. Πολλά κτήρια υπέστησαν ζημιές από την εισβολή των Λατίνων το 1200 και τους σεισμούς. Υποθέτουμε ότι και το κτήριο της στήλης της μηδενικής αρχής στο σημείο έπαθε ζημιά τότε. Είχε επίσης υποστεί σοβαρές ζημιές στον σεισμό της Κωνσταντινούπολης, τον οποίο ονομάζουμε "Μικρή Αποκάλυψη" στη δεκαετία του 1490».

ΟΙ ΑΝΑΣΚΑΦΕΣ ΞΕΚΙΝΗΣΑΝ ΤΟ 2019

Η κ. Gedik είπε ότι η περιοχή όπου πραγματοποιήθηκε η με-

λέτη ήταν πολυεπίπεδη. «Μπορούμε να μάθουμε ολόκληρη την ιστορία της περιοχής Sultanahmet από αυτόν τον αρχαιολογικό χώρο ανασκαφής, γιατί εδώ υπάρχουν και οθωμανικά και βυζαντινά επίπεδα. Ήδη είναι ιστορική η στήλη του σημείου μηδέν των αποστάσεων. Ένα τμήμα της είχε έρθει στην επιφάνεια στις ανασκαφές του 1967. Ωστόσο, τότε δεν έγινε εκτεταμένη ανασκαφή. Συνεχίζουμε τις εργασίες μας από το 2019 υπό την επίβλεψη της Διεύθυνσης Αρχαιολογικών Μουσείων Κωνσταντινούπολης και βρίσκουμε νέα κτηριακά κατάλοιπα. Βρήκαμε βυζαντινά ερείπια στην επιφάνεια γύρω από το σημείο μηδέν των αποστάσεων και συνεχίζουμε γύρω από αυτό».

ΟΙ ΕΡΓΑΣΙΕΣ ΕΙΝΑΙ ΟΡΑΤΕΣ ΣΤΟ ΚΟΙΝΟ

Η κ. Gedik δήλωσε ότι βρήκαν τα ερείπια μιας γειτονιάς της οθωμανικής περιόδου. «Θεωρούμε τις αρχαιολογικές ανασκαφές αυτού του σημείου ως γενικό έργο της πλατείας του Sultanahmet. Διεξάγουμε αρχαιολογικές ανασκαφές που είναι ορατές, έτσι ώστε να μπορούν να τις παρακολουθήσουν άνθρωποι από όλο τον κόσμο. Έχουμε έργα για όλη την πλατεία Sultanahmet. Θέλουμε να ανασκάψουμε κάποια σημεία, μετά από έγκριση του συμβουλίου, που θα μας πληροφορήσουν για όλα τα επίπεδα.

Όταν ολοκληρωθούν οι ανασκαφές, θα οργανωθεί μια νέα περιπατητική διαδρομή στην περιοχή του Sultanahmet. Καταλαβαίνουμε πλήρως τι είναι το κάθε τι, καθώς κάνουμε ανασκαφή επίπεδο-επίπεδο. Από τα ευρήματα ενός επιπέδου ανακαλύψαμε ότι εδώ υπήρχε μία οθωμανική γειτονιά. Υπάρχει σοβαρό επίχωμα σε όλη την περιοχή του Sultanahmet και σκάβοντάς το, καθώς και τα χαλάσματα, θα γίνουν πιο εμφανή όλα».

ΣΤΟΧΕΥΟΥΜΕ ΣΤΗΝ ΠΕΡΑΤΩΣΗ ΤΩΝ ΑΝΑΣΚΑΦΩΝ ΣΕ ΕΝΑΝ ΧΡΟΝΟ

Η κ. Gedik δήλωσε ότι όλα έγιναν για να φέρουν νερό σε όλους τους δρόμους, που ήταν συνδεδεμένοι με τη στήλη αποστάσεων. «Το υδραγωγείο του Ουαλέντος και το κτήριο κατανομής υδροδότησης της Πόλης, την τροφοδοτούσαν από τη βορινή πλευρά. Σε αυτούς τους δρόμους υπάρχουν ενδιαφέροντα ευρήματα. Ανακαλύψαμε και πηγάδια σε κήπους οικιών. Αν προσέξουμε τα ευρήματα μπορούμε να πούμε ότι ανήκουν σε γειτονιά του 15ου αιώνα. Όσο σκάβουμε βαθύτερα, από τη φύση του κονιάματος και της τοιχοποιίας, καταλαβαίνουμε ότι ανήκουν στη Βυζαντινή περίοδο.

Τα τείχη από τούβλα που βρέθηκαν με τη στήλη μηδενικής αρχής είναι Βυζαντινά. Μπορούμε να τα συγκρίνουμε και με άλλες πηγές».

ΣΤΑΘΗΣ ΚΕΦΑΛΟΥΡΟΣ

Η ΤΡΑΓΩΔΙΑ ΑΝΗΚΕΙ ΣΤΟΥΣ ΕΛΛΗΝΕΣ

πολιτικό δοκίμιο

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΤΣΟΥΚΑΤΟΥ

ειδήσεις

www.tsoukatou.gr

GARO PAYLAN: ΤΟ ΕΠΑΡΧΕΙΟ ΤΟΥ FATİH ΘΑ ΓΙΝΕΙ ΕΜΠΟΔΙΟ ΣΤΟ ΝΑ ΑΝΑΦΕΡΕΤΑΙ Ο ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΣ ΩΣ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ;

Αν μπορούσε και η Ομογένεια της Πόλης να είχε έναν μαχητή Ρωμιό βουλευτή στην Τουρκία σαν τον Αρμένιο Garo Paylan, τα πράγματα θα ήταν καλύτερα σε όλα τα ζητήματα της κοινότητάς μας. Αυτήν τη φορά τα βάζει με το Επαρχείο του Fatih, το οποίο δεν θεωρεί τον Πατριάρχη Βαρθολομαίο Οικουμενικό, όπως τον θεωρούν και τον αποκαλούν εκατομμύρια κόσμου. Την είδηση δημοσιεύει (18/8/2022) η ιστοσελίδα Medya port.

Ο Αρμένιος Βουλευτής του HDP κ. Garo Paylan έθεσε αυτήν τη φορά το θέμα με τη χρήση του τίτλου «Οικουμενικό» για το Ορθόδοξο Πατριαρχείο της Κωνσταντινούπολης. Το ερώτημα: «Γιατί δεν υπάρχει νομική βάση για την Οικουμενικότητα του Πατριαρχείου, αλλά ανακοινώνεται, ότι το ίδρυμα είναι θρησκευτική οργάνωση που υπάγεται στο Επαρχείο Fatih;»

Ο κ. Garo Paylan ρώτησε τον Υπουργό Εσωτερικών κ. Süleyman Soyul:

«Όταν εκατοντάδες εκατομμύρια Ορθόδοξοι θεωρούν τον Πατριάρχη Βαρθολομαίο Οικουμενικό, είναι σε θέση το Επαρχείο Fatih να εμποδίσει αυτό το γεγονός;»

Το Επαρχείο του Fatih, στις 15 Αυγούστου 2022, σε γραπτή δήλωση σχετικά με τη χρήση του τίτλου «Οικουμενικό» από το Πατριαρχείο Κωνσταντινούπολης ισχυρίστηκε: «Ο ισχυρισμός ότι το Πατριαρχείο είναι Οικουμενικό, δεν έχει νομική βάση». Το ίδρυμα «είναι μια θρησκευτική οργάνωση που υπάγεται στο Επαρχείο του Fatih».

Ο τίτλος «Οικουμενικό», που χρησιμοποιείται τιμητικά από το Ορθόδοξο Πατριαρχείο Κωνσταντινούπολης, είχε γίνει αποδεκτός το 2010 από τον τότε Πρωθυπουργό κ. Recep Tayyip Erdoğan. Το 2020 μάλιστα από το Προεδρικό Γραφείο είχε αποσταλεί πρόσκληση σε επίσημο επιστολόχαρτο της Προεδρίας της Τουρκικής Δημοκρατίας, προς τον «Αξιότιμο Οικουμενικό Πατριάρχη κ. Βαρθολομαίο».

Φέρνοντας το θέμα στην ημερήσια διάταξη της Βουλής, κ. Garo Paylan υπέβαλε ερώτημα ζητώντας απάντηση από τον Υπουργό Εσωτερικών κ. Süleyman Soyul.

«Ο τιμητικός τίτλος «Οικουμενικό», που χρησιμοποιούσε το Ορθόδοξο Πατριαρχείο της Κωνσταντινούπολης από τον VI αιώνα και μετά, ήταν αποδεκτός και υποστηριζόταν την περίοδο της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας. Από την άλλη πλευρά, ο τίτλος του «οικουμενισμού», που χρησιμοποιήθηκε τιμητικά από το Ορθόδοξο Πατριαρχείο της Κωνσταντινούπολης την περίοδο της Τουρκικής Δημοκρατίας έγινε δεκτός το 2010 και από τον τότε Πρωθυπουργό κ. Recep Tayyip Erdoğan. Μάλιστα, όταν ρωτήθηκε κατά τις τότε επαφές του με την Ελλάδα «σας ενοχλεί όταν σας κάνουν ερωτήσεις χαρακτηρίζοντας «Οικουμενικό» τον Πατριάρχη της Κωνσταντινούπολης;» απάντησε: «Όχι, δεν με ενοχλεί». Επίσης ο κ. Garo Paylan είπε ότι στις 26 Νοεμβρίου 2020, είχε αποσταλεί πρόσκληση σε επίσημο επιστολόχαρτο της Προεδρίας της Τουρκικής Δημοκρατίας όπου τον αποκαλούσε «Αξιότιμο Οικουμενικό Πατριάρχη κ. Βαρθολομαίο».

Τέλος στο δώρο που του πρόσφεραν στην Τραπεζούντα τράβηξε την προσοχή η γραπτή ένδειξη: «Στον Οικουμενικό Πατριάρχη κ. Βαρθολομαίο». Ο κ. Paylan συνέχισε λέγοντας ότι μετά από όλα αυτά αισθάνεται την ανάγκη να του εξηγήσουν πως το Επαρχείο του Fatih, ανακοινώνει ότι ο τιμητικός τίτλος «Οικουμενισμού» που έχει το Ορθόδοξο Πατριαρχείο της Κωνσταντινούπολης, από την περίοδο την Οθωμανικής Αυτοκρατορίας και της Τουρκικής Δημοκρατίας δεν ισχύει και είναι ένας θρησκευτικός οργανισμός που υπάγεται στο Επαρχείο.

Ο κ. Paylan ζήτησε από τον Υπουργό Εσωτερικών κ. Süleyman Soyul να απαντήσει στις ακόλουθες ερωτήσεις:

- Γιατί ανακατεύουν το κράτος σε θρησκευτικές υποθέσεις;
- Είναι δουλειά του Έπαρχου του Fatih να κάνει δηλώσεις σχετικά με το καθεστώς των μειονοτικών ιδρυμάτων που προστατεύονται από τη Συνθήκη της Λωζάνης;
- Όταν η Προεδρία της Δημοκρατίας θεωρεί τον Πατριάρχη «Οικουμενικό» τι δουλειά έχει ο Έπαρχος του Fatih;
- Όταν εκατοντάδες εκατομμύρια Ορθόδοξοι θεωρούν τον Πατριάρχη Βαρθολομαίο Οικουμενικό, είναι σε θέση το Επαρχείο Fatih να το εμποδίσει;
- Θα εξηγήσετε κάποτε στον Έπαρχο του Fatih, ότι ο οικουμενισμός είναι πνευματικός τίτλος που εκφράζει καθολικότητα;

ΒΡΕΘΗΚΕ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΡΑΝΟΣ ΚΑΙ ΣΦΑΙΡΕΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΝΤΕΠΙΘΕΣΗ ΣΤΟ ΑΦΥΟΝΚΑΡΑΗΙΣΑΡ

Ο ξεναγός στο πεδίο μάχης του Afyonkarahisar κ. Hasan Özpinar βρήκε στην περιοχή ένα κράνος και αρκετές σφαίρες που ανήκαν στον Ελληνικό στρατό. Την είδηση προβάλλουν αρκετές ιστοσελίδες όπως και η Son dakika.com (27/8/2022). Παρά τα 100 χρόνια που πέρασαν όλα τα αντικείμενα είναι σε πολύ καλή κατάσταση και βγήκαν στην επιφάνεια με την επέτειο της νίκης των Τούρκων.

Από τις έρευνες που έκανε ο Hasan Özpinar σε φωτογραφίες και αρχεία σχετικά με τη μεγάλη αντεπίθεση του Τουρκικού στρατού στο Afyonkarahisar που είχε καταλάβει τότε ο Ελληνικός στρατός, βρέθηκαν αυτά τα αντικείμενα, μετά από 100 χρόνια στις περιοχές Kocatepe, Beytepe, Belentepe, Kalecik Sivrisi, Tinaztepe και Çiğiltepe, όπου έγιναν οι μάχες μεταξύ των δύο στρατών, εξηγεί. Ο Hasan Özpinar είπε ότι στις έρευνες που διενήργησε στα πεδία της μάχης βρήκε κράνη, σφαίρες και ενδυμασίες που ανήκαν στον Ελληνικό στρατό.

«Στις 30 Αυγούστου, 100η επέτειο της νίκης του Τουρκικού στρατού, θελήσαμε να εκθέσουμε τα αντικείμενα που βρήκαμε. Ο Τουρκικός στρατός απελευθέρωσε το Afyonkarahisar στις 27 Αυγούστου, πριν 100 χρόνια. Δόθηκαν πολλές σκληρές μάχες στο Kalecik Sivrisi, Beytepe, Belentepe, Tinaztepe και Çiğiltepe. Υπήρξαν πολλοί νεκροί από την πλευρά του Ελληνικού στρατού. Συνεχίζουμε τις έρευνες. Όταν βρεθήκαμε στο πεδίο της μάχης, ένα μεταλλικό κομμάτι, τράβηξε την προσοχή μας. Όταν ψάξαμε είδαμε ότι ήταν ένα ελληνικό κράνος γυρισμένο ανάποδα, γεμάτο χώμα».

«ΒΡΕΘΗΚΑΝ ΚΑΙ ΑΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΗΤΕΣ ΣΦΑΙΡΕΣ»

Ο Özpinar δήλωσε ότι όλα τα χρόνια το κράνος έμεινε κάτω από χιόνια, βροχή, ήλιο, που του προκάλεσαν οξείδωση και παραμόρφωση. «Το περιποιηθήκαμε όσο μπορούσαμε. Το κράνος το χρησιμοποιούσε ο Ελληνικός στρατός από τη δεκαετία του 1910. Μπροστά βλέπουμε έναν δικέφαλο αετό και έναν ανάγλυφο σταυρό, καθώς και ένα οικόσημο που ανήκει στον βασιλικό στρατό εκείνης της περιόδου. Αυτό το κράνος δεν το χρησιμοποιούσαν όλοι οι Έλληνες στρατιώτες, παρά μόνο οι ειδικές μονάδες. Είναι πιθανό να βρείτε στο πεδίο της μάχης ελληνικές στρατιωτικές σφαίρες. Ακόμα και δεκάδες σφαίρες που έχουν εκραγεί ή όχι, διαφόρων διαμετρημάτων. Όλα πήραν τη θέση τους στη συλλογή μας».

NOMIKA KAI SYMBOULEYTIKA GRAΦEIA GÜMÜŞKAPI & SILVERGATE

Αγαπητοί φίλοι και συμπατριώτες
Ανεξάρτητα από την αιτία που εγκαταλείψατε την Τουρκία και κατοικείτε στην Ελλάδα, αν έχετε προβλήματα περιουσιακά, κληρονομικά, συνταξιοδοτικά ή διεκδικείτε οτιδήποτε σε οποιαδήποτε πόλη της Τουρκίας, σας γνωρίζουμε ότι η δικηγορική μας εταιρεία είναι ικανή να σας συμβουλεύσει για νομικά και εμπορικά ζητήματα, υπηρεσίες που προσφέρει εδώ και 30 χρόνια στην Κωνσταντινούπολη και σε άλλα σημεία της Ευρώπης και του κόσμου με γραφεία που διατηρεί στην Κωνσταντινούπολη και το Ρότερνταμ.
Σας δίνουμε τη δυνατότητα να μας πληρώσετε κατά τη διάρκεια ή μετά το πέρας της υπόθεσής σας. Είμαστε πρόθυμοι να συζητήσουμε μαζί σας σε ταξίδια μας στην Ελλάδα. Έχετε τη δυνατότητα να συνεννοηθείτε μαζί μας στην Τουρκική, Αγγλική και Ελληνική γλώσσα τηλεφωνικά 5 ημέρες την εβδομάδα και με email όλο το 24ωρο, στα κάτωθι τηλέφωνα και διευθύνσεις:
www.mustafademir.av.tr, www.arabulucumustafademir.com
www.silvergate.nl, www.silvergate-legal-consulting.nl

Ελληνικά και Τουρκικά: Nalan Chasanoglou (0090 532 574 82 75)
Αγγλικά και Τουρκικά: Mustafa Demir (0090 555 222 94 89)
Αγγλικά με όλους τους υπόλοιπους νομικούς συνεργάτες μας στα τηλ.: 0090 212-274 47 64, 272 74 68, 275 63 56, Fax: 0090 212-275 63 56.
Email: gumuskapi.hukuk@gmail.com, avukatmustafademir@hotmail.com, nhasanoglu74@gmail.com
Ortaklar Cad. No:12/10, Mecidiyeköy/İstanbul/Turkey

ειδήσεις

ΠΡΕΣΒΕΥΤΗΣ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΙΑΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ: ΕΑΝ ΔΕΝ ΚΑΝΕΤΕ ΤΙΣ ΣΩΣΤΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ, ΤΟ ΠΙΘΑΝΟΤΕΡΟ ΕΙΝΑΙ ΟΤΙ ΔΕΝ ΘΑ ΒΡΕΙΤΕ ΠΟΤΕ ΤΙΣ ΣΩΣΤΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ **ΓΙΑΝΝΗΣ ΤΟΠΤΣΟΓΛΟΥ**

Στα ελληνοτουρκικά αναφέρεται σε άρθρο του ο πρεσβευτής της Τουρκίας στην Ελλάδα, Μπουράκ Οζούγκεργκιν (φωτό) γράφοντας πως «είτε το θέλουμε είτε όχι, η μοίρα των δύο χωρών είναι άρρηκτα συνδεδεμένη».

Όπως γράφει στα *Νέα Σαββατοκύριακο*: «Η ιστορία έδωσε μια τέτοια στιγμή κιςμέτ ακριβώς πριν από 100 χρόνια. Στις 9 Σεπτεμβρίου 1922, το τουρκικό έθνος πέτυχε τελικά να τερματίσει έναν δεκαετή μακρύ κύκλο πολέμου και κατοχής στα εδάφη του».

Στο άρθρο του με τίτλο «Κάντε τις σωστές ερωτήσεις για να λάβετε τις σωστές απαντήσεις», ο κ. Οζούγκεργκιν αναφέρεται στη Μικρασιατική Εκστρατεία και, περιγράφοντας ένα ερώτημα που προφανώς θεωρεί ότι θα έπρεπε να έχει τεθεί στην Ελλάδα, γράφει:

«Μα γιατί στείλαμε έναν στρατό εισβολής μέχρι την καρδιά της Τουρκίας;».

«Οι πόλεμοι είναι τραυματικά γεγονότα, ανεξάρτητα από το αν νικήσεις ή χάσεις. Εάν το έθνος σου βρίσκεται στην πλευρά των ηττημένων, τα αποτελέσματα είναι εμφανή – άρνηση, θυμός, ακατανίκητη παρόρμηση για εκδίκηση, αναθεώρηση και ούτω καθεξής. Σε τέτοιες ατυχείς συνθήκες, η τελική αποδοχή και ο επαναπροσανατολισμός στην πραγματικότητα μπορεί πραγματικά να είναι τα κλειδιά για την επίτευξη εσωτερικής ειρήνης».

Και συνεχίζει: «Επίσης, υπάρχει και μια άλλη όψη του νομίσματος που συχνά παραβλέπεται. Ακόμα κι αν νικήσεις, έχεις πολλούς λόγους να θρηνηείς. Μόλις έχασες τους γιους, τις κόρες σου και την αίσθηση της ασφάλειας, μαζί με τα σπίτια και τα χωριά σου».

Κατά την άποψη του κ. Οζούγκεργκιν «αναμφισβήτητα, αν κρίνουμε από τα ελληνικά tweets, ομιλίες, εκθέσεις και άλλες εκδηλώσεις μνήμης γύρω από εκείνη την ταραγμένη περίοδο, ένας ουδέτερος παρατηρητής θα μπορούσε δικαιολογημένα να σκεφτεί ότι ήταν λάθος της Τουρκίας το ότι υπέστη εισβολή. Ότι ήταν οι ίδιες οι νικηφόρες τουρκικές ένοπλες δυνάμεις που ισοπέδωσαν εκατοντάδες πόλεις και χωριά στη Δυτική Ανατολία και πυρπόλησαν τις πόλεις τους, ενώ ο ελληνικός στρατός υποχωρούσε».

«Βγάζει νόημα αυτό;» διερωτάται ο πρεσβευτής της Τουρκίας και απαντά «Όχι» για να επισημάνει: «Ούτε σύμφωνα με τη μεταπολεμική Συνθήκη της Λωζάννης. Γι' αυτό ακριβώς η Συνθήκη υποχρέωνε την Ελλάδα να επανορθώσει τις ζημιές που προκλήθηκαν στην Ανατολία από τις πράξεις του στρατού ή της διοίκησής του, οι οποίες ήταν αντίθετες με τους νόμους του πολέμου». Και συμπληρώνει: «Βλέπετε, εάν δεν κάνετε τις σωστές ερωτήσεις, το πιθανότερο είναι ότι δεν θα βρείτε ποτέ τις σωστές απαντήσεις. Ακόμη χειρότερα, θα συνεχίσετε να κατηγορείτε τους άλλους για τα δικά σας λάθη».

«Πάντα πιστεύαμε ότι η χειραψία μεταξύ Ατατούρκ και Βενιζέλου ήταν ένα τέλειο παράδειγμα σωστής νοστοροπίας. Πήραμε αυτή τη χειραψία για να αντικατοπτρίσουμε μια σοφή, μεγάλη και ιστορική κατανόηση μεταξύ των εθνών ότι μετά από τόσα χρόνια σύγκρουσης και όλο τον πόνο που προκαλέσαμε ο ένας στον άλλο, τα δύο έθνη πήραν μια δύσκολη αλλά αναγκαία απόφαση να αφήσουν το βαρύ φορτίο του παρελθόντος πίσω και να βαδίσουν προς το μέλλον», υποστηρίζει ο Μπουράκ Οζούγκεργκιν και προσθέτει: «Ελπίζω πραγματικά να μην κάνουμε λάθος. Εξάλλου, δεν χρειαζόμαστε πολέμους, σεισμούς ή άλλες συμφορές για να μας υπενθυμίζουν ότι είμαστε γείτονες».

Και κλείνει γράφοντας:

«Πριν από εκατό χρόνια τα όπλα του πολέμου σίγησαν στο τουρκικό έδαφος. Μακάρι να μην ακουστεί ποτέ ξανά ο απειλητικός ήχος τους».

ΞΕΚΙΝΑ Η ΑΝΑΣΤΥΛΩΣΗ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΟΡΦΑΝΟΤΡΟΦΕΙΟΥ ΤΗΣ ΠΡΙΓΚΗΠΟΥ

Όπως πληροφορηθήκαμε, εγκρίθηκε από το τουρκικό Συμβούλιο Μνημείων η αναστύλωση του Εθνικού Ορφανοτροφείου της Πριγκήπου, του μεγαλύτερου ξύλινου οικοδομήματος της Ευρώπης και του δεύτερου όλου του κόσμου. Την είδηση δημοσίευσε, μετά από συνέντευξη του συμπατριώτη μας κ. Λάκη Βίγκα, η ιστοσελίδα *Haberton* (28/8/22).

Ο συντονιστής του έργου Αποκατάστασης του Ορφανοτροφείου κ. Λάκης Βίγκας, δήλωσε ότι, μετά την έγκριση μελέτης, μπήκαν στην τελική ευθεία οι εργασίες αποκατάστασης. Είπε: «Ελπίζουμε η διαδικασία να ολοκληρωθεί μέχρι τέλος του έτους. Αν μας δοθούν και οικονομικοί πόροι, τότε το έργο θα ολοκληρωθεί μέσα σε ενάμιση χρόνο».

Το ορφανοτροφείο αρχικά κτίστηκε για ξενοδοχείο, το Prinkipo Palace, από τον Γάλλο αρχιτέκτονα Alexander Vallaury το 1898, αλλά επειδή δεν πήρε άδεια λειτουργίας, αγοράστηκε από την Ελένη Ζαρίφη στις αρχές του 1900 και δωρήθηκε στο Οικουμενικό Πατριαρχείο με την προϋπόθεση να χρησιμοποιηθεί ως ορφανοτροφείο. Το ιστορικό κτήριο, μέχρι να κλείσει το 1964 από το Τουρκικό Κράτος, είχε φιλοξενήσει 6.000 ορφανά παιδιά.

Έγινε γνωστό ότι στις 25/8/2022 το Συμβούλιο Μνημείων της Τουρκίας ενέκρινε τη μελέτη αναστήλωσης και αποκατάστασης του εγκαταλελειμμένου για 57 έτη ορφανοτροφείου. Ο συντονιστής του Έργου Αποκατάστασης Ορφανοτροφείου κ. Λάκης Βίγκας, ο οποίος δήλωσε ότι η αποκατάσταση του κτηρίου θα ολοκληρωθεί σε ενάμιση χρόνο, αξιολόγησε επίσης τη διαδικασία αναστύλωσης του κτηρίου και την απόφαση του Συμβουλίου Μνημείων.

«Η ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΩΝ ΣΧΕΔΙΩΝ ΘΑ ΞΕΚΙΝΗΣΕΙ ΜΕΧΡΙ ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΧΡΟΝΟΥ»

Ο κ. Λάκης Βίγκας, αφού γνωστοποίησε ότι οι εφαρμογή της μελέτης θα ξεκινήσει μέχρι το τέλος του χρόνου, είπε: «Πρωτίστως θέλω να πω ότι είμαστε πολύ χαρούμενοι. Η έγκριση ήταν ένα πρώτο, μεγάλο σκαλοπάτι. Τα τελευταία δύο χρόνια καταφέραμε να προωθήσουμε βήμα-βήμα τις εργασίες σε ένα κενό κτήριο επί 57 χρόνια, με την υποστήριξη φίλων μας, της επιστημονικής μας επιτροπής, των καθηγητών, των αρχιτεκτόνων, των τοπικών συμβουλίων, του Υπουργείου Πολιτισμού και του λαού. Η απόφαση της έγκρισής μας έκανε ευτυχισμένους. Η έγκριση του έργου ήταν η διαδικασία της τρίτης φάσης αποκατάστασης.

Είναι ένα σοβαρό μήνυμα, ότι μπορούμε να προχωρήσουμε στο στήσιμο εργοταξίου και στην υλοποίηση της μελέτης. Για αυτό το θέμα εργάζεται μεγάλο επιτελείο. Συγκροτήσαμε επιστημονική επιτροπή από καθηγητές, αρχιτέκτονες, ιστορικούς τέχνης, μηχανικούς εργοταξίων. Συνεχίζουμε με μεγάλο ενθουσιασμό. Μετά από αυτό το στάδιο, θα στραφούμε σε αναζήτηση οικονομικών πόρων. Ελπίζουμε οι εφαρμογές της μελέτης να ξεκινήσουν μέχρι το τέλος του χρόνου».

Ο κ. Βίγκας, εκφράζοντας τη θέληση να περάσουν στη φάση υλοποίησης του έργου το συντομότερο δυνατό, είπε: «Η μεγαλύτερη επιθυμία μας είναι να φτιάξουμε ένα κτήριο φιλικό προς το περιβάλλον, που να μην είναι αντίθετο τόσο από πολιτισμικής πλευράς όσο και αρχιτεκτονικής. Αυτή είναι μια διαδικασία, μάλιστα μια δαπανηρή διαδικασία. Υπάρχουν κάποια σημεία και λεπτομέρειες που μπορούμε να σώσουμε στο παλιό ξύλινο κτήριο. Βρισκόμαστε στη διαδικασία μελέτης γι' αυτές τις λεπτομέρειες. Πρώτα ο Θεός, ας ελπίσουμε ότι, αν διαμορφωθεί με τον καλύτερο τρόπο για να είναι λειτουργικό, θα αποκτήσουμε έτσι για τους κατοίκους της Κωνσταντινούπολης ένα όμορφο κτήριο. Θα είναι θαύμα της φύσης, γιατί η αναστύλωση θα είναι προσαρμοσμένη με σεβασμό στη φύση».

«Με μια έμπειρη εταιρία το έργο θα ολοκληρωθεί σε ενάμιση χρόνο» τόνισε ο κ. Λάκης Βίγκας και πληροφόρησε για την επόμενη περίοδο: «Θα ετοιμαστεί φάκελος πρότασης για την υλοποίηση της αναστύλωσης. Είναι μια μακρά διαδικασία. Θα γίνουν οι μετρήσεις πριν ανατεθεί το έργο. Θα δουλέψουν από πριν πάνω σε όλα αυτά. Θα παρθούν διαστάσεις, θα ετοιμαστεί ένας φάκελος. Έχουμε φίλους που θα κάνουν λεπτομερή μελέτη με τις διαστάσεις. Μετά θα προετοιμαστεί ο φάκελος προσφοράς, ο οποίος θα διατεθεί από την επιστημονική επιτροπή σε κατάλληλες τεχνικές εταιρίες. Στη συνέχεια θα μαζέψουμε τις οικονομικές προσφορές οι οποίες θα αξιολογηθούν.

Το έργο θα ανατεθεί σε μία ή και δύο εταιρίες. Αυτή η εργασία προβλέπει μεγάλο διάστημα. Δεν είναι εργασία που μπορεί να γίνει σε έναν μήνα ή σε μερικές εβδομάδες. Μπορεί να διαρκέσει και αρκετούς μήνες. Ελπίζουμε η διαδικασία να ολοκληρωθεί γρήγορα. Το έργο θα το αναλάβει η εταιρία που θα προτείνει η επιστημονική επιτροπή. Μόλις πέσουν οι υπογραφές θα ξεκινήσουν οι εργασίες. Με υπογεγραμμένο το πρακτικό ο εργοδότης θα δώσει το έργο στον εργολάβο. Υπάρχουν εργασίες που πρέπει να γίνουν μέχρι το τέλος του έτους. Υποθέτω ότι θα ολοκληρωθεί σε ενάμιση χρόνο, εάν δοθούν οι αναγκαίοι οικονομικοί πόροι και η εταιρία που το αναλάβει έχει εμπειρία και κάνει εντατικά τη δουλειά της».

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΟΜΟΓΕΝΕΙΑΚΟΥ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΥ ΒΑΛΟΥΚΛΗ εναντίον πολλών μετά την καταστροφική πυρκαγιά στο Γηροκομείο

Μεγάλη εντύπωση δημιούργησε η συνέντευξη που έδωσε ο Πρόεδρος του Ομογενειακού Νοσοκομείου Βαλουκλή κ. Κωνσταντίνος Ιωαννίδης στις 15/8/2022 στη δημοσιογράφο Tuba Kalçik της εφημερίδας *Sabah*. Στη μακροσκελή συνέντευξη ευχαριστεί μόνο το κράτος και τον Τούρκο Πρόεδρο της Δημοκρατίας κ. Recep Tayyip Erdoğan, ενώ εναντιώνεται κατά του Έλληνα Υφυπουργού Εξωτερικών, του Έλληνα Πρέσβη στην Άγκυρα, του Δημάρχου Κωνσταντινούπολης κ. Ekrem İmamoğlu, του Προέδρου της αντιπολίτευσης κ. Kemal Kılıçdaroğlu και κατά των υπευθύνων των κοινοτήτων μας, τους οποίους αποκαλεί «γύπες». Δηλώνει: «Είμαι ευγνώμων πρώτα στον Θεό και μετά στον Πρόεδρό μας, που από την ώρα που ξεκίνησε η φωτιά δεν μας άφησε μόνους».

Ο Πρόεδρος του Ομογενειακού Νοσοκομείου Βαλουκλή κ. Κωνσταντίνος Ιωαννίδης μίλησε στην «Günaydın» της *Sabah*. Καταθέτοντας τις υποψίες του για εμπρησμό, ο Ιωαννίδης μίλησε για ζημιές γύρω στα 20-25 εκατομμύρια. Τόνισε ότι το πιο σημαντικό πράγμα γι' αυτόν ήταν ότι δεν υπήρξε απώλεια ζωής. Παρομοιάζοντας τη φωτιά με το αποτυχημένο πραξικόπημα της 15ης Ιουλίου δήλωσε: «Όπως ο λαός μας βγήκε στους δρόμους και πολέμησε ενωμένος εκείνο το βράδυ για να προστατεύσει τη δημοκρατία, έτσι συνέβη και στη φωτιά του νοσοκομείου, που όλοι έσπευσαν να βοηθήσουν».

Από την ημέρα της πυρκαγιάς πέρασε περισσότερο από μια εβδομάδα. Τι αισθάνεσθε;

Είμαι πολύ στεναχωρημένος. Έζησα μια πολύ μεγάλη καταστροφή. Έχω ασχοληθεί με το νοσοκομείο 40 χρόνια. Ο Θεός να ευλογεί το κράτος μας. Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας μας δεν μας άφησε ποτέ μόνους από τότε που ξέσπασε η φωτιά. Έδωσε οδηγίες, ενδιαφέρεται συνέχεια. Είμαι ευγνώμων πρώτα στον Θεό και μετά στον Recep Tayyip Erdoğan. Μετά την πυρκαγιά πραγματοποιούνται οι απαραίτητες εργασίες καθαρισμού και επισκευής του κτιρίου, που ανέλαβαν ο Νομάρχης και ο Δήμαρχος του Zeytinburnu. Υπολογίζουμε ότι οι εργασίες ανακαίνισής του, ώστε να ξαναεισέλθει, θα έχουν τελειώσει μέχρι την πρωτοχρονιά.

Πόση ζημιά περίπου έχει υποστεί το νοσοκομείο;

Η πυρκαγιά ξεκίνησε από το παλιό κτήριο, στο οποίο στεγάζεται το γηροκομείο. Η ξύλινη σκεπή κατέρρευσε ολοσχερώς κατά τη διάρκεια της πυρκαγιάς. Ο αγαπητός Νομάρχης Κωνσταντινούπολης κ. Ali Yerlikaya είπε –στην τελευταία συνάντησή που πραγματοποιήσαμε στο γραφείο του, στη Νομαρχία– ότι θα ληφθούν τα απαραίτητα μέτρα. Φαίνεται ότι τα έξοδα επισκευής θα είναι μεγάλα. Υπολογίζεται ότι υπάρχουν ζημιές περίπου 20-25 εκατομμυρίων. Για εμένα φυσικά το σημαντικό ήταν ότι δεν υπήρξε απώλεια ζωής. Οι υλικές ζημιές με κάποιον τρόπο αντιμετωπίζονται, αν υπήρχαν όμως απώλειες ζωής, θα είχα υποφέρει πολύ περισσότερο. Οι κατάκοιτοι γέροντες έμειναν στον επάνω όροφο. Εάν δεν γινόταν η μετακίνησή τους όταν κατέρρευσε η οροφή, θα αντικρίζαμε μια πολύ στενάχωρη εικόνα και κατάσταση. Ήταν θετικό ότι ξεπεράσαμε έναν τέτοιο κίνδυνο. Έχει ενδιαφέρον για το πως ξεκίνησε η φωτιά από τη στέγη. Με βάζει σε σκέψεις.

Η φωτιά στο Ομογενειακό Νοσοκομείο Βαλουκλή καλύφθηκε ευρέως και από τον ελληνικό Τύπο.

Κάποιοι σύλλογοι στην Ελλάδα μαζεύουν χρήματα για να μας βοηθήσουν. Χρήματα δεν έφθασαν ακόμα. Αν δεν τα παραλάβουμε, δεν μπορώ να πω τίποτα. Γιατί δυστυχώς υπάρχουν και αυτοί που θέλουν να χρησιμοποιήσουν τον πόνο μας για να διαφημιστούν. Ζήσαμε μια από τις μεγαλύτερες πυρκαγιές της ιστορίας μας. Αυτός είναι και ο λόγος που δεν θέλουμε να τη χρησιμοποιήσουν με τον ίδιο τρόπο. Με ψάχνουν από τα ελληνικά ΜΜΕ και με ρωτάνε: «Επικοινωνήσε μαζί σας ο Υφυπουργός Εξωτερικών της Ελλάδας;» Τους απαντώ ότι δεν με ζήτησε κανείς. Μια ελληνική εφημερίδα είχε ρεπορτάζ ότι με έψαξε. Αφήστε τώρα τον Υφυπουργό Εξωτερικών της

Ελλάδας, δεν με έψαξε ούτε ο Πρέσβης της Ελλάδας από την Άγκυρα. Η μοναδική που μας έψαξε ήταν η Πρόξενος της Ελλάδας στην Κωνσταντινούπολη. Όσο υπάρχει ο Τούρκος Πρόεδρος της Δημοκρατίας μας, εμείς δεν νιώθουμε ότι είμαστε μόνιμοι.

Ο Δήμαρχος Κωνσταντινούπολης κ. Ekrem İmamoğlu, έκανε κάποιες δηλώσεις για την πυρκαγιά. Θα θέλατε να μας πείτε κάτι για αυτές τις δηλώσεις;

Εμείς είμαστε τα θύματα, αυτοί που έπαθαν ζημιά από την πυρκαγιά. Μέσα σε τόση στεναχώρια και αναταραχή, ξεχάσαμε από την πρώτη μέρα να πούμε «ευχαριστώ». Το θυμηθήκαμε όμως και επανορθώσαμε. Επισκέφθηκα τον Αρχηγό του Πυροσβεστικού Σώματος για να τον ευχαριστήσω. Δεν έβγαλα όμως φωτογραφίες για να τις προωθήσω στα κοινωνικά δίκτυα. Εννοώ ότι δεν υπήρξε ανάγκη να εκμεταλλευτώ αυτή την κίνηση. Όταν υπάρχει θέμα πυρκαγιάς κανένας δεν είναι δυνατόν να κάνει σόου. Ο Δήμαρχος Κωνσταντινούπολης κ. İmamoğlu, θα πρέπει να αντιμετωπίζει από κοντά τα προβλήματα όλων των θεμάτων. Ο κ. İmamoğlu όμως ήρθε μόνο την ημέρα της πυρκαγιάς. Στη συνέχεια δεν εμφανίστηκε ποτέ, ούτε και με ζήτησε. Μετά την πυρκαγιά με αναζήτησαν όλοι οι αρχηγοί των πολιτικών κομμάτων και κάποιοι με επισκέφθηκαν. Ένας και μόνο, ο αρχηγός του CHP κ. Kılıçdaroğlu, ούτε με αναζήτησε ούτε με επισκέφθηκε. Πρέπει να το συνηγορήσουμε και αυτό.

Το Ομογενειακό Νοσοκομείο Βαλουκλή, είναι ένα από τα παλαιότερα νοσοκομεία;

Είναι ένα αγαπητό νοσοκομείο για όλα τα τμήματά του. Διαθέτει πολύ καλή ομάδα γιατρών. Εμείς δεν έχουμε κέρδη από το νοσοκομείο. Εάν δεν είχαμε εισοδήματα από ακίνητα, θα χρεοκοπούσαμε. Χάρη στον Πρόεδρο της Δημοκρατίας μας, το νοσοκομείο μας άρχισε να εισπράττει έσοδα μετά την επιστροφή των περιουσιών στις μειονότητες. Μέχρι να έρθει αυτή η κυβέρνηση στην εξουσία οι παλαιότεροι έπαιρναν τα πάντα από την περιουσία μας. Μόνο αυτή η κυβέρνηση μας την έδωσε πίσω. Όλα τα χρόνια που ζω, ποτέ οι μειονότητες δεν ανέπνευσαν ελεύθερα όπως τώρα. Παλαιότερα ήμασταν πολίτες δεύτερης κατηγορίας. Τώρα αυτή η κυβέρνηση δεν μας καλεί πάντα στις δεξιώσεις του. Η εκτίμηση είναι πολύτιμο συναίσθημα για τις μειονότητες. Γιατί όπως και εμένα δεν μας θεωρούν, εδώ και χρόνια πολίτες δεύτερης κατηγορίας. Η κοινότητά μας αγαπά τον κ. Erdoğan. Είναι μεγάλη τύχη ότι

έχουμε έναν τέτοιο ηγέτη στην Τουρκία. Όταν ταξιδεύω στην Ελλάδα με ρωτάνε συνέχεια για τον κ. Erdoğan. Όλοι οι Έλληνες λένε: «Μακάρι να είχαμε και εμείς έναν Erdoğan».

Είπατε: «Έχει πολύ ενδιαφέρον ότι η φωτιά ξεκίνησε από την οροφή. Αυτή η φωτιά με βάζει σε σκέψεις». Γιατί όμως να συμβεί κάτι τέτοιο;

Τον Ιούνιο κυκλοφόρησε ο νέος εκλογικός κανονισμός για τα μειονοτικά ιδρύματα, ο οποίος προκάλεσε δυσφορία σε ορισμένα μέλη της κοινότητας. Είπα ότι δεν θα είμαι υποψήφιος στις εκλογές, ωστόσο υπάρχουν κάποιοι που κάνουν ότι περνά από το χέρι τους ώστε να προκαλέσουν αναταραχή. Για αυτό και εγώ άλλαξα την απόφασή μου. Είμαι στη διοίκηση από το 1991. Έκανα μεγάλη προσπάθεια, αλλά μέρος της κοινότητάς μας κινητοποιήθηκε σώνει και καλά να αναλάβει τη διεύθυνση του νοσοκομείου. Αντί να στεναχωρηθούν για τη φωτιά, τη χρησιμοποίησαν εναντίον μου. Την ημέρα της πυρκαγιάς συνέρρευσαν όλοι στο νοσοκομείο σαν γύπες: αν ήμουν εκεί θα τους είχα δώξει όλους. Όταν εκδηλώθηκε η φωτιά έτρεξαν να βοηθήσουν τα γειτονικά νοσοκομεία και οι μικρομεσαίοι επαγγελματίες. Ο Δήμαρχος του Zeytinburnu μόλις είδε την πυρκαγιά έτρεξε για βοήθεια. Την παρομοιάζω πάντως με την ημέρα του πραξικοπήματος της 15ης Ιουλίου. Όπως ο λαός μας πολέμησε ενωμένος εκείνο το βράδυ, έτσι πολέμησε και για το σβήσιμο της φωτιάς. Οι γιατροί μας και οι πολίτες μετέφεραν τους ασθενείς στις πλάτες τους. Ένας υπάλληλός μας μετέφερε στις πλάτες του 14 ασθενείς.

Υποψιάζεστε ότι μπορεί να είναι εμπρησμός;

Ναι. Έχω αυτήν την υποψία, ότι ήταν εμπρησμός. Ξεκίνησε από ένα σημείο που δεν το περιμέναμε. Την ημέρα της πυρκαγιάς είχα πάει στο Göcek. Μέχρι την είσοδό μου στο αεροπλάνο δεν είχε συμβεί κάτι. Το κινητό μου, μέχρι την τελευταία ανακοίνωση του αεροπλάνου, ήταν ανοικτό. Το έκλεισα και το άνοιξα μόλις το αεροπλάνο προσγειώθηκε στο Göcek. Γκρεμίστηκε όλος ο κόσμος επάνω στο κεφάλι μου. Όλοι μου έστειλαν μηνύματα για περαστικά. Όλα έγιναν όταν έλειπα, ενώ ήμουν μέσα στο αεροπλάνο. Μόλις εκδηλώθηκε η φωτιά μερικά άτομα της κοινότητάς μας, σαν να είχαν ειδοποιηθεί νωρίτερα και από τις ειδήσεις, έφτασαν στο νοσοκομείο και έκαναν τα κόλπα τους. Δεν μπορείτε να κάνετε σόου όταν από τους γιατρούς μέχρι τους εργαζόμενους κοίταζαν να σώσουν ασθενείς. Δυστυχώς υπάρχουν και αυτοί που μετατρέπουν τη θλίψη σε διαφημιστικό εργαλείο. Και, δυστυχώς, δεν είναι καθόλου μικρός ο αριθμός ατόμων από την κοινότητα που δεν λυπήθηκαν για αυτήν τη φωτιά.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΠΙ ΤΟΥ ΘΕΜΑΤΟΣ ΑΠΟ YOL HABER 16/8/2022

Ο Δήμαρχος κ. Ekrem İmamoğlu ζήτησε την επόμενη τηλεφωνικά τον κ. Κων. Ιωαννίδη και του είπε: «Έχω στεναχωρηθεί με τη συνέντευξη που δώσατε. Κάνετε γνωστό ότι εμφανίστηκε εκεί μόνο την ημέρα της φωτιάς και δεν ξαναήρθα. Σας πληροφορώ ότι την επόμενη ημέρα έστειλα εκεί ομάδα 7 ατόμων. Τον Γεν. Γραμματέα και τους βοηθούς του, στους οποίους δεν αναφερθήκατε καθόλου. Μάλιστα είπατε: «Αν ήμουν εκεί θα τους έδωχνα όλους. Λοιπόν σας λέω ότι εσείς δεν έχετε τη δύναμη να δώξετε κανέναν και μάλιστα ειδικά εμένα».

μελέτη

ΤΟΠΟΣΗΜΑ ΚΑΙ ΟΡΟΣΗΜΑ, ΑΞΙΟΘΑΥΜΑΣΤΑ ΠΡΩΤΟΠΟΡΑ ΕΡΓΑ

ΚΟΣΜΙΚΑ ΜΝΗΜΕΙΑ - Ο ΧΡΥΣΟΤΡΙΚΛΙΝΟΣ

ΧΩΡΟΤΑΞΙΑ-ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ

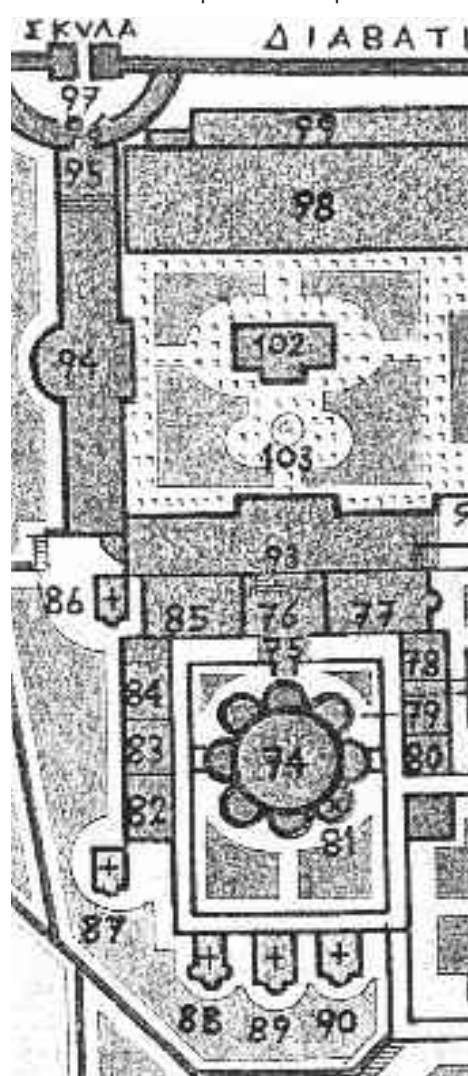
Ήταν το επιφανέστερο και περιώνυμο παράρτημα του Ιερού και Μεγάλου Παλατίου, όπου κατά τον 10ο αι. αποτέλεσε το κέντρο των κυριότερων δραστηριοτήτων των Βυζαντινών-Ελλήνων αυτοκρατόρων. Ήταν δηλαδή μία μεγάλη, κυριολεκτικά χρυσοποίκιλτη αίθουσα θρόνου και υποδοχής και όταν παρίστατο ανάγκη, χρησιμοποιόταν και ως ένας πολυτελέστατος χώρος συνεστιάσεων του βασιλιά με υψηλούς προσκεκλημένους, αξιωματούχους, πρέσβεις, κ.ά.

Ο Χρυσοτρίκλιнос με αριθ. 74 στο τοπογραφικό που εκπονήσαμε, μαζί με τα γύρω παραρτήματά του, αποτελούσε το ακραίο και τελευταίο συνεχόμενο συγκρότημα του Μεγάλου Παλατίου, αρχής γενομένης στα βορειοανατολικά από την κεντρική είσοδο της Χαλκής Πύλης και με κατεύθυνση προς τα νοτιοδυτικά με διαβαθμισμένα και διαμορφωμένα τεχνητά επίπεδα. Το εν λόγω συγκρότημα βρισκόταν στο 5ο επίπεδο και σύμφωνα με τους υπολογισμούς μας, πρέπει να ήταν κατά 2-3 μ. χαμηλότερα από το διπλανό Τρίκογχο, σ' ένα υψόμετρο δηλαδή περί τα 25 μ. από τη θάλασσα. Η θέση αυτή ήταν αρκετά κοντά στον Ηλιακό του Φάρου (μεγάλη επιθαλάσσια υπερυψωμένη βεράντα), στον Μεγάλο Φάρο, αρ. 106, στη μικρή μεν αλλά πολύ σημαντική εκκλησία της Παναγίας του Φάρου, αρ. 107, και ακόμη λίγο δυτικά με το περιώνυμο Παλάτι του Βουκολέοντος, αρ. 105.

Ο Χρυσοτρίκλιнос βρισκόταν στο τέρμα ενός από τους κυριότερους συνδετήριους άξονες των παραρτημάτων που αποκαλείται ως «Διαβατικά του Κυρίου», με αρ. 30 στο τοπογραφικό. Μία δεύτερη συνδετήριος στοά, ήταν αυτή που ονομαζόταν ως «Διαβατικά των Αγίων 40», αρ. 31, που ήταν πιο κάτω, παράλληλη με την προηγούμενη, προς την πλευρά της θάλασσας. Και αυτή κατέληγε στο μέσον του Χρυσοτρίκλινου και συνδεόταν ακόμη με των κάτω πλευρά του Τρίκογχου, αρ. 62, προχωρώντας δε τελείως αντίθετα, σε κάποιο σημείο ενώνονταν με τα Διαβατικά του Κυρίου. Από εκεί ως διώροφη στοά, αρ. 9, περνούσε κολλητά από την πρόσοψη της Μαγναύρας, αρ. 38, και στη συνέχεια διαπερνούσε το τείχος του ανακτορικού περιβόλου και σχεδόν σε επαφή με την πλατεία του Αυγουσταίου και τη Σύγκλητο, αρ. 8, κατέληγε στην Αγία Σοφία. Δευτερεύοντα μικρά και παράλληλα, αλλά ομοίως κάθετα διαβατικά, συμπλήρωναν την επικοινωνία με τα υπόλοιπα παραρτήματα του ανακτορικού περιβόλου.

Ο Χρυσοτρίκλιнос αρχιτεκτονικά και μορφολογικά με έναν κεντρικό τρούλο που κυκλώνονταν από 8 αψίδες και ανάλογες

κόγχες, ήταν ένα τελείως διαφορετικό περίκεντρο αρχιτεκτόνημα, απ' όλα όσα έως τότε είχαν κατασκευασθεί. Γι' αυτό σύμφωνα με όλες τις ενδείξεις, ξεχώριζε και πρόβαλλε ως ένα από τα σημαντικά ορόσημα του Ιερού Παλατίου, ώστε μαζί με τη χρυσοποίκιλτη διακόσμησή του, ήταν κάτι το μοναδικό και σε πολλές περιπτώσεις, ιδιαίτερα τον 10ο αι. όταν γινόταν αναφορά για το Παλάτι της Κωνσταντινούπολης, να υποδηλώνεται αυτό και μόνο το κτίσμα.

Τοπογραφικό. Ο Χρυσοτρίκλιнос, αρ. 74, ο Λαυσαϊκός αρ. 93, ο Ιουστινιανός αρ. 94. Σχέδιο Γ. Αναπνιώτης.

Ο Χρυσοτρίκλιнос περιστοιχιζόταν από σημαντικά παραρτήματα που λειτουργικά είχαν άμεση σχέση με το κτίσμα αυτό.

Ο ΛΑΥΣΙΑΚΟΣ ΚΑΙ Ο ΙΟΥΣΤΙΝΙΑΝΟΣ ΤΡΙΚΛΙΝΟΣ

Ο Λαυσαϊκός, αρ. 93, ήταν ένα είδος μεγάλου προθαλάμου, μία επιμήκης αίθουσα λειτουργικού χαρακτήρα, για την αναμονή, υποδοχή, κ.λπ. του βασιλιά. Ενωνόταν στα νοτιοδυτικά με μία άλλη σχετικά όμοια αίθουσα, τον Ιουστινιανό Τρίκλινο, αρ. 94, ο

ΤΟΥ
**ΓΕΩΡΓΙΟΥ
ΑΝΑΠΝΙΩΤΗ**
Αρχιτέκτονα -
Ερευνητή

οποίος εκτεινόταν καθέτως μέχρι την Πύλη Σκύλα, στην περιείχηση του ανακτορικού περιβόλου, αρ. 97. Όταν οι προσκεκλημένοι του βασιλιά για συνεστίαση δεν χωρούσαν στο Χρυσοτρίκλινο, σ' ένα τμήμα του Ιουστινιανού, έστρωναν πρόσθετα τραπέζια, γι' αυτό το αποκαλούσαν και ως «Αριστήριον», δηλ. τραπεζαρία.

Ο Κωδινός (Γεώργιος, μέσα 14ου αι., ιστορικός) γράφει ότι τον έκτισε ο Ιουστινιανός ο Β' ο Ρινόμητος το 693. Το ίδιο αναφέρει και για τον Λαυσαϊκό Τρίκλινο. Από τον Παχυμέρη (Γεώργιο, 1242-1310, ιστορικός και λόγιος) μαθαίνουμε ότι ο Ιουστινιανός ήταν ένα εξαίρετο, μέγα και θαυμαστό κτίσμα. Τα ίδια χαρακτηριστικά πρέπει να είχε και ο Λαυσαϊκός. Σύμφωνα με την πληροφορία αυτή, συμπεραίνουμε ότι κάποια παραρτήματα του Ιερού Παλατίου, ακόμα μέχρι τον 13ο αι. βρισκόταν σε καλή κατάσταση. Από την άλλη πάλι, είναι γνωστό ότι πολλά άλλα παλάτια-παραρτήματα, από τον 10ο-11ο αι. και εξής, εγκαταλείπονταν κυρίως λόγω παλαιότητας και να κτίζονται νέα στη βορειοδυτική γωνία του Ιστορικού Τριγώνου στις Βλαχέρνες, σημ. Ayvansaray.

Ο ΤΡΙΠΕΤΩΝ, ΑΡ. 76

Ήταν ένα μεγάλο χολ, απ' όπου με σκαλιά από τον Λαυσαϊκό κατέρχονταν οι προσκεκλημένοι για να εισέλθουν στο Χρυσοτρίκλινο. Χαρακτηριστικό του χώρου ήταν ότι εδώ πάνω από την είσοδο υπήρχε το «Ωρολόγιον», όμοιο μ' αυτό της Αγίας Σοφίας και της Βασιλικής Στοάς. Ακόμα εδώ υπήρχε και ένα ή δύο μεγάλα χρυσά μουσικά όργανα! Από εδώ υπήρχε επικοινωνία με το Μαγειρείο, αρ. 85, καθώς επίσης και με άλλα παραρτήματα.

Ο ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΟΣ ΚΟΙΤΩΝ, ΑΡ. 77

Μορφολογικά ήταν ένας πολυτελής ορθογώνιος, θολωτός θάλαμος, με αψίδα και κόγχη. Χρησίμευε μάλλον για τη φιλοξενία ξένων πριγκιπισσών. Τον έκτισε ο Βασίλειος Α' ο Μακεδών (867-886). Στηριζόταν σε 16 κολώνες από πράσινο μάρμαρο Θεσσαλίας και από ονυχίτη λίθο, που ήταν διακοσμημένες με φύλλα αμπέλου και διάφορα ζώα. Η οροφή έφερε επένδυση από χρυσές ψηφίδες και παράσταση του βασιλιά με τα ανδραγαθήματά του και δίπλα τη σύζυγό του Ευδοκία. Ακόμα δίπλα τους υπήρχε η παράσταση των παιδιών τους, που κρατούσαν βιβλία. Στη μέση του δαπέδου υπήρχε σχεδιασμένο ένα παγώνι από λαμπρά μαρμαροθετήματα περικλειόμενο με πλαίσιο από πέτρα Καρίας. Σε κάθε γωνία του θαλάμου υπήρχε και ένας αετός από λεπτές και ποικίλες ψηφίδες, ένα εξαίσιο καλλιτέχνημα, ώστε αυτά να φαίνονται σαν

ζωντανοί έτοιμοι να πετάξουν! Τα υπόλοιπα μέρη των τοίχων ήταν διακοσμημένα με εφυαλωμένα πλακίδια που είχαν παραστάσεις από διάφορα άνηθ.

(Οι περιγραφές αυτές, όπως και πολλές άλλες, προέρχονται κυρίως από το σημαντικότερο σύγγραμμα «Περὶ Βασιλείου Τάξεως» του λόγιου βασιλιά Κωνσταντίνου Ζ' Πορφυρογέννητου, 913-959).

ΚΟΙΤΩΝ ΤΗΣ ΑΥΓΟΥΣΤΑΣ, ΑΡ. 78

Η σύζυγος του βασιλιά είχε δικό της ιδιαίτερο κοιτώνα που βρισκόταν δίπλα στο Καινούργιον. Υπήρχε βέβαια και σύντομη επικοινωνία και με τον κοιτώνα του βασιλιά. Όταν τύχαινε η Αυγούστα να γεννήσει αρσενικό παιδί, ο κοιτών στολιζόταν με χρυσοϋφαντες κουρτίνες (βήλα). Τότε σύμφωνα με την εθιμοτυπία, μετά τις ευχές των θεραπεινίδων, έρχονται όλοι οι συγκλητικοί και οι αυλικοί, έξω από τον κοιτώνα, για να απευθύνουν κι εκείνοι με τη σειρά τους τις ευχές τους.

Ο ΙΕΡΟΣ ΚΟΙΤΩΝ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΙΑ, ΑΡ. 83

Κοντά στον κοιτώνα της Αυγούστας βρισκόταν ο Κοιτών του βασιλιά. Ο Κωνσταντίνος Ζ' Πορφυρογέννητος πρόσθεσε ένα πορφυρό σιντριβάνι (φιάλη) που στηριζόταν σε μαρμαρίνες κολώνες. Το νερό έτρεχε από το στόμα ενός αετού από άργυρο και τα νύχια των ποδιών τους είχαν γαντζωμένο ένα φίδι. Ο Κοιτών μέσα και έξω στον προθάλαμο ήταν διακοσμημένος με διάφορες παραστάσεις.

Διάφορα άλλα παραρτήματα και παρεκκλήσια Φύλαξ, αρ. 80. Σκευοφυλάκιο και πιθανή κάθοδος στα υπόγεια όπου φυλάγονταν πολύτιμα αντικείμενα και το θησαυροφυλάκιο.

Βεστιάριον, αρ. 82.

Τρίκλινο, αρ. 84. Μικρό σαλόνι-προθάλαμος του Ιερού Κοιτώνα.

Ο Κοιτών Μάκρων. Βασικά ήταν ένα είδος μεγάλου και ιδιαίτερου προθαλάμου. Εδώ κοιμόταν ο Παρακοιμώμενος του βασιλιά και οι Κοιτωνίτες, δηλαδή διάφοροι υπηρέτες. Είχε 3 θύρες από άργυρο που οδηγούσαν στον Ιερό Κοιτώνα, στον Κοιτώνα της Αυγούστας και στην Παναγία του Φάρου.

Άγιος Βασίλειος, αρ. 86, παρεκκλήσι στην εξωτερική γωνία του Λαυσαϊκού και Ιουστινιανού Τρίκλινου.

Ευκτήριο του Σωτήρα, αρ. 87, στα νότια του Χρυσοτρίκλινου.

Άγιος Ηλίας, αρ. 88, δίπλα στο αίθριο-ηλιακό στα νοτιοανατολικά του Χρυσοτρίκλινου.

Ευκτήριο της Θεοτόκου, αρ. 89, δίπλα στο αίθριο.

Άγιος Δημήτριος, αρ. 90, παρεκκλήσια στα νοτιοανατολικά του αιθρίου.

Συνεχίζεται

μουσειοδιαδρομές

Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ανδρίτσαινας

«Κτήμα ιερών της Ἀνδριτζαίνης.
Δῶρον Ἀγαθόφρονος Νικολόπουλου»

ΤΗΣ ΚΑΛΛΙΟΠΗΣ ΜΑΖΟΚΟΠΟΥ Φιλόλογος - Ιστορικός

Ένας αξιοθαύμαστος βιβλιοσυλλέκτης

Ο Κωνσταντίνος Νικολόπουλος που χρησιμοποιεί τα ψευδώνυμα «Αρκάς», «Λακαϊδεμόνιος» και αργότερα «Αγαθόφρων», το οποίο και επικράτησε, είχε ένα ασίγηστο πάθος, το οποίο υπηρέτησε με απόλυτη συνέπεια, τη συλλογή σπάνιων βιβλίων.

Το βιβλιοσυλλεκτικό του πάθος ευνοούν οι ιστορικές συνθήκες. Κατά τα χρόνια εκείνα στο Παρίσι –χρόνια επαναστατικών κινήσεων– η εμπορία παλαιών βιβλίων είχε ιδιαίτερα αναπτυχθεί καθώς σε τούτο συνέβαλλαν διάφοροι παράγοντες όπως οι δημεύσεις και οι εκποιήσεις περιουσιών των αριστοκρατών, η κατάρρευση των μονών και άλλοι. Ταυτόχρονα η κίνηση του Διαφωτισμού ευνοούσε την εκδοτική παραγωγή σύγχρονων συγγραμμάτων. Ο παράγοντας όμως που κατ' εξοχήν βοήθη τον Κ. Νικολόπουλο στην απόκτηση βιβλίων είναι η ίδια η φύση της εργασίας του.

Παρακολουθεί ανελλιπώς τους καταλόγους δημοπρασιών και αποκτά μέρος των διάσημων ιδιωτικών συλλογών που, κατά διαστήματα, εκποιούνται, ενημερώνεται συστηματικά από τον κατάλογο των αξιόλογων εκδοτικών οίκων της εποχής, το γνωστό εγχειρίδιο Brunet, και βέβαια συνεργάζεται με το μεγαλύτερο παλαιοβιβλιοπωλείο του Παρισιού, το περίφημο «Debure», πληρώνοντας εκατό φράγκα μηνιαίως προκειμένου να εξοφλήσει το χρέος του. Οι συχνάζοντες στα καφέ σύγχρονοί του Παριζιάνοι έβλεπαν τακτικά τη γνώριμη φιγούρα ενός άντρα σ' ένα τραπαζάκι που σκυμμένος πάνω από ένα τόμο φυλλομετρούσε τις σελίδες του.

Μια μοναδική συλλογή

Ο Κ. Νικολόπουλος, παρά τα πενιχρά οικονομικά του, σε βαθμό που παραμελούσε την υγεία αλλά και την εμφάνισή του, κατάφερε έναν άθλο, απέκτησε με πολλές θυσίες και στερήσεις μία από τις σημαντικότερες ιδιωτικές βιβλιοθήκες της Ευρώπης. Τα προαναφερθέντα δεδομένα του δίνουν την ευκαιρία να αποκτήσει πολύτιμα βιβλία των απαρχών της τυπογραφίας, κυρίως, κλασικών συγγραφέων, εκδόσεις σύγχρονων του συγγραφέων με ιδιόχειρες αφιερώσεις και σπάνιες μεταφράσεις έργων σε γλώσσες δυσνόητες. Η Βιβλιοθήκη του διαθέτει εκδόσεις δυσεύρετες των Ἀλδων, των Διδότων, των Στεφάνων καθώς και εκδόσεις Λειψίας, Βενετίας, Μεδιολάνων, Βασιλείας, Παρισιών, Οξφόρδης, Βιέννης κ. ά. Περιλαμβάνει όλα τα αρχαία ελληνικά και λατινικά συγγράμματα, έργα που

αφορούν στη Φιλοσοφία, Λογοτεχνία, Θεολογία, Ιστορία, Αρχαιολογία, Γεωγραφία, νομική και ιατρική επιστήμη. Περιλαμβάνει ακόμη εγχειρίδια φυσικών επιστημών, λεξικά, σπάνια χαρακτηριστικά αλλά και μουσικές συνθέσεις.

Θα πρέπει να επισημάνουμε ότι ο πολυπράγμων Κ. Νικολόπουλος ήταν και μουσουργός. Είχε μαθητεύσει δίπλα στον διάσημο καθηγητή Francois Joseph Fetis και ασχολήθηκε επιτυχώς με τη σύνθεση. Συνθέτει σκηνικές καντάτες, έντεχνα τραγούδια, ρομάντσες, μελοποιεί κείμενα του Ομήρου, Αισχύλου, Πινδάρου, συνθέτει αρχαιοπρεπείς παιάνες και ύμνους. Ασχολείται επίσης με το θρησκευτικό μέλος συνθέτοντας ύμνους μικτής χρωδίας.

Ο ανεκπλήρωτος νόστος

Ο «μέγας πόθος του» όμως, να εγκατασταθεί στην γενέτειρά του πατέρα του που ο ίδιος δεν είχε ποτέ γνωρίσει, κατά τρόπο μοιραίο δεν θα πραγματοποιηθεί.

Στο μικρό διαμέρισμα του έκτου ορόφου της οδού Καστιλιόν 12 που το αποτελούν όλο κι' όλο δύο σοφίτες κι' ένας στενός διάδρομος ο Κ. Νικολόπουλος αρχίζει τις προετοιμασίες για το ταξίδι του. Βγάζει από τα στοιβαγμένα μπαούλα τον «θησαυρό» του, καθαρίζει κι επιθεωρεί τα βιβλία του, συντάσσει απογραφικό κατάλογο, τυπώνει την λιθογραφική αφιέρωση «Κτήμα ιερών της Ανδριτζαίνης. Δώρον Αγαθόφρονος Νικολόπουλου», επικολλά τις ετικέτες στα παράφυλλα των βιβλίων ή την γράφει ιδιοχειρώς με καλλιγραφικά γράμματα. Η εργασία της απογραφής είναι επίπονη και χρονοβόρα γι αυτό και θα ολοκληρωθεί με τη συνταξιοδότησή του από την Γαλλική Ακαδημία. Είναι καλοκαίρι του 1842 όταν, καθώς συσκευάζει τα τελευταία βιβλία, πληγώνει το χέρι του. Η βαθιά πληγή μολύνεται. Και στις 12 Ιουνίου του 1842 πεθαίνει από τέτανο στο νοσοκομείο Hotel Dieu μόνος του. Τα βιβλία, στα οποία είχε γενναιοδώρα αφιερώσει τη ζωή του, ήταν αυτά που κατά τραγικό τρόπο του την αφαίρεσαν.

Περιπετειών συνέχεια

Σαράντα επτά κιβώτια με βιβλία παραδίδονται, κατά την επιθυμία του, στον ανηψιό του και κατοπινό Υπουργό Παιδείας Χαράλαμπο Χριστόπουλο και στον Δήμαρχο Ανδριτσαίνης Κωνσταντίνο Ζαριφόπουλο. Τα κιβώτια που φορτώθηκαν το 1840 σε πλοίο, ξεφορτώθηκαν την ίδια χρονιά στο λιμάνι του Ναυπλίου όπου και δεσμεύτηκαν για τέσσερα χρόνια διότι ... δεν είχαν πληρωθεί οι ναύλοι και τα εισιτήρια των συνοδών (ποσό 3.000

δρχ.). Για να καλυφθούν δε τα έξοδα της μεταφοράς αυτών με μουλάρια στην Ανδρίτσαινα συνέδραμαν πολλοί. Η ταλαιπωρία της κακότυχης Βιβλιοθήκης συνεχίστηκε καθώς παρέμεινε επί τριάντα πέντε συναπτά χρόνια στο Ναό της Αγίας Βαρβάρας μέχρι την ανέγερση του διδακτηρίου όπου θα στεγαζόταν.

Στην πολυπόθητη Βιβλιοθήκη

Και το όνειρο του αφοσιωμένου στην ιδέα Νικολόπουλου απέκτησε «σάρκα και οστά» με τα εγκαίνια του κτηρίου (1879) που είχε σχεδιάσει ο μηχανικός και καθηγητής της Σχολής Ευελπίδων Μιλτιάδης Κανελλόπουλος. Σήμερα «το δώρον» του στεγάζεται σ' ένα όμορφο νεοκλασικό κτήριο σε δεντρόφυτο ύψωμα με πανοραμική θέα διαθέτοντας όλες τις σύγχρονες ανέσεις και του πλέον απαιτητικού βιβλιόφιλου ή μελετητή με τους άνετους και λιτά διακοσμημένους χώρους, τα εξελιγμένα συστήματα κλιματισμού που προφυλάσσουν τα πολύτιμα βιβλία που εκτίθενται σε αεροστεγείς, άθραυστες προθήκες αβλαβούς φωτισμού και τον ειδικό εξοπλισμό του Εργαστηρίου Συντήρησης Παλαιών βιβλίων.

Ο επισκέπτης έχει τη δυνατότητα να θαυμάσει από κοντά εκθέματα μοναδικής αξίας όπως είναι οι εκατό τίτλοι που ανάγονται στην πρώτη πεντηκονταετία από την ανακάλυψη της τυπογραφίας όπως τα «Ολύμπια, Πύθια, Νέμεα, Ίσθια» του Πινδάρου (Ρώμη 1515), η «Ιλιάδα» του Ομήρου (Γενεύη 1509) και άλλα πολλά και θαυμαστά.

Έχει επίσης την ευκαιρία να έρθει σ' επαφή με αξιοθαύμαστα δείγματα τυπογραφίας και μοναδικής βιβλιοδετικής τέχνης, βιβλία χαρτόδετα, δερματόδετα, περγαμηνόδετα, χρυσοδερματόδετα, πολλά από τα οποία έχουν εξώφυλλα με χρυσά διακοσμητικά στοιχεία ή ποικίλα μικρογλυπτικής και μικροχαρκτηκής τέχνης. Εξ ίσου πλούσια κι εντυπωσιακή είναι και η συλλογή οικοσήμων Μονών, Δουκάτων, Βαρονιών, καρδινάλιων, ιδιωτικών σφραγίδων, βιβλιοσήμων.

Ιστορικά τεκμήρια

Η Βιβλιοθήκη διαθέτει σημαντικότατο Ιστορικό Αρχείο που συνιστά πολύτιμη πηγή έρευνας από τα προεπαναστατικά χρόνια μέχρι και την πρώιμη μετεπαναστατική περίοδο. Τέτοια τεκμήρια –ενδεικτικά– είναι τα «Εφοδιαστικά των Φιλικών», επιστολές

οπλαρχηγών, έγγραφα Αγωνιστών, όπως ενυπόγραφα έγγραφα του Θ. Κολοκοτρώνη και των γιών του, των Κουντουριώτη, Νικηταρά, Μαυρομιχάλη, Μαυροκορδάτου, Γρίβα κ.ά., τα Πρακτικά της Πελοποννησιακής Γερουσίας, τα προσωπικά αρχεία των ανδριτσανιτών πολιτικών, του Χαράλαμπου Χριστόπουλου που είχε διατελέσει υπουργός Εκκλησιαστικών και Εκπαίδευσης, Εσωτερικών και Εξωτερικών και του Νικολάου Δημητρακόπουλου που διετέλεσε πρώτος υπουργός Δικαιοσύνης της Ελλάδας.

Το παράδειγμα του Κ. Ν. ακολούθησαν κι άλλοι δωρητές με εξέχοντα τον στεμνιτσιώτη βιβλιοσυλλέκτη Ευάγγελο Καλλιανώτη, του οποίου η συλλογή των 4.500 τόμων φιλοξενείται σε ιδιαίτερη αίθουσα.

Ένα ιδιότυπο αρχαιολογικό μουσείο

Στους χώρους της Βιβλιοθήκης εκτίθενται οι είκοσι τρεις πλάκες –εκμαγεία της ζωφόρου του Ναού του Επικούρειου Απόλλωνα (430-410 π.Χ.) με παραστάσεις από την Κενταυρομαχία και την Αμαζονομαχία. Καθώς ο επισκέπτης θαυμάζει την απaráμιλλη τέχνη του γλύπτη Αλκαμένη, αναλογίζεται το «πολιτιστικό έγκλημα» που είχε διαπραχθεί (1812-1814) από ομάδα γνωστών ευρωπαίων αρχαιολόγων, αρχιτεκτόνων, ζωγράφων και διπλωματών –αρχαιοκαπήλων– με επικεφαλής τον βρετανό αρχιτέκτονα Cockerell, η οποία απέσπασε με ανήκουστη βιαιότητα τον γλυπτό διάκοσμο που μεταφέρθηκε λάθρα στη Ζάκυνθο (αγγλική κτήση) όπου και δημοπρατήθηκε περνώντας στην κατοχή της Βρετανίας έναντι 19.000 λιρών.

«Οι φίλοι» της Βιβλιοθήκης

Δύο Σύλλογοι, ο Πανελλήνιος των «Φίλων Βιβλιοθήκης Ανδρίτσαινας» και ο «Ελβετικός Σύλλογος Friburg» από κοινού στέκονται αρωγοί της Βιβλιοθήκης εξασφαλίζοντας την αναγκαία υλικοτεχνική υποδομή. Κι αυτή με τη σειρά της προσφέρει απλόχερα τον πλούτο της σε όσους θέλουν και μπορούν να τον αξιοποιήσουν.

βιβλιοφάγος

ΣΥΝΤΟΜΕΣ ΠΑΡΑΔΟΞΕΣ ΟΝΕΙΡΙΚΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

Θάνος Ζαράγκαλης, Μικρές παράξενες ιστορίες

εκδόσεις Τσουκάτου 2022

ΤΗΣ ΧΡΥΣΑΣ ΣΠΥΡΟΠΟΥΛΟΥ

Στο βιβλίο, που κυκλοφόρησε πρόσφατα, του μεταφραστή από τα τουρκικά Θάνου Ζαράγκαλη, περιλαμβάνονται δεκατέσσερις σύντομες ιστορίες, οι οποίες έχουν ως κοινό στοιχείο το παράδοξο και το ονειρικό, με μόνη εξαίρεση τα τρία τελευταία κείμενα που έχουν να κάνουν με την πραγματικότητα αυτή τη φορά. Πρόκειται για αλληγορίες που παραπέμπουν στη δύναμη της φαντασίας και της τέχνης, ενίοτε στην ολέθρια ταύτιση του καλλιτέχνη με το έργο του, όπως στην ιστορία *Ο ζωγράφος*, στην οποία ο δημιουργός αφανίζεται από την ίδια του την τέχνη.

Στον *Ιππότη* αλλά και στον *Γάλλο αριστοκράτη*, δημιουργούν ατμόσφαιρα οι πύργοι, οι ιππότες, τα γοτθικού ρυθμού κτίσματα τα οποία συμβάλλουν στην παρουσίαση αφύσικων και ονειρικών καταστάσεων, οικείων στους αναγνώστες των διηγημάτων του Έντγκαρ Άλαν Πόε. Μάλιστα γίνεται αναφορά στο διήγημα *Ο Οίκος των Ώσερ*, στην ιστορία με τον τίτλο *Ο συγγραφέας*, στην οποία το υπερφυσικό και το ανεξήγητο συνδέεται με τον θάνατο.

Στο διήγημα *Ο βιβλιόφιλος* καταλαβαίνει ο αναγνώστης ότι ο ήρωας συγκινείται περισσότερο με το να συγκεντρώνει βιβλία γύρω του παρά να τα μελετάει, καθώς η προσοχή του αποσπάται από ό,τι συμβαίνει στο περιβάλλον του. Είναι συλλέκτης βιβλίων παρά αναγνώστης, δεν τον απορροφά η ανάγνωση, φαίνεται να μην την απολαμβάνει. Άραγε γίνεται νύξη για τη διαφορά ανάμεσα στην πραγματικότητα και τον πολυσχιδή κόσμο της φαντασίας;

Μόνο η ιστορία *Μια ζωή σαν μυθιστόρημα* παραπέμπει στις Πολιτικές ρίζες του συγγραφέα που αξιοποιεί μια προσωπική του ανάμνηση από την παιδική του ηλικία και ζωντανεύει κάποια γειτονιά της γενέτειράς του, τους ήχους και τις μυρωδιές της επιτυγχάνοντας να αναστήσει την εποχή και το χρώμα της με ελάχιστες λέξεις. Η οικονομία αυτή δεν είναι μειονέκτημα.

Οι προτάσεις, που είναι σύντομες, καθώς και η κατάλληλη επιλογή των λέξεων αποδίδουν τον σκιώδη κόσμο της φαντασίας, ενώ οι εικόνες προβάλλουν τις επιθυμίες, τις ενοχές και τους φόβους του ατόμου, που τότε είναι ιππότης, τότε σύμβουλος επιχειρήσεων, τότε ζωγράφος ή συγγραφέας.

Ο Θάνος Ζαράγκαλης, σ' αυτές τις σύντομες αλλά ευρηματικές ιστορίες του, φαίνεται να έχει αφομοιώσει δημιουργικά τις επιρροές που δέχτηκε από τις αναγνώσεις του, τόσο διαβάζοντας το έργο του Επαμεινώνδα Γονατά όσο και από τους Αγγλοσάξονες αλλά και από τους Τούρκους συγγραφείς που μεταφράζει και γνωρίζει καλά, οι οποίοι άλλωστε, μεταξύ αυτών και ο εξαιρετικός διηγηματογράφος Σαμπαχάτίν Αλή, χρησιμοποιούν σε πολλές περιπτώσεις την αλληγορία, το παράδοξο και το ονειρικό στοιχείο.

Η ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ

ΤΟΥ ΝΙΚΟΥ Θ. ΚΟΛΜΑΝ

Η Κοινότητα Σταυροδρομίου Κων/πολης εξέδωσε, με την επιμέλεια και εισαγωγή του Σταύρου Ανεστίδη (Κέντρο Μικρασιατικών Σπουδών), ένα πολυτελές λεύκωμα σχετικά με την ιστορία του Συσσιτίου της Αγίας Τριάδας Σταυροδρομίου. Η αφορμή απ' ότι διαπιστώνει ο αναγνώστης αφε-νός η ένθεση των «Αναμνηστικών Σελίδων» που εκδόθηκαν επί Πατριαρχίας Βενιαμίν Α' στις σελίδες 43-106, αφετέρου η παρουσίαση της τριακονταετούς άοκνης προσφοράς του Μακαριστού Μητροπολίτη Τρανουπόλεως Γερμανού (Χαβιαρόπουλος) (1931 Γαλατά-12/4/2022 Κων/πολη).

Ο μακαριστός αποφοίτησε από τη Θεολογική Σχολή της Χάλκης το 1954. Διάκονος χειροτονήθηκε στις 21 Ιανουαρίου 1967 και Πρεσβύτερος στις 12 Ιανουαρίου 1973. Υπηρέτησε ως Εισηγητής και Κωδικογράφος της Ιεράς Συνόδου. Στις 14 Ιανουαρίου 1973 χειροτονήθηκε τιτουλάριος Επίσκοπος Τράλλων, Βοηθός Επίσκοπος της Αρχιεπισκοπής Κωνσταντινουπόλεως. Στις 5 Φεβρουαρίου 1987 εξελέγη τιτουλάριος Μητροπολίτης Τρανουπόλεως. Στις 2 Οκτωβρίου 1990 προήχθη σε εν ενεργεία Μητροπολίτη με τον ίδιο τίτλο. Εκοιμήθη στην Κωνσταντινούπολη στις 12 Απριλίου 2022.

Το Λεύκωμα κοσμεί η επιστολή του Οικουμενικού Πατριάρχη Βαρθολομαίου Α'.

«Το Συσσίτιον της Αγίας Τριάδος Σταυροδρομίου, το οποίον λειτουργεί από του Φεβρουαρίου 1936 εις τον αυτόν χώρον, ενσαρκώνει το πνεύμα και συνεχίζει το φιλογενές έργον των εκκλησιαστικών επιτροπών, των φιλανθρωπικών οργανώσεων, των φιλεκπαιδευτικών αδελφοτήτων και των λοιπών ευαγών ιδρυμάτων εις την Βασιλεύουσαν, την «Πόλιν της φιλανθρωπίας»...» (σελ. 8-9, απόσπασμα από την επιστολή).

Το έργο χωρίζεται στις ενότητες: Α. Εισαγωγικό Σημείωμα, σελ. 29-40, Β. Τα Πρόσωπα, σελ. 113-142, Γ. Τεκμήρια, σελ. 143-198, Δ. Εκδηλώσεις, σελ. 199-235.

Στην ενότητα των Προσώπων διαβάζουμε τις απόψεις επιλεγμένων εκπαιδευτικών, μαθητών με τις φωτογραφίες τους, στην ενότητα των Τεκμηρίων παρατίθενται γνήσια αντίγραφα εγγράφων, εκθέσεων, κανονισμών, προϋπολογισμών, απολογισμών, δωρεών, κ.λπ. Στην τελευταία ενότητα παρουσιάζονται φωτογραφίες από τις τελευταίων ετών εκδηλώσεις: 2018, 2019, 2020, 2021.

Παρουσιάζει ιδιαίτερο ενδιαφέρον η εισαγωγική ενότητα του λευκώματος γιατί, παρά την παρουσίαση των ανθρώπων που συμβάλλουν με το έργο τους στη διατήρηση και συνέχιση του θεάρεστου έργου του Συσσιτίου, η «σκηνοθεσία» δηλαδή η στοιχειοθεσία ακολουθεί τον πατροπαράδοτο κωνσταντινουπολίτικο τυπικό που συναντάμε σε όλες τις κοινοτικές εκδόσεις που διαθέτουμε ιδιαίτερα μετά το πρώτο Τανζιμάτ.

Αποτελεί άξια προσοχής η σημαντική απουσία φωτογραφιών Τούρκων ιθυνόντων στο σημερινό λεύκωμα, συγκρίνοντας τη φωτό του τότε πρωθυπουργού της Τουρκίας Ismet Inonu (Ο Εξοχώτατος Εθνικός Αρχηγός, σελ. 46). Που τότε, κατά πάσα πιθανότητα, επιβαλλόταν.

Στις σελίδες 4 μέχρι 28 παρουσιάζονται με καλαίσθητες φωτογραφίες ο Αρχιερατικός Προϊστάμενος Μητροπολίτης Σαράντα Εκκλησιών κ. Ανδρέας και ο Επίσκοπος Τράλλων κ. Βενιαμίν. Επίσης η Εφοροεπιτροπή της Κοινότητας Σταυροδρομίου, (πρόεδρός της ο Γιώργος Παπαλιάρης), οι χαιρετισμοί του Αντώνη Ηλιάδη (Διευθυντή Ζαππείου), της Δέσποινας Παπίνη-Φιλίππου (τ. Δι-

ευθύντριας Ζαππείου), του Γιάννη Δεμιρτζόγλου (Διευθυντή Ζωγραφείου) και της Άσπας Χασιώτη (Διευθύντριας Μαντουλίδης).

Αξίζει να υπογραμμιστεί η τρισεπίδη αναφορά του αείμνηστου Μητροπολίτη Τρανουπόλεως στο Συσσίτιο (σελ. 18-20).

Το σημείωμα του Σταύρου Ανεστίδη, εμπεριστατωμένο και ιστορικά λεπτομερές από την περίοδο προεργασίας, τα έτη σταθμούς 1864, 1889, 1902 μέχρι την ίδρυση του Συσσιτίου το 1935. Γίνεται εκτενής αναφορά στα πρώτα χρόνια, με λεπτομερή εστίαση το διάστημα 1942-1943, ως αποκαλυπτικά δεδομένα του πνεύματος και των κατευθύνσεων του εκτελούμενου έργου. Ίσως θα ήταν πληρέστερη η, ούτως η άλλως, ενδιαφέρουσα προσπάθεια αν συμπεριλαμβανόταν δεδομένα από το διάστημα 1950-1990. Μια περίοδος με τα συνταρακτικά ιστορικά γεγονότα του 1955, 1964 και 1974 που καθόρισαν τις εξελίξεις στην Κοινότητα Σταυροδρομίου. Αναφέρομαι στην Πατριαρχία του Αθηναγόρα 25/3/1886-7/7/1972) και Δημητρίου (8/9/1914-2/10/1991) και την Αρχιερατική Προϊσταμενία του Μητροπολίτου Χαλδίας (1960-1990;).

Αναρωτιέμαι αν θα μπορούσε το πόνημα να επεκταθεί και στις υγειονομικές υπηρεσίες της κοινότητας, που επίσης εντάσσονται στη φιλανθρωπική φροντίδα προς όσους έχουν ανάγκη, όπως παρουσιάζεται στο ιστορικό λεύκωμα που παρατίθεται (σελ. 84).

Το λεύκωμα, που μου δώρισε ο σημαντικός φίλος Σταύρος, με συγκίνησε γιατί με ταξίδεψε στα χρόνια που υπηρέτησε ο ιερέας πατέρας μου Θεόδωρος στην κοινότητα Σταυροδρομίου (1964-2005) και μου ζωντάνεψε ανεξίτηλες μνήμες προσώπων που προσέφεραν στον αυλόγυρο της Αγίας Τριάδος όπως ο Φραντζής, διευθυντής Αστικής Σχολής Αγίας Τριάδος, οι δάσκαλοί μας Κυβέλη Δολτσινιάδου, η μητέρα του Νίκου Μαγγίνα, η Τασούλα..., ο διάκος Αγαθόνικος, οι ιερείς Μελέτιος, Μπάνοβιτς, Γιάννης..., οι ιατροί Βακαλόπουλος, Τσομλεκτσόγλου, Κουτσουπιδής, ο επίτροπος Τζαμπάζογλου... Αδικώ όλους όσους δεν μπορώ να ανακαλέσω στην μνήμη μου, που όμως αυτό δεν στερεί την ιστορία της κοινότητας από το έργο που εναπόθεσαν στην Πόλη μας...

Ο Πολιτιστικός Οργανισμός του Δήμου Ν. Σμύρνης, με αφορμή την επέτειο των 100 χρόνων από τη Μικρασιατική Καταστροφή, παρουσιάζει την έκθεση
«Ζωγραφιστές & Σταμπωτές μαντήλες από τα εργαστήρια του Βοσπόρου»

της ΣΟΥΛΑΣ ΜΠΟΖΗ,
για πρώτη φορά στο χώρο του
Ψηφιακού Μουσείου Σμύρνης & Ν. Σμύρνης

Από 10-30 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2022.

ΕΛ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ 87 Ν. ΣΜΥΡΝΗ, ΤΗΛ. 213 2025962

βιβλιοφάγος

ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ ΚΑΛΑΪΤΖΗΣ, ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΜΥΡΩΝ

ΚΑΙ Ο ΛΟΓΟΣ ΠΕΡΙ ΚΑΝΟΝΙΣΜΩΝ. ΒΥΖΑΝΤΙΝΑ ΚΑΤΑΛΟΙΠΑ-ΒΥΖΑΝΤΙΝΕΣ ΕΠΙΒΙΩΣΕΙΣ

έκδ. Ι. Μ. Μύρων και Ι. Μ. Βατοπαιδίου, τόμ. 1-17, Κωνσταντινούπολη 2019-2021

Ο Μητροπολίτης Μύρων Χρυσόστομος είναι ένας από τους πολυγραφότατους αρχιερείς του Οικουμενικού Πατριαρχείου της εποχής μας. Τελευταία έχει καταπιαστεί με επιμονή να ψάχνει και να συγκεντρώνει από αρχεία, βιβλιοθήκες και άλλες πηγές εκκλησιαστικούς κανονισμούς, σχολείων, συλλόγων, σωματείων κ.ά. Η προσπάθειά του δεν είναι εύκολη και απλή, χρειάζεται μεράκι, υπομονή, χρόνος. Κατόρθωσε να εκδώσει 17 τόμους με κανονισμούς, καταστατικά, εγκυκλίους κ.ά. Στα οπισθόφυλλα των τόμων, μεταξύ άλλων, γράφει: «Το ταξίδι μου αυτό στην ιστορία των Κανονισμών μοιάζει μ' ένα ταξίδι, μία διαδρομή, που μόνο ρινίσματά τους και σημειώσεις σκονισμένες μπορούσα να συλλέξω με ολιγόλεπτες στάσεις σε κάποιους σταθμούς». Ο Σεβασμιώτατος έχει αφιερώσει τη ζωή του στην Εκκλησία, στην έρευνα, τη μελέτη, τη συγγραφή και συγχρόνως εργάζεται αθόρυβα στη μητρόπολή του παρουσιάζοντας σημαντικό και αξιόλογο έργο.

Είναι συγγραφέας πολλών άρθρων και βιβλίων μεταξύ των οποίων σημαντικότερα βιβλία είναι: Το Μετόχιον του Οικουμενικού Πατριαρχείου εν Μόσχα «Ο Άγιος Σέργιος» και οι ηγούμενοι αυτού (1881-1936), Κατερίνη 1991. Οι εκκλησίες και τα ξωκκλήσια της Ίμβρου-Η θρησκευτική και λαϊκή παράδοση του νησιού, Αθήνα 2007. Ο Διαβόητος Παπά-Ευθύμ και τα κατ' αυτόν. Ένας εφιάλτης της Ρωμηοσύνης, έκδ. Μητροπόλεως Μύρων 2013 κ.ά.

Όπως αναφέρθηκε, κατάφερε να κυκλοφορούν 17 συμπαθητικοί επιμελημένοι τόμοι.

Οι πρώτοι τρεις εκδόθηκαν το 2019. Στον πρώτο υπάρχει γράμμα του Οικουμενικού Πατριάρχου Βαρθολομαίου (σσ. 7-9), πρόλογος του καθηγούμενου της Μονής Βατοπαιδίου Αγίου Όρους Αρχιμ. Εφραίμ (11-13), προλεγόμενα του συγγραφέα (15-20) και η εισαγωγή (21-27). Ακολουθούν το Αυτοκρατορικό Χάτι-Σερίφ (1839), Χάτι-Χουμαγιούμ (1856), το Πατριαρχικό Βεράτι (1860), οι Γενικοί Κανονισμοί (1860-1862) και διάφοροι κανονισμοί. Ο δεύτερος (637) έχει εκκλησιαστικά-κοινοτικά θέματα διαφόρων περιοχών δηλ. κανονισμούς κοινοτήτων, όπως της κοινότητας Σταυροδρομίου, Γαλατά, Ταταούλων, Υψωμαθίων, εκπαιδευτηρίων και των μητροπόλεων Χαλκηδόνος και Δέρκων. Ο τρίτος (577) φιλοξενεί κανονισμούς της εκκλησιαστικής επαρχίας Σμύρνης, Αδριανουπόλεως, Ίμβρου και διαφόρων άλλων εκκλησιαστικών επαρχιών και κοινοτήτων.

Το 2020 εξέδωσε ακόμα 11 τόμους με σπάνιους παλαιότερους και νεότερους κανονισμούς, καθώς και κείμενα. Ο τέταρτος

(326) συμπεριλαμβάνει κανονισμούς μοναστηριών και του Αγίου Όρους, ο πέμπτος (559) των εκπαιδευτηρίων της Κωνσταντινούπολης, ο έκτος (663) της Θεολογικής Σχολής της Χάλκης, του Ζαπτείου Παρθεναγωγείου, των εκπαιδευτηρίων Σμύρνης, Θεσσαλονίκης, Επιβατών κ.ά. Ο έβδομος (303) περιέχει κανονισμούς των φιλεκαπαιδευτικών αδελφοτήτων της Κωνσταντινούπολης, της Θράκης, της Μικράς Ασίας και της Μακεδονίας. Ο όγδοος (470) έχει κανονισμούς των Εθνικών και Φιλανθρωπικών Καταστημάτων Κωνσταντινουπόλεως (Νοσοκομείου Βαλουκλή), του Εθνικού Ορφανοτροφείου Κωνσταντινουπόλεως και ο ένατος (558) διαφόρων φιλανθρωπικών αδελφοτήτων της Κωνσταντινούπολης, των ορφανοτροφείων Πριγκιποννήσων, του Ελληνικού Ορφανοτροφείου Σμύρνης κ.ά. Ο δέκατος τόμος (766) φιλοξενεί κανονισμούς κοινωνικών ιδρυμάτων της Κωνσταντινούπολης και άλλων περιοχών, όπως της Ελληνικής Λέσχης «Βυζάντιο» Κωνσταντινούπολης (1862), της Θρησκευτικής Αδελφότητος Κυριών «Η Αγία Βαρβάρα» Βλάχκας, της Αδελφότητας Αλληλοβοήθειας του Εσναφίου των κτιστών «Ο Άγιος Νικάνωρ» Διπλοκινίου (1906), του Διεθνούς Συνδέσμου των Κουρέων «Η Ένωσις» στην Κωνσταντινούπολη (1908) κ.ά. Ο ενδέκατος τόμος (103) περιέχει κανονισμούς κοινωνικών ιδρυμάτων διαφόρων περιοχών. Ο δωδέκατος (423) συμπεριλαμβάνει κανονισμούς πολιτιστικών ιδρυμάτων, όπως του Ελληνικού Φιλολογικού Συλλόγου Κωνσταντινουπόλεως (1887) και μουσικών ιδρυμάτων. Στο τέλος υπάρχουν συμπερασματικές σκέψεις (411-419). Στον δέκατο τρίτο (566) αναδημοσιεύονται μεταξύ άλλων ο Θεμελιώδης Νόμος του Ανώτατου της Δικαιοσύνης Συμβουλίου (1860), ο κανονισμός που αφορά την ιδιοκτησία ακινήτων των ξένων υπηκόων (1868) και ο Εκλογικός Κανονισμός των Ενοριών της Αρχιεπισκοπής Κωνσταντινουπόλεως (1892). Ακόμα συνταγμάτια του Οικουμενικού Πατριαρχείου των ετών 1855, 1893, 1896, 1907, 1908, ο κανονισμός και το πρόγραμμα του Ελληνογαλλικού Παρθεναγωγείου Ταρσής Βαρείδου (1897) κ.ά. Ο δέκατος τέταρτος (575) έχει διάφορους κανονισμούς, νόμους, διατάγματα, εγκυκλίους κ.ά.

Το 2021 προέβη στην έκδοση άλλων τριών τόμων και ο αριθμός τους ανήλθε συνολικά στους δέκα επτά. Ο δέκατος πέμ-

πτος (638) περιέχει κανονισμούς κοινοτήτων, αδελφοτήτων, κληροδοτημάτων κ.ά. Ο δέκατος έκτος (598) φιλοξενεί διάφορους κανονισμούς, όπως του Ελληνικού Παρθεναγωγείου Κωνσταντινούπολης (1846), της Λέσχης «Αθηνά» (1872), που έδρευε στη Χαλκηδόνα, της Αδελφότητος Αγίου Γεωργίου του Μεγαλομάρτυρος (1893) στα Θεραπεία, της Ορθοδόξου Κοινότητος Κοζάνης (1895), της Ελληνοκαθολι-

κής Εκπαιδευτικής Εταιρίας «Η Σύμπνοια» (1897) κ.ά. Στις σσ. 591-593 υπάρχουν αξιοσημείωτες παρατηρήσεις για ορισμένους κανονισμούς. Στον δέκατο έβδομο τόμο (551) δημοσιεύονται εκκλησιαστικοί, εκπαιδευτικοί κανονισμοί κ.ά. Στις σσ. 547-548 γίνονται σχόλια για κάποιους κανονισμούς.

Όλο αυτό το πολύτιμο αρχαιακό υλικό, που συγκέντρωσε ο Ίμβριος Ιεράρχης με πολύ κόπο και μόχθο είναι αναμφισβήτητα μία μεγάλη προσφορά και διάσωση της πατρογονικής και πολιτισμικής κληρονομιάς μας, καθώς αποτελεί σημαντική συμβολή στη μελέτη της ιστορίας του Οικουμενικού Πατριαρχείου και του Γένους. Σήμερα, χάρις στην προσπάθειά του, μπορεί κανείς να βρει συγκεντρωμένους σπάνιους και ανέκδοτους κανονισμούς χωρίς να ανατρέχει σε βιβλιοθήκες. Οι κανονισμοί αποτελούν πηγή πληροφοριών, διαβάζονται ευχάριστα, θυμίζουν παλιές δοξασμένες εποχές, συγκινούν ακόμα και τον απλό αναγνώστη. Πρόκειται για ένα σπουδαίο και αξιόλογο έργο, που απουσίαζε από τον χώρο της ιστορίας, και ανοίγει νέους ορίζοντες στους ερευνητές να ασχοληθούν με την ιστορία των Ελληνορθοδόξων.

Το θέρος του 2022 επισκεφθήκαμε τον Σεβασμιώτατο στην οικία του στα Ταταύλα και μεταξύ άλλων είχαμε συζήτηση για τους κανονισμούς, ο οποίος μας είπε «οι κανονισμοί δεν τελειώνουν». Σίγουρα υπάρχουν άγνωστοι έντυποι και ανέκδοτοι κανονισμοί σε κώδικες και έγγραφα. Πιστεύουμε ο Σεβασμιώτατος που, όπως γράφει στα οπισθόφυλλα των τόμων «Η διαδρομή στα βάθη του χρόνου και του τόπου πάντα μου άρεσε», δεν θα σταματήσει να ψάχνει και να δημοσιεύει κανονισμούς.

Συγχαίρουμε τον Σεβασμιώτατο και ζητούμε από τον Θεό να τον χαρίζει υγεία, μακροχρόνιο έργο του και να εκδώσει και άλλους τόμους με κανονισμούς, πολύτιμους για τους επιστήμονες και για τους ενδιαφερόμενους αναγνώστες.

Πασχάλης Βαλασμάδης
Αν. Καθηγητής Δ.Π.Θ.

ΜΑΙΡΗ ΜΑΓΟΥΛΑ

Όταν πάγωσε ο Βόσπορος

εκδόσεις Μεταίχμιο, 2021

Η συμπατριώτισσά μας παρουσίασε πριν λίγο καιρό το τελευταίο μυθιστόρημά της Όταν πάγωσε ο Βόσπορος. Η νοσταλγία και η αγάπη για την Πόλη που γεννήθηκε είναι εμφανείς. Ο Βόσπορος την έχει «σημαδέψει» και δεν το κρύβει.

Η Μαίρη Μαγουλά περιστρέφει την πλοκή των βιβλίων της γύρω από ένα πραγματικό γεγονός, το αναδεικνύει και πλέκει την ιστορία του μυθιστορηματός της. Και για να το καταφέρει αυτό, ασχολείται με προσεκτική και επισταμένη έρευνα, όσον αφορά τα γεγονότα. Είναι άξια επαίνων γι' αυτό.

Αυτήν την φορά αναφέρεται σ' ένα σπάνιο φυσικό φαινόμενο που συνέβη για δεύτερη φορά το 1954 –η πρώτη ήταν το 1929– στην Κωνσταντινούπολη. Πάγωσε η Μαύρη Θάλασσα και κομμάτια πάγου κατέκλυσαν τα στενά του Βοσπόρου. Γύρω από αυτό το γεγονός περιστρέφεται το μυθιστόρημά της.

Όπως αναφέρεται στο οπισθόφυλλο:

Κωνσταντινούπολη 1954. Ο Βόσπορος, ύστερα από είκοσι πέντε χρόνια, ζει και πάλι ένα σπάνιο φυσικό φαινόμενο. Η Μαύρη θάλασσα παγώνει όπως το 1929, και τις βραδινές ώρες, κομμάτια πάγου αρχίζουν να κατακλύζουν τα στενά του. Η ταχεία αμαξοστοιχία Simplon-Orient-Express αναχωρεί για το Παρίσι. Κάποιοι από τους επιβάτες της είχαν βρεθεί και τότε στην ίδια αμαξοστοιχία, στη διαδρομή Παρίσι-Κωνσταντινούπολη, παραμένοντας για μια εβδομάδα εγκλωβισμένοι, στη μέση του πουθενά. Τι τους συνδέει αλλά και τι τους χωρίζει; Τι στοιχειώνει και τι πλέκει τις ζωές τους; 1929-1954. Με φόντο τον μαγευτικό Βόσπορο, σημείο αναφοράς αλλά και συνδετικό κρίκο όλων των ηρώων της ιστορίας, πλούσιων και φτωχών, Ρωμιών, Αρμενίων, Εβραίων, Τούρκων, Λεβαντίνων αλλά και ξένων, περιδιαβαίνουμε στους δρόμους της ξεχωριστής αυτής πολιτείας, με την απaráμιλλη μοναδική ομορφιά, παρακολουθώντας τις ζωές τους στην πλεύση του χρόνου, σε μια πορεία που εξελίσσεται πάνω στο ιστορικό υπόβαθρο της εποχής. Ανάμεσά τους και δυο βρέφη, δυο κορίτσια, που εγκαταλείπονται από τους γονείς τους, την ίδια παγωμένη μέρα του 1929 στα σκαλάκια της Αγίας Τριάδας του Σταυροδρομίου. Ποια θα είναι η μοίρα τους, ποιες οι επιλογές τους και σε τι δρόμο θα τα οδηγήσουν;

Ένα μυθιστόρημα παράθυρο ανοιχτό στον κόσμο των αντιλήψεων και των συναισθημάτων των κατοίκων της Πόλης, του τόπου της διασταύρωσης φυλών, πολιτισμών, αρωμάτων, γεύσεων και ονείρων, καθώς και στον ρόλο που έπαιξε αυτή στο χτίσιμο της ταυτότητάς τους.

Π. Τσουκάτου

Σεπτεμβριανά

HDP ΓΙΑ ΤΑ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΑΝΑ: «ΠΟΤΕ ΞΑΝΑ»

Το HDP δήλωσε στην επέτειο του πογκρόμ της 6ης-7ης Σεπτεμβρίου 1955: «Θα συνεχίσουμε αποφασιστικά τον αγώνα μας για να μην επαναληφθούν παρόμοια δεινά». Η είδηση από την ιστοσελίδα Duvar (6/9/2022).

Οι εκπρόσωποι της Επιτροπής Λαών και Πεποιθήσεων του κόμματος HDP, Tülay Hatimogullari και Turgut Öker έκαναν δηλώσεις για την 67η επέτειο του πογκρόμ της 6ης-7ης Σεπτεμβρίου.

Οι Hatimogullari και Öker δήλωσαν ότι δεν ξέχασαν ποτέ το πογκρόμ που έγινε εναντίον των Ρωμιών και Αρμενίων, ιδιαίτερα

οι Χριστιανοί και Εβραίοι που ζούσαν στην Κωνσταντινούπολη, τη Σμύρνη και άλλες πολλές πόλεις: «Με σεβασμό και θλίψη τιμούμε τους πολίτες μας που σκοτώθηκαν στο πογκρόμ της 6ης-7ης Σεπτεμβρίου. Θα συνεχίσουμε τον αγώνα μας αποφασιστικά για να μην επαναληφθούν παρόμοια δεινά».

«Η ΑΠΟΖΗΜΙΩΣΗ ΓΙΑ ΤΙΣ ΑΠΩΛΕΙΕΣ ΕΙΝΑΙ ΟΥΣΙΩΔΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΞΑΣΦΑΛΙΣΗ ΙΣΗΣ ΙΘΑΓΕΝΕΙΑΣ»

Οι Hatimogullari και Özer υπενθύμισαν ότι τα σπίτια και οι χώροι εργασίας Χριστιανών και Εβραίων λεηλατήθηκαν στις 6-7 Σεπτεμβρίου 1955 και ότι δεκάδες χιλιάδες άνθρωποι αναγκάστηκαν να εγκαταλείψουν τη χώρα μετά την καταπίεση που υπέστησαν και τις απειλές κατά της ασφάλειας της ζωής τους.

Δήλωσαν: «Το πογκρόμ της 6ης-7ης Σεπτεμβρίου ήταν μια από τις μαύρες σελίδες της πολιτικής ιστορίας μας. Ο πραγματικός τρόπος για να πούμε «Ποτέ ξανά!» είναι να αντιμετωπίσουμε αυτήν την οδυνηρή ιστορία. Αυτός ο πόνος γιατρεύεται με την πραγματική αντιμετώπιση της ιστορίας. Ωστόσο, το πογκρόμ της 6ης-7ης Σεπτεμβρίου δεν έχει επίσημα καταδικαστεί και δεν έχει γίνει καμία ενέργεια για αποζημιώσεις ή συγγνώμη.

Η 6η-7η Σεπτεμβρίου είναι έργο του Τμήματος Ειδικού Πολέμου και του Sabri Yirmibeşoğlu, πρώην Αρχηγού του Τμήματος Ειδικού Πολέμου και Γενικού Γραμματέα του Συμβουλίου Εθνικής Ασφαλείας MGK. Ήταν μια καταπληκτική οργάνωση. Η δήλωσή του «Πέτυχε και τον στόχο του», ήταν μια παραδοχή ότι το πογκρόμ που εφαρμόστηκε ήταν κρατική πολιτική. Όπως δείχνουν από τις προαγωγές που έπαιρνε ο Yirmibeşoğlu, οι δράστες μάλλον επιβραβεύθηκαν παρά τιμωρήθηκαν. Αυτή είναι μια τουρκική πραγματικότητα που δεν άλλαξε ποτέ».

Στη συνέχεια είπαν: «Μετά την τελευταία περίοδο του 19ου αιώνα, προς δόξα του κράτους έχουν υποφέρει πολλές φορές οι Αρμένιοι, οι Ρωμιοί, οι Συροχαλδίοι και οι Εβραίοι. Βίωσαν δε άλλη μια κατα-

στροφή με το πογκρόμ της 6ης-7ης Σεπτεμβρίου. Γνωρίζουμε ότι οι κυβερνήσεις έχουν χρησιμοποιήσει αυτήν τη μέθοδο επιθέσεων για να επισκιάζουν τις πολιτικές, κοινωνικές και οικονομικές κρίσεις. Ακριβώς όπως η ρητορική εγκλημάτων μίσους που εγείρονται σε διαφορετικούς λαούς και πεποιθήσεις σήμερα. Για να αντιμετωπίσουμε αυτήν τη ντροπή, που έγινε εις βάρος και ενάντια της ζωής των αρχαίων λαών αυτού του γεωγραφικού χώρου, πρέπει να προβούμε στην αποκάλυψη των δραστών, στον εντοπισμό της απωλειών ζωής και περιουσιών, στην αποζημίωση των υλικών και ηθικών απωλειών των θυμάτων ή των οικογενειών τους, και την απαραίτητη συμβίωση και διασφάλιση της ισότητας των πολιτών αυτής της χώρας».

Ο ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΑΣ KORHAN GÜMÜ ΣΥΜΠΛΗΡΩΝΕΙ:

Στις 6-7 Σεπτεμβρίου 1955 ένα τμήμα συμπατριωτών μας έζησε μια εξωφρενική επίθεση. Παραβίασαν το σύνταγμα και τις συμφωνίες. Εφάρμοσαν διακρίσεις. Άρπαξαν τα αγαθά, τις περιουσίες και τις επιχειρήσεις τους. Τους απαγόρευσαν επαγγέλματα, παρενοχλώντας, απειλώντας και προχωρώντας στην απέλασή τους. Δίπλα σε όλα αυτά προήλθε μια οργάνωση από το κράτος, η οποία οργάνωσε μια σύνθεση με σκοτεινές μεθόδους που κατέστρεψε, εκκλησίες, σπίτια, σχολεία, νεκροταφεία. Φόνευσαν ή τραυμάτισαν ανθρώπους. Βίωσαν εκατοντάδες γυναίκες.

Αυτοί που οργάνωσαν τις επιθέσεις δεν τιμωρήθηκαν. Έκαναν νομάρχη τον άνθρωπο που έβαλε βόμβα στο σπίτι του Κεμάλ. Οι ένοχοι προωθήθηκαν. Μετά από αυτές τις επιθέσεις, οι πρακτικές διακρίσεων στη χώρα θεσμοθετήθηκαν και διαδόθηκαν. Αυτόν τον πόνο μας δεν τον ξεχνάμε, τον μοιραζόμαστε με όλη μας την καρδιά, αναθεματίζουμε τις διακρίσεις, τη βία και την εχθρότητα. Θέλουμε να λάμψει η αλήθεια για τους δράστες. Ζητάμε από την κυβέρνηση να διερευνήσει τις διακρίσεις, ακόμα και αν δεν είναι δυνατόν να τις αντιμετωπίσει.

Ζητάμε δικαιοσύνη.

ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΗ ΕΚΠΟΜΠΗ ΓΙΑ ΤΑ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΑΝΑ

Όπως γράψαμε και σε προηγούμενα φύλλα του *Πολίτη*, παρά τα καθημερινά προβλήματα που δημιουργεί η Τουρκία, υπάρχει και έντονο ενδιαφέρον από ειρηνόφιλους της ομάδας Dünya Miras Adalar για τους Ρωμιούς κάτοικους της Πόλης και των Νησιών.

ΤΟΥ ΣΤΑΘΗ ΑΡΒΑΝΙΤΗ

Την Τρίτη στις 6 Σεπτεμβρίου 2022, η εθελόντρια δημοσιογράφος κ. Derya Tolgay είχε καλεσμένο στην εβδομαδιαία εκπομπή της τον γνωστό Κωνσταντινουπολίτη Δρ. Πολιτικών Επιστήμων και συγγραφέα κ. Ηρακλή Μήλλα, με θέμα το πογκρόμ της 6-7 Σεπτεμβρίου 1955, ένα γεγονός που δεν πρέπει να επαναληφθεί. Μάλιστα η σελίδα της ομάδας Dünya Mirası Adalar στο Facebook διαφήμιζε για πολλές ημέρες την ώρα και ημέρα μετάδοσης της εκπομπής από το Açık Radyo.

Η κ. Derya Tolgay αφού παρουσίασε τον κ. Μήλλα είπε ότι μαζί θα αναλύσουν και θα προσεγγίσουν πολιτικά και ιδεολογικά τα Σεπτεμβριανά, μιας και ο κ. Μήλλας είναι ειδικός και στα Ελληνοτουρκικά.

Ο κ. Μήλλας δήλωσε ότι ήταν ο ίδιος μάρτυρας των γεγονότων και ότι ο αριθμός των Ρωμιών, που τα έζησαν έχει μειωθεί πολύ. Τόνισε ότι αυτοί που τα θυμούνται πρέπει να ήταν σε ανάλογη ηλικία. «Οι γεννημένοι μετά το 1945 δεν μπορεί να τα θυμούνται και όσα θυμούνται πρέπει να είναι στην μνήμη τους ανακατεμένα. Αυτοί που έχουν πραγματική εικόνα από τότε είναι σήμερα μια μικρή ομάδα που γεννήθηκαν από το 1935 έως το 1945. Τέλειωσε λέγοντας ότι σε 10 χρόνια δεν θα υπάρχουν πια ζωντανοί μάρτυρες των γεγονότων.

Η συζήτηση συνεχίστηκε με την ανάλυση πολλών σημαντικών θεμάτων, όπως το Κυπριακό, στο οποίο μάλιστα ο κ. Μήλλας αντέδρασε, λέγοντας τι δουλειά είχαν οι Εβραίοι και Αρμένιοι που τους κατέστρεψαν τις περιουσίες στα γεγονότα αυτά. Μίλησαν για την προβοκατόρικη ενέργεια τοποθέτησης βόμβας στο σπίτι του Κεμάλ στη Θεσσαλονίκη, για τον ρόλο που έπαιξε τότε ο τουρκικός Τύπος, τις επιθέσεις που έγιναν σε περιοχές που ζούσαν μη μουσουλμάνοι και τις καταστροφές εκκλησιών, τους βιασμούς και τις δολοφονίες ατόμων.

Εξιστόρησε λεπτομερώς τα γεγονότα εκείνης της ημέρας, τα οποία έζησε σε ηλικία 15 ετών, στο πατρικό σπίτι στο Bomonti. Εξιστόρησε επίσης την καταστροφή του καταστήματος του πατέρα του, που κατασκεύαζε αδιάβροχα τρεντοκότ. Τέλος μίλησε για το βαθύ κράτος που οργάνωσε το σχέδιο, για το πως βλέπουν στην Ελλάδα το θέμα και για το πως το τουρκικό κράτος προστάτεψε αυτούς που είχαν ρόλο και συμμετείχαν στα γεγονότα.

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΑΝΑ: 67 ΧΡΟΝΙΑ

Ο υπουργός Εξωτερικών κ. Νίκος Δένδιας αναφέρει σε ανάρτησή του στο Twitter (6/9/2022)

Εξήντα επτά (67) χρόνια από τα «Σεπτεμβριανά», κατά τα οποία ο Ελληνισμός της Κωνσταντινούπολης έγινε στόχος ενός απρόκλητου και κεντρικά κατευθυνόμενου πογκρόμ, με ολέθριες συνέπειες για τους ομογενείς μας, αλλά και για την κοινωνία της ίδιας της Τουρκίας.

Το πογκρόμ ήταν ο πρώτος κρίκος σε μια αλυσίδα θλιβερών γεγονότων κατά της Ελληνικής Μειονότητας στην Πόλη, η οποία εκδιώχθηκε ή εξαναγκάστηκε να εγκαταλείψει την πατρογονική της γη, παρότι η Τουρκία είχε την υποχρέωση, βάσει της Συνθήκης της Λωζάννης, να εγγυηθεί την ευημερία της.

Και προσθέτει:

Οι λιγοστοί εναπομείναντες σήμερα Έλληνες της Πόλης, σε αντίθεση με την ευμερούσα Μουσουλμανική Μειονότητα στη Θράκη, αποτελούν αδιαμφισβήτητα στοιχεία που μιλούν από μόνα τους για την αντιμετώπιση που επιφυλάσσει κάθε χώρα, αντίστοιχα, στις μειονότητες.

Σήμερα, 67 χρόνια μετά το πογκρόμ, η εν γένει συμπεριφορά της τουρκικής ηγεσίας έρχεται να υπενθυμίσει δυστυχώς την απόσταση που τη χωρίζει από την Ελλάδα, όσον αφορά την αντίληψη για το Διεθνές Δίκαιο, τις ευρωπαϊκές και παγκόσμιες αξίες, την ειρηνική συνύπαρξη των λαών.

Σεπτεμβριανά

67 ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΠΟΓΚΡΟΜ ΣΤΙΣ 6-7 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1955

Με τη συγκέντρωση κυρίως Κωνσταντινουπολιτών πραγματοποιήθηκε από την Ο.Ο.Μ.Κ. στις 7 Σεπτεμβρίου 2022 εκδήλωση μνήμης για τα γεγονότα της 6-7 Σεπτεμβρίου 1955, στο Πνευματικό Κέντρο Κωνσταντινουπολιτών. Η εκδήλωση είχε τίτλο «Το δικαίωμα στην επιβίωση της Ελληνορθόδοξης Κοινότητας της Κωνσταντινούπολης: Νομικές και Πολιτικές Πρωτοβουλίες» και μεταδόθηκε ζωντανά από τη διαδικτυακή σελίδα της Ο.Ο.Μ.Κ. από την εθελόντρια κ. Διονυσία Χατζηαντωνίου.

ΤΟΥ ΣΤΑΘΗ ΑΡΒΑΝΙΤΗ

Στην εκδήλωση μνήμης οι παρευρισκόμενοι ήταν οι μισοί της συνολικής χωρητικότητας της αίθουσας, επειδή τηρήθηκαν τα μέτρα πρόληψης του κορονοϊού. Παραβρέθηκαν πολύ λίγα μέλη από τα Δ.Σ. της Ο.Ο.Μ.Κ. και των Συλλόγων μας, αρκετοί Κωνσταντινουπολίτες και εκπρόσωποι ομογενειακού τύπου. Την εκδήλωση τίμησε με την παρουσία του ο Ομότ. Καθηγητής Γενικής Γλωσσολογίας στη Σορβόνη κ. Χρήστος Κλαίρης.

Την εκδήλωση συντόνισε ο Πρόεδρος της Ο.Ο.Μ.Κ. κ. Νίκος Ουζούνoglou, ο οποίος ξεκίνησε καλωσορίζοντας το κοινό και εξήγησε λεπτομερώς το χρονικό του πογκρόμ του Σεπτεμβρίου 1955, αλλά και το που αποσκοπούσαν οι τουρκικές αρχές από παλαιότερες εποχές έως το να φτάσουν να οργανώσουν επιθέσεις με τάγματα εφόδου κατά των μη Μουσουλμάνων –ειδικά των Ρωμίων– το 1955 και μετέπειτα τις απελάσεις το 1964. Τότε όμως η Ρωμαίικη κοινότητα άντεξε, δεν έφυγε από τη γενέτειρά της, εκτός ένα μικρό ποσοστό. Τόνισε μάλιστα ότι πρέπει να γίνει κατανοητό ότι οι διωγμοί δεν είχαν καμία σχέση με τα ελληνοτουρκικά.

Ανέγνωσε τα βιογραφικά των τριών ομιλητών και

των Αζέρων με τη βοήθεια της Τουρκίας κατά της Αρμενίας, στη μη αντίδραση των ελληνικών κυβερνήσεων στα γεγονότα του 1955 και του 1964, στα συνήθη τερτίπια των τουρκικών κυβερνήσεων, στο βιβλίο του Σπύρου Βρυώνη, στην κατάσταση όπως δημιουργήθηκε μετά το 2016 στην Τουρκία με τους διωγμούς καθηγητών, δικηγόρων και αντίπαλων, στα πρώτα χρόνια διακυβέρνησης του Ερντογάν, που φαινόταν ότι θα ήταν μεταρρυθμιστής αλλά στη συνέχεια όλοι διαψεύστηκαν.

Αναφέρθηκαν και σε δικαιώματα που κερδήθηκαν με αποζημιώσεις χρημάτων, αλλά όχι επιστροφής των περιουσιών, για τον νέο εκλογικό βακουφικό νόμο και την κατάσταση που δημιουργήθηκε τα τελευταία χρόνια για το βακούφι του Βαλουκλή και το φλέγον ζήτημα του δημογραφικού.

Όλοι οι ομιλητές χειροκροτήθηκαν θερμά. Μάλιστα η Ο.Ο.Μ.Κ., διά του Προέδρου της, τους δώρισε από έναν τόμο για τα παλαιά τείχη της Πόλης.

Ακολούθησαν από το κοινό ερωτήσεις από τους κ.κ. Ιωαννίδη, Σωφρονιάδη, Νικήτα και Μαζοκόπου, οι οποίες απαντήθηκαν από τους ομιλητές.

Πριν κλείσει η εκδήλωση, προαναγγέλθηκε η παρουσίαση του μουσικού έργου «Η Πόλη» από τον συμπατριώτη μας μουσικό κ. Γιάννη Πηλιούρη, αφιερωμένη στη φυγή και τον διωγμό των Κωνσταντινουπολιτών, την οποία βίωσε και ο ίδιος. Η προαγγελία έγινε με προβολή δεκάλεπτου βίντεο στο οποίο παρουσιάστηκαν μικρά αποσπάσματα από όλα τα τραγούδια σε στίχους Πέτρου Γρανίτσα, Ρένας Μαραζιώτη, Βασίλη Καλποδίνη, Ναταλίας, Γιώργου Πηλιανίδη, σε ερμηνείες από τους Ελπίδα, Κώστα Χατζή, Πέγκυ Ζήνα, Λία Βίσση, Γιώργο Πολυχρονιάδη, Δημήτρη Μπάση και αρκετούς άλλους. Το βίντεο απέσπασε τα θερμά χειροκροτήματα του συγκινημένου κοινού από τα τραγούδια και τις φωτογραφίες της Πόλης που προβαλλόταν ταυτόχρονα στην οθόνη.

Μια πολύ καλή εκδήλωση με ενδιαφέρον περιεχόμενο.

ΟΜΙΛΙΑ ΓΙΑ ΤΑ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΑΝΑ

Στις 15-9-2022 ο κ. Βασίλης Κυρατζόπουλος πραγματοποίησε με το επικοινωνιακό πρόγραμμα ZOOM, διαδικτυακή διάλεξη με θέμα «Άγνωστες πτυχές των Σεπτεμβριανών μέσα από τα κρατικά αρχεία της Τουρκικής Δημοκρατίας», που οργανώθηκε από το International Hellenic Association (IHA).

Η εμπεριστατωμένη και λεπτομερής παρουσίαση των στοιχείων που προέβαλλε ο κος Κυρατζόπουλος και που αποδεικνύουν τη συμμετοχή και την οργάνωση των Σεπτεμβριανών από το επίσημο τουρκικό κράτος, δυστυχώς αποδυναμώθηκε από τα πολλά τεχνικά προβλήματα εκ μέρους της οργανωτικής επιτροπής, όπως εικόνες, ήχου, μη προβολής διαφανειών αλλά και συχνών διακοπών του ομιλητή.

Στο τμήμα των ερωταποκρίσεων ο ομιλητής τόνισε:

- Τη νύχτα της 6ης και 7ης Σεπτεμβρίου παραβιάστηκαν όλα τα άρθρα του Τουρκικού Ποινικού Κώδικα και οι Διεθνείς Συμβάσεις που υπέγραψε η Τουρκική Δημοκρατία.

- Οι παραβιάσεις που στοιχειοθετούνται από τις εκθέσεις Mutlugil, φωτογραφίες και πίνακες του αρχείου Çoker και Πρακτικά της δίκης Πλάτη, αποδεικνύουν ότι τα Σεπτεμβριανά ήταν μία καλά οργανωμένη γενοκτονία πράξη κατά των Ελλήνων και μη Μουσουλμάνων γηγενών μονίμων κατοίκων της Κωνσταντινούπολης.

- Επειδή η Ελλάδα έχει αποφασίσει να περιορίσει το αδίκημα της γενοκτονίας που υπέστησαν οι Έλληνες της Ανατολίας μέχρι το 1922, όπου κατηγορείται το ανύπαρκτο πλέον οθωμανικό κράτος, ενθαρρύνεται η Τουρκία να τελέσει επιπλέον γενοκτονίες όπως σε Κύπρο 1974, Αφρίν, Αρμενία σήμερα...

Εκφράζοντας την απογοήτευσή του για τη στάση που κράτησαν διαχρονικά οι ελληνικές κυβερνήσεις, εκδήλωσε την ελπίδα να αναλάβουν οι ελληνικές οργανώσεις του εξωτερικού την ανάδειξη και προώθηση της καταγγελίας των γενοκτονιών που έχει τελέσει η Τουρκία.

Τα στοιχεία που παρουσιάστηκαν από τον ομιλητή, προϊόν ενδελεχούς και μακροχρόνιας έρευνας, είναι πολύ σημαντικά για την ιστορική έρευνα, όπως τόνιστηκε και από πολλούς συμμετέχοντες στο τέλος της διαδικτυακής παρουσίασης.

Βαία Κεφάλα

75 ΧΡΟΝΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΤΟΥ ΜΟΡΦΩΤΙΚΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΥΨΩΜΑΘΕΙΩΝ

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Μορφωτικού Συνδέσμου Υψωμαθειών παρέθεσε σε εστιατόριο της Πόλης εόρτιο γεύμα, με την ευκαιρία συμπλήρωσης 75 ετών από την ίδρυση του Συνδέσμου (1947-2022).

Ο Παναγιώτατος Οικουμενικός Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαίος ετίμησε με την υψηλή Του παρουσία το παρατεθέν γεύμα, στο οποίο παρεκάθησαν επίσης Αρχιερείς του Θρόνου, άλλοι Κληρικοί, ο Εντμ. Πρόξενος της Ελλάδος κ. Σταύρος Χριστοδουλίδης και άλλοι προσκεκλημένοι και υποστηρικτές του έργου του Συνδέσμου.

Τον Πατριάρχη προσεφώνησε κατάλληλα ο Πρόεδρος του Συνδέσμου κ. Στυλιανός Γκιουλγκιούν, ο δε Παναγιώτατος συνεχάρη πατρικά τον Πρόεδρο και τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου για το έργο που επιτελείται.

Εκ του Διοικητικού Συμβουλίου
Fos fanariou

τους κάλεσε να παρουσιάσουν τις ενδιαφέρουσες εισηγήσεις τους, που αφορούσαν τις πρωτοβουλίες που θα πρέπει να παίρνονται από το ελληνικό κράτος, τις κοινότητες και τα ίδια τα άτομα, με συλλογικές ή ατομικές προσφυγές σε Διεθνείς Οργανισμούς και δικαστήρια για τα δικαιώματα που καταπατήθηκαν από τις τουρκικές αρχές.

Μίλησαν ο Ομότ. Καθηγητής του Παντείου Πανεπιστημίου κ. Στέλιος Περράκης, ο Καθηγητής του ΕΚΠΑ κ. Λίνος- Αλέξανδρος Σισιλιάνος και ο Καθηγητής του Παντείου Πανεπιστημίου κ. Κωνσταντίνος Υφαντής.

Οι τρεις ομιλητές, εκτός των άνω νομικών τοποθετήσεων, αναφέρθηκαν αναλυτικά στα βακούφια, στα δικαιώματα των μειονοτήτων, στην υπόθεση Αγνίδου, στην υπόθεση Λουζίδου, στις επιθέσεις

τέχνη του λόγου

Ανεπούλωτες πληγές (έτος 1955)

ΔΙΗΓΗΜΑ ΤΗΣ **ΖΩΗΣ ΤΑΤΑΚΗ-ΙΩΣΗΦΙΔΟΥ**

ΟΠΩΣ Τ' ΑΚΟΥΣΑ

Εκεί στην καμπύλη του δρόμου έστριψε και χάθηκε. Και «εκείνη» έμεινε να κοιτάζει το κενό, με μάτια ματωμένα και τα καυτά της δάκρυα να τρέχουν πάνω στα ξαναμμένα της μάγουλα. Ψιθύρισε τόσο σιγανά το όνομά του που ούτε η ίδια δεν μπόρεσε να τ' ακούσει. Τι νόημα είχε άλλωστε; Τελεσίδικες καταστάσεις που στάζουν χολή πάνω στην καρδιά και φέρνουν πίκρα στο στόμα.

Πέτρες βαριές τα λόγια που εκστόμισε και έπεσαν πάνω στην κατακερματισμένη της προσωπικότητα. «Νομίζω πως δε σ' αγαπώ πια. Δε μπορώ απ' εδώ και πέρα να βρίσκομαι κοντά σου. Σε παρακαλώ συγχώρεσέ με!»

Είχε ψυχανεμιστεί πως θα έφευγε, όταν διέγινωσκε κάποιες άγνωστες δυνάμεις να κατευθύνουν την ψυχή του. Είχε προφητέψει το αύριο και ζούσε για δύο μήνες ανάμεσα στον έρωτά της για «εκείνον» και τον πόνο για την επερχόμενη μοναξιά της.

Στην προσπάθειά της να τον δικαιολογήσει του έβρισκε διάφορα ελαφρυντικά. Όμως μια ήταν η πικρή αλήθεια και τον κατανοούσε. Ότι οι αδύναμες πλάτες του δεν μπορούσαν να σηκώσουν ένα τόσο μεγάλο βάρος.

Ήταν πολύ νέος, μόλις χρόνων κι «εκείνη» είχε κλείσει τα 18 της. Δεν το είχε σκεφτεί καθόλου τη στιγμή που του δινόταν. Μέσα στην αγκαλιά του ξεπάγωσαν τα φτερά της νιότης της, όταν έξω έπεφτε μια καλοκαιρινή βροχή. Σταγόνες από κρύσταλλο και σκόνη στο μικρό παράθυρο του ισόγειου μικρού της δωματίου, θόλωναν το τοπίο και μόλις διακρίνονταν η ταραγμένη θάλασσα και τα λιλά σύννεφα στον ουρανό.

Το σπίτι του με το δικό της ήταν πολύ κοντά. Είχαν μεγαλώσει στην ίδια γειτονιά. Πήγαιναν στο ίδιο σχολείο και είχαν μοιραστεί πολλές στιγμές παιδικής ανεμελιάς με

παιχνίδια και περιπάτους. Ο Βόσπορος τους είχε αναστήσει μέσα στη θάλασσά του, πάνω στους καταπράσινους λοφίσκους του και στα μουσικά του μονοπάτια. Παιδιά μικροαστικών οικογενειών και τα δυο τους με κοινές καταβολές και παρόμοια ερεθίσματα, πήραν κι έσμιξαν τα ερωτηματικά τους για τη ζωή, για τα χρόνια που θα ακολουθούσαν. Για την ευτυχία που έπρεπε να αναζητήσουν πάνω σ' έναν αφιλόξενο τόπο. Ζούσαν στην «Πόλη» τους, βρισκόντουσαν πάνω στη γη που γεννήθηκαν. Είχαν όλους και όλα όσα αγάπησαν δίπλα τους. Κι όμως είχαν την αίσθηση, ότι κάπου απόμακρα κάτι περίεργο θα συνέβαινε. Τα συζητούσαν όλα, κάτω από τις άγριες καστανιές και την ψηλή βαλανιδιά που χώριζαν τα δύο τετράγωνα που ήταν τα σπίτια τους. Όμορφο κορίτσι αυτή, με σπιθές καρτερικότητας και ατσάλενα θέληση καρφωμένα στη ματιά της. Ήταν ότι θα αποζητούσε στη ζωή του εκείνος. Ένα ψηλόλιγνο αγόρι, με ξερακιανό πρόσωπο και μια φωτεινότητα στο βλέμμα, που έψαχνε συνεργό για τα μελλοντικά του όνειρα.

Σ' εκείνη τη μουριά από κάτω της είπε ένα βράδυ το «σ' αγαπώ», εκεί έσμιξαν τα χείλη τους στο πρώτο αθώο φιλή. Συναισθήματα πρωτόγνωρα για τους δυο τους και ψυχικά ρεύματα διαπότιζαν τις αισθήσεις τους. Έτσι σιγά σιγά, έστησαν τον Παράδεισό τους. Δεν υπήρχε τίποτε που να τους γινόταν εμπόδιο. Το είχαν πάρει απόφαση. Μόλις τελείωνε εκείνος με το στρατό, θα παντρευόντουσαν και θα έφευγαν. Εξάλλου ο θεός του ήταν εγκατεστημένος από χρόνια στην Αμερική. Θα τους έστελνε πρόσκληση σαν πρώτου βαθμού συγγενής και θα τους έπαιρνε κοντά του. Το εστιατόριο που είχε στη Νέα Υόρκη είχε ανάγκη από χέρια έμπιστα και νεανικά. Να βγάλουν δουλειά αλλά και να χορτάσουν ψωμί.

Και έφτασε εκείνη η νύχτα που δεν είχε αναλογιστεί κανείς την τραγικότητά της. «Η νύχτα των κρυστάλλων», η «νύχτα του Αγίου Βαρθολομαίου», αυτή που της έχουν δοθεί τόσες ονομασίες. Η νύχτα της 6-7 Σεπτεμβρίου του 1955.

Αντάρα, φόβος και θάνατος. Ο άνεμος σφύριζε βουή και τα κόκκινα μπαϊράκια του όχλου έτρεχαν στους δρόμους σαν ένα κόκκινο ποτάμι που έσταζε αίμα και μίσος. Έπρεπε να φύγει κι ο τελευταίος Ρωμιός από την Πόλη. Έπρεπε να τον καταστρέψουν. Γροθιές τα χέρια στην αρχή, μετά τους έπιασε υστερία και άρπαξαν τους λοστούς. Οι αλαλαγμοί σαν κοφτερές σπάθες, έσκίζαν το σκοτάδι. Και το κακό έτρεχε από κατάσταση σε κατάσταση, από εκκλησιά σε εκκλησιά, από νεκροταφείο σε νεκροταφείο και από πόρτα σε πόρτα. Όσπου κτύπησε και το δικό της σπίτι.

Ο πατέρας της, προνοητικός καθώς ήταν, πρόλαβε να την κρύψει στον κήπο, μέσα στην αποθήκη με τα κάρβουνα. Βλοσυρά πρόσωπα γεμάτα θυμό, ξεσήκωσαν τα πάντα. Αυτήν έψαχναν. Σαν αστραπές ύψωναν τα χέρια και κτυπούσαν τον πατέρα που σαν οδόφραγμα μπροστά τους αμυνόταν για την τιμή της κόρης του. Τον έριξαν κάτω αιμόφυρτο. Έσπαγαν, ρήμαζαν τα πάντα μέσα στο σπίτι. Στο τέλος παραβίασαν και το πορτάκι που έβγαζε στον κήπο. Η μάνα αλλόφρονη έτρεξε ξοπίσω τους και φώναξε δυο φορές το όνομα της κόρης της, θέλοντας να την προειδοποιήσει. Δυο αμούστακα αγόρια που τα αναγνώρισε, την έσπρωξαν κι έπεσε κάτω λιπόθυμη. Η συνέχεια ήταν αφάνταστα οδυνηρή για όλη την οικογένεια.

«Εκείνη» δεν ήξευρε αν δεν θυμόταν ή αν δεν άντεχε να θυμάται. Κρυμμένη πίσω από έναν αόρατο μανδύα, εκείνες τις τραγικές στιγμές, τις ώρες, τους αιώνες; Δεν ήταν σε θέση να υπολογίσει. Μόνο δύο μορφές είχαν χαραχτεί στη μνήμη της και τέσσερα μάτια που έσταζαν μίσος και ηδονή μαζί. Στα πρόσωπά τους είχε αναγνωρίσει τα δύο αδέρφια. Τουρκόπουλα, που είχε απορρίψει επανειλημμένα τις ανήθικες προτάσεις τους στο παρελθόν. Της το φύλαγαν και είχε έρθει η ώρα να την εκδικηθούν μ' εκείνο τον ατιμωτικό τρόπο.

Όταν όλα είχαν καταλαγιάσει έξω, η σιωπή σαν αιχμηρά προτεταμένα καρφια τρύπωσε στο σπιτικό τους. Βουβά στόματα. Του πατέρα που δεν κατάφερε να σταματήσει το κακό. Της μάνας που αναλογιζόταν «Αν δεν φώναζα το όνομά της, άραγε μήπως και δεν την ανακάλυπταν». Ανάσαναν με στεγνά λαρύγγια, έπιναν τα δάκρυα της συμφοράς και λυγμοί τράνταζαν τα πονεμένα κορμιά τους. «Εκείνη» φοβισμένη, ντροπιασμένη, αναζητούσε παρήγορη ματιά και τίποτε άλλο. Ένιωθε τόσο βρόμικη που δεν ήθελε ούτε να την αγγίζουν.

Το θλιβερό μαντάτο, το κυκλοφόρησαν σκόπιμα την άλλη μέρα οι βιαστές της. Σαν ηχώ έκαμε τον γύρω του προαστίου και

μπήκε από κάθε παράθυρο, από κάθε πόρτα.

Το έμαθε κι «εκείνος» ο αγαπημένος της. Τον περίμενε άυπνη δύο και τρία και πέντε μερόνυχτα. Όταν η απελπισία άρχισε να φωλιάζει μέσα της, έκαμε επιτέλους την εμφάνισή του. «Εκείνη» με χαμηλωμένο βλέμμα, με τρεμάμενη φωνή τον ρώτησε με δυο λόγια όλο νόημα: «Τώρα θα με θέλεις;» Τα μπερδεμένα συναισθήματα που ταλάνιζαν την ψυχή του, ήταν ζωγραφισμένα στο πρόσωπό του. Την κοίταξε φευγαλέα, μοναχά για μια στιγμή και ύστερα το βλέμμα του σκόρπισε στον απέναντι τοίχο. «Φυσικά και σε θέλω», έλεγαν τα χείλη του. Την έσφιξε πάνω του σαν κάτι πολύτιμο που όμως του το είχαν ανεπανόρθωτα τραυματίσει. Αισθάνθηκε την καρδιά του να κτυπά αλλόκοτα, σαν να μην ήταν η ίδια καρδιά που πάλλονταν πρότερα από έρωτα. Ήταν φόβος; Ήταν θλίψη; Ή μήπως ποδοβολητό από άλογο που χλιμνίτριζε, σαν να ήθελε να σπάσει τα δεσμά του; Σίγουρα ήταν όλα αυτά μαζί. Ρίγησε και αισθάνθηκε αργά αργά να βουλιάζει το πάτωμα κάτω από τα πόδια της.

Είχαν περάσει δυο μήνες από εκείνο το πρώτο βράδυ της αντάμωσής τους. Μέρρες μαρτυρίου, νύχτες τυραννικές. Σ' όλο αυτό το διάστημα λίγα παρήγορα λόγια, ένα σφίξιμο του χεριού, ένα χάδι στην πλάτη και τίποτε άλλο δεν έπαιρνε απ' «εκείνον». Το έβλεπε, μέρα με τη μέρα έφευγε, απομακρυνόταν. Κι «εκείνη» έγερνε τους ώμους και προσπαθούσε να ελπίσει. Ήταν ανυπόφορο σκληρό να βλέπει, ξεπαγιασμένη από θλίψη, τα όνειρά της να τρέχουν, να ξεμακραίνουν, ν' ακολουθούν «εκείνον», κάθε φορά που την άφηνε στη μοναξιά της.

Παρ' όλα αυτά, η μικρή φλογίτσα συμπάθειας και κατανόησης που διέκρινε μέσα στα σκοτεινά γκρίζα του μάτια, νόμιζε πως μπορεί και να φούντωνε κάποια στιγμή. Έλπιζε να γινόταν ξανά λάμψη για να τη λούσει.

«Ο καιρός είναι γιατρός» της έλεγε η ταλαίπωρη μάνα, για να την παρηγορεί.

Και να που είχε βρεθεί εμπρός στην πραγματικότητα. Διαπίστωνε πια ότι η αρχική της προφητεία έβγαине αληθινή. Κατάλαβε ότι δεν μπορούσε με τίποτε να καλέσει πίσω το ευτυχισμένο παρελθόν. Της ζητούσε να τον συγχωρέσει. Δεν ήταν σε θέση να ξεύρει αν έπρεπε ή αν ποτέ θα μπορούσε. Αποτιμώντας από εκεί και πέρα με διαφορετικό τρόπο της ζωή. Και αναμετρώντας ίσως με λιγότερη οδύνη την απόσταση που θα την χώριζε απ' όλα όσα βίωσε, μπορεί και να το κατάφερνε.

Πέρασαν ακόμη λίγες μέρες, μέσα στο αδιέξοδο και την απελπισία. Τέλος, μάζεψε τα κομμάτια της και με ανεπούλωτες ακόμη τις πληγές, ακολούθησε τους γονείς της στην Ελλάδα. Αφήνοντας πίσω την κλεμμένη της αθωότητα, μαζί με τα νεανικά της ανεκπλήρωτα οράματα.

Πολύ αργότερα έμαθε για «εκείνον». Είχε μεταναστεύσει στην Αμερική...

εκδηλώσεις

ΣΤΟ ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΚΑΙ ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΟ ΑΓΙΑΣΜΑ

ΤΟΥ ΓΕΝΕΣΙΟΥ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

ΤΟΥ ΓΙΑΝΝΗ ΔΕΜΙΡΤΖΟΓΛΟΥ

Οι ευλαβείς Χριστιανοί και φέτος έτρεξαν στην Παναγιά τους...

Έφθασαν λοιπόν στο Γκιок-Σου, την Πέμπτη 8 Σεπτεμβρίου, ογδόντα πέντε (85) περίπου πιστοί από διάφορες περιοχές της Πόλης, το Μέγα Ρεύμα, τα Ταταύλα, το Πέρα και τη Χαλκηδόνα, με λεωφορεία που φρόντισε η εφοροεπιτροπή της Κοινότητας.

Μετά την κατασκευαστική Θεία Λειτουργία, τελέστηκε από τον Θεοφ. Επίσκοπο Δαφνουσίας κ. Σμάραγδο αρτοκλασία υπέρ υγείας των μελών της οικογένειας του μεγάλου ευεργέτη της Κοινότητας, εντιμ. κ. Νικολάου Κωνσταντόπουλου και των λοιπών παρευρισκομένων πιστών.

Ο Θεοφιλέστατος κ. Σμάραγδος ευχαρίστησε αρχικά τον Θεό, που μας αξίωσε και φέτος να παραβρεθούμε στο Ιστορικό Αγίασμα της Θεοτόκου και, μεταξύ άλλων, υπενθύμισε ότι κάθε χρόνο η νέα εκκλησιαστική χρονιά ξεκινάει με το Γενέσιο της Θεοτόκου και κλείνει με την Κοίμηση της Θεοτόκου, τον Δεκαπενταύγουστο, ο οποίος φημίζεται και ως καλοκαιρινό Πάσχα.

Συγχαίρηκε όλα τα μέλη της εφοροεπιτροπής για το έργο που επιτελούν στην Κοινότητα, ευχαρίστησε τον πρωτοπρεσβύτερο π. Κωνσταντίνο Καγιαντελέν και τους λοιπούς συν-λειτουργούς πατέρες και ιεροψάλτες της Μητροπόλεως Χαλκηδόνας και τελείωσε την ομιλία του μεταφέροντας σε όλους τους πιστούς τις πατρικές ευχές του Μητροπολίτου Γέροντος Χαλκηδόνας κ. Εμμανουήλ, ο οποίος βρίσκεται στη Γερμανία καθηκόντως, στο Παγκόσμιο Συνέδριο των εκκλησιών.

Ακολούθησε έξω από το Αγίασμα, στη μαγική ατμόσφαιρα της φύσης, δεξίωση.

Και του χρόνου με υγεία... Η Παναγία βοήθειά μας!

Φωτό: Αποστόλος Ντόβας

ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΑΓΙΟΥ ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΟΝΟΣ

Την Κυριακή 11/9/2022 στην Κοινότητα Αγίου Παντελεήμονος Κουσκουντζουκίου υπήρχε γιορτή...

ΤΟΥ ΓΙΑΝΝΗ ΔΕΜΙΡΤΖΟΓΛΟΥ

Η Κοινότητα Αγίου Παντελεήμονος Κουσκουντζουκίου υποδέχθηκε με χαρά τριάντα πέντε (35) γηροκομούμενους, οι οποίοι τον περασμένο Αύγουστο –λόγω της καταστροφικής πυρκαγιάς στα Νοσοκομεία Βαλουκλή– έζησαν μια μεγάλη δοκιμασία.

Η αδελφική φιλοξενία με πρώτο τον Σεβ. Γέροντα Μητροπολίτη Χαλκηδόνας κ. Εμμανουήλ, ο οποίος επαίνεσε την πρωτοβουλία της εφοροεπιτροπής, η παρουσία των κυριών της Φιλοπώχου Αδελφότητας του Πέρα, οι οποίες με τον δυναμισμό τους ήταν δίπλα σε κάθε ηλικιωμένο για να τους φροντίσουν ποικιλοτρόπως, η παρουσία του Θεοφ. Δαφνουσίας κ. Σμάραγδου, του πατέρα Κωνσταντίνου, του ιεροδιακόνου π. Αστερίου, του Καθηγητή, προέδρου της Κοινότητας Χαλκηδόνας και Άρχοντος της Μητροπόλεως κ. Γεωργίου Στεφανόπουλου, έκαναν την ηλιόλουστη μέρα πιο λαμπερή και γιορτινή.

Εκεί ήταν και η καθηγήτρια του Πανεπιστημίου ΙΣΙΚ κ. Εύα Σαρλάκ, εκεί και η κ. Χριστίνα Κισμάογλου-Ιωαννίδη από τα Γραφεία των Νοσοκομείων, η οποία με μεγάλη υπευθυνότητα συνόδευε τους γηροκομούμενους, μαζί με 5-6 συνοδούς εργαζόμενους του Γηροκομείου.

Ο πρόεδρος της Κοινότητας κ. Σάββας Κοτάμ, ο οποίος είχε την έμπνευση της εκδήλωσης, αλλά και όλο το προσωπικό της Κοινότητας, έκαναν τα αδύνατα δυνατά για να είναι όλα τέλεια.

Μετά την Αρχιερατική Θεία Λειτουργία, το πατροπαράδοτο τσάι και τα κουλουράκια, στο μενού υπήρχε νοστιμότατο doner από το γειτονικό εστιατόριο METET και ριζόγαλο.

Έστω και για λίγες ώρες, η χαρά των γηροκομούμενων στον ευχάριστο και περιποιημένο χώρο του αυλόγυρου του Αγίου Παντελεήμονος, δημιούργησε σε όλους τους παρευρισκόμενους ανάμικτα συναισθήματα...

Μεταξύ των φιλοξενούμενων αδελφών τρίτης ηλικίας ήταν και έξι Κουσκουντζουκίανοι, των οποίων η χαρά και η συγκίνηση ήταν εμφανείς...

Ο μεγάλος καλλιτέχνης Γιώργος Βαπορίδης ήταν και πάλι το αστέρι της ημέρας και με τα ωραία τραγούδια του έδωσε κέφι σ' όλους τους παρευρισκόμενους.

Το Ζωγράφειο Λύκειο συνέβαλε σ' αυτήν τη συγκινητική συναξή των αδελφών μας, προσφέροντας το σχολικό λεωφορείο της σχολής για τη μετακίνηση των αδελφών μας από το Βαλουκλή.

Ο ιαματικός Άγιος Παντελεήμονας να είναι προστάτης και βοηθός όλων μας!

ΚΟΙΝΟΤΗΣ ΝΕΟΧΩΡΙΟΥ ΒΟΣΠΟΡΟΥ

Τα Διοικητικά Συμβούλια των Ιδρυμάτων μας εγκρίνονται από τη Γενική Διεύθυνση Βακουφίων (ΓΔΒ) κάθε 4 έτη σύμφωνα με τον Νόμο περί Ευαγών Ιδρυμάτων και κατόπιν εκλογών, που διεξάγονται βάσει εγκεκριμένου κανονιστικού πλαισίου.

Ο ισχύων εκλογικός κανονισμός ακυρώθηκε τον Ιανουάριο του 2013. Απόρροια τούτου ήταν η αναβολή των εκλογών και η παράταση της θητείας των προσώπων που ασκούν διοίκηση.

Με τη δημοσίευση του νέου εκλογικού Κανονισμού Κοινοτικών Ιδρυμάτων, τον Ιούνιο του 2022, ξεκίνησαν οι διαβουλεύσεις για την οριστικοποίηση της τελικής του μορφής στις οποίες συμμετείχε η Κοινότητα Νεοχωρίου, μαζί με τις υπόλοιπες Κοινότητες Βοσπόρου, υπό την αιγίδα και τον συντονισμό του ΣΥΡΚΙ.

Στις συναντήσεις που πραγματοποιήθηκαν ύστερα από πρόσκληση του Εκπροσώπου Κοινοτικών Ιδρυμάτων, της ΓΔΒ και του Υπουργείου Εσωτερικών, εκθέσαμε το πληθυσμιακό πρόβλημα που μας ταλανίζει και είναι σε αναντιστοιχία με τον μεγάλο αριθμό των βακουφίων μας. Προσπαθήσαμε να προσπελάσουμε τους σκοπέλους που συναντήσαμε και λάβαμε τις απαραίτητες πρωτοβουλίες για να μην διαταραχθεί η διαδικασία που πρέπει να ακολουθηθεί σύμφωνα με τους κανονισμούς.

Οι εν λόγω εκλογές θα διεξαχθούν προς το τέλος του τρέχοντος έτους και τα νέα μας Διοικητικά Συμβούλια θα αναλάβουν καθήκοντα.

Ο ΝΑΟΣ των Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης στο ΤΑΡΛΑΜΠΑΣΙ

Σύντομη αφήγηση για μια “μικρή Ελλάδα”
χαμένη στις μνήμης το αυλάκι

ΤΟΥ ΓΙΑΝΝΗ ΓΙΓΟΥΡΤΣΗ

Ο ναός των Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης στη περιοχή Ταρλάμπασι αποτελεί κόσμημα και καμάρι της Ρωμιουσίνης του Πέρα. Αν δεν είναι ο μεγαλύτερος σε έκταση είναι ασφαλώς ο υψηλότερος ορθόδοξος ναός της Κωνσταντινούπολης. Λαμπρή εκκλησία που ξεπροβάλλει αγέρωχη ανάμεσα στα πολύ χαμηλότερα σπίτια της υποβαθμισμένης σήμερα συνοικίας.

Στα χρόνια της ακμής, εδώ ζούσαν εκατοντάδες ελληνικές οικογένειες, τόσες που η περιοχή να αποκαλείται “μικρή Ελλάδα”. Δεν ήταν ποτέ μια περιοχή πλούσια το Ταρλάμπασι. Ούτε όμως και φτωχή. Τα “εσνάφια” κατοικούσαν εδώ. Εργάτες, επαγγελματίες, μικρέμποροι. Άνθρωποι του μόχθου, δημιουργικοί, φιλότιμοι και φιλόδοξοι. Αποτελούσαν τη μαγιά των ανερχόμενων μικροαστών που πλήθαιναν και πλούτιζαν το αστικό Πέρα. Άνθρωποι της πιάτσας οι περισσότεροι, εργαζόνταν σκληρά και προσδοκούσαν σε οικονομική και κοινωνική άνοδο, είτε μεγαλώνοντας το μαγαζί τους είτε κάνοντας έναν καλό γάμο με τις αρχοντοπούλες που ζούσαν πιο πάνω στο Ταξίμι και το Τζιχανγκίρι. Αλλά και οι νέοι από τις πάνω γειτονιές με τα μεγάλα ονόματα αλλά τις λιγότερο γεμάτες τσέπες καλόβλεπαν τα κορίτσια του Ταρλάμπασι για την ομορφιά αλλά και την προίκα που θα τους έφερναν. Έτσι άλλωστε δεν προχωρούσε πάντοτε το ρωμέικο; Κοινωνική κινητικότητα το λένε οι ειδικοί αυτό. Εξηγεί αν θέλετε εν μέρει γιατί στον ελληνικό κόσμο δεν υπήρξε ποτέ μια πραγματικά ισχυρή τάξη αριστοκρατών, αλλά αντίθετα μια ευρεία μεσαία τάξη εμπόρων, επιχειρηματιών και διανοούμενων.

Η εκκλησία της συνοικίας χτίστηκε μεγάλη για να χωρέσει τον πολύ κόσμο της περιοχής αλλά και εντυπωσιακή, και πλουμισμένη ώστε να μην έχει τίποτα να ζηλέψει από το καμάρι του Ταξίμι, και όλης της Ρωμιουσίνης της Πόλης, την Αγία Τριάδα. Τα σπίτια τους πάλι άνετα και λειτουργικά. Καλοφτιαγμένα. Ήταν ωστόσο πολύ πιο ταπεινά από τα επιδεικτικά μέγαρα του Ίσιου Δρόμου. “Εμείς δεν κάνουμε λούσα για μας. Τα λεφτά μας πάνε στη δουλειά μας, αλλά για την εκκλησία δεν θα κάνουμε οικονομίες. Θα χτίσουμε την καλύτερη”. Έτσι θαρρείς σκέφτονταν και αυτοί

έπραξαν, όπως μαρτυρά και το αποτύπωμα που άφησαν στην περιοχή. Το σχολείο της εκκλησίας του Αγίου Κωνσταντίνου μετά βίας χωρούσε τους μαθητές. Πιο πάνω το σχολείο στο Αϊναλί Τσεσμέ εξυπηρετούσε την ίδια περιοχή. Τα παιδιά του Ταρλάμπασι διψούσαν για μόρφωση, γιατί τα γράμματα ήταν το βραχιόλι που άνοιγε δρόμους και τους ορίζοντες τους.

Αρκετές κοπέλες συνέχιζαν στο Ζάππειο ή στο Κεντρικό. Περισσότερα αγόρια θα πήγαιναν στο Ζωγράφειο, όπου και το περίφημο και χρησιμότερο εμπορικό τμήμα. Η σχολή δηλαδή που εκπαίδευε τους αυριανούς εμπόρους, αυτούς που θα γίνονταν τα

αυριανά αφεντικά της δύσκολης μα προσοδοφόρας πιάτσας του Πέρα και του Γαλατά.

Έτσι προχωρούσε η ζωή στην νοικοκυρεμένη συνοικία, μέχρι που άρχισαν τα δύσκολα. Πάλεψαν σκληρά οι κάτοικοί της για να τα ξεπεράσουν. Η απαγόρευση της εξάσκησης κάποιων επαγγελμάτων στα μέσα της δεκαετίας του 1930 από ξένους πολίτες (δηλαδή Έλληνες εν προκειμένω) ήταν η πρώτη προειδοποίηση πως κάτι δεν πάει καλά. Όσοι χρειάστηκε άλλαξαν δουλειές.

Ο φόρος περιουσίας (αρχές της δεκαετίας του 1940) δεν τους πολυάγγιξε. Δεν ήταν στο Ταρλάμπασι μαζεμένος ο μεγάλος πλούτος των Ρωμιών. Αντίθετα η Επιστροφή των 20 ηλικιών την ίδια περίοδο,

έδωξε για δύο σχεδόν χρόνια όλους τους άντρες από τις δουλειές τους. Δούλεψαν όμως οι γυναίκες και οι παππούδες και τα παιδιά. Τα μαγαζιά κρατήθηκαν. Μια βαθιά ανάσα και μετά τα Σεπτεμβριανά. Μεγάλο το χτύπημα αλλά γρήγορα ανασκουμπώθηκαν και ξαναέστησαν τις δουλειές τους. Αντιστάθηκε σθεναρά η μικρή Ελλάδα, όπως ξέρει να αντιστέκεται και η μεγάλη. Αλλά για πόσο μπορούσε ακόμα να αντέξει;

Οι απελάσεις του 1964 υπήρξαν το μοιραίο χτύπημα για τη Ρωμιουσίνη του Ταρλάμπασι, όπως και όλης της Πόλης. Η περιοχή επλήγη, ίσως περισσότερο από όλες τις περιοχές των Ελλήνων γιατί είχε μεγάλο ποσοστό Ελλήνων υπηκόων που απελάθηκαν άμεσα.

Κατά δεκάδες έφευγαν οι ελληνικές οικογένειες από τις γειτονιές του Ταρλάμπασι κάθε εβδομάδα. Τα λεωφορεία για την Ελλάδα ξεκινούσαν λίγο πιο πάνω. Εκεί που η λεωφόρος του Ταρλάμπασι φτάνει στο Σισχανέ (Μνηματάκια τα λέγανε τότε). Οι περισσότεροι θα πήγαιναν από την οδό Καλιοντζού. Ανέβαιναν την ανηφόρα προς τη λεωφόρο συγκρατώντας τα δάκρυα στα μάτια τους. Είχαν μόλις βγει από την εκκλησία του Αγίου Κωνσταντίνου, όπου άναψαν ένα τελευταίο κεράκι και προσευχήθηκαν στον άγιο βασιλέα, τον ιδρυτή της Πόλης τους πριν την εγκαταλείψουν.

Ήξεραν από τα δύσκολα, μα τώρα ήθελε δύναμη πολλή. Για κάποιους, για πολλούς, αυτή ήταν και η τελευταία πράξη της ζωής τους στην Πόλη. Το κεράκι στην εικόνα του Αγίου Κωνσταντίνου και της Αγίας Ελένης.

Πολλοί πέταξαν και μια μαύρη πέτρα, αποφασισμένοι να πάνε μπροστά και να μην κοιτάζουν ποτέ ξανά πίσω.

Το Ταρλάμπασι δεν πέθανε όμως τότε. Στα σπίτια όσων έφυγαν ήρθαν κάμποσοι Ίμβριοι διωγμένοι και αυτοί από την πατρίδα τους, καθώς τους είχαν αρπάξει τα χωράφια και τους έκλεισαν τα σχολεία. Το σχολείο της εκκλησίας γέμισε Ίμβριοπούλα. Η παρακμή καθυστέρησε για δυο δεκαετίες ακόμα. Ύστερα έφυγαν και οι Ίμβριοι για την Ελλάδα και η γειτονιά γέμισε πρώτα Ρομά και μετά φτωχούς Κούρδους μετανάστες από τη νοτιοανατολική Τουρκία.

Φτώχεια και εγκληματικότητα έγιναν τα χαρακτηριστικά της περιοχής. Το σχολείο έκλεισε, ρήμαξε. Το συσσίτιο συνέχισε για λίγο ακόμα για τους άπορους της περιοχής και δεν φρόντιζε μόνο Ρωμιούς. Μα έκλεισε κι αυτό όταν η λειτουργία του κατάντησε ασύμφορη, αν όχι επικίνδυνη. Οι πόρτες κλειδαμπαρώθηκαν. Τα παράθυρα του σχολείου που κοιτούσαν στον έξω δρόμο χτίστηκαν.

Σαν να μην έφταναν αυτά πολιτικές αντιπαραθέσεις και συγκρούσεις που σχετιζονταν με το μεγάλο εσωτερικό πρόβλημα της Τουρκίας, το κουρδικό, μεταφέρθηκαν στην περιοχή. Η πλειοψηφία του πληθυσμού της συνοικίας είναι πλέον Κούρδοι. Εκεί άλλωστε, στον ίδιο δρόμο με την εκκλησία, έγιναν αργότερα και τα γραφεία του φιλοκουρδικού κόμματος. Το αστυνομικό τμήμα, 200 μέτρα πιο πάνω, δεν βοηθούσε πολύ την κατάσταση. Το αντίθετο, γινόταν συχνά αφορμή επεισοδίων. Μπορεί να έμοιαζε φρούριο, αλλά φύλαγε ουσιαστικά τους ίδιους τους

αστυνομικούς μάλλον, παρά τους κατοίκους της περιοχής.

Στη γειτονιά της εκκλησίας οι Ρωμιοί που έμειναν έφταναν δεν έφταναν μια ντουζίνα...

Το μόνο που συνέχισε να λειτουργεί κανονικά ήταν ο ναός του Αγίου Κωνσταντίνου. Φύλακας άγγελος η φιλόξενη κυρία Αγγελική, που είχε να φροντίσει και έναν ανάπηρο σύζυγο, δεν παρέλειπε όμως να ψήσει μετά τη λειτουργία τον καλύτερο καφέ της Πόλης. Και βέβαια Δεσπότης της περιοχής του Σταυροδρομίου, ένας σπουδαίος και σεμνός ιεράρχης, να δίνει τον αγώνα του τα τελευταία σαράντα και βάλε χρόνια που ανελλιπώς κάθε εβδομάδα θα λειτουργήσει στην εκκλησία. Κάποτε στη λειτουργία είναι τρία τέσσερα άτομα. Ο Δεσπότης που κάποτε κάνει τον ψάλτη, ένας παπάς και η κυρία Αγγελική.

Κι όμως. Από την ίδια αυτή εκκλησία,

άλλους λόγους, έδωσε πολύ “δύσκολο” και προβληματικό κόσμο από την περιοχή. Έφυγε και το αστυνομικό τμήμα και -περιέργως- η περιοχή έγινε ασφαλέστερη. Φέτος, τη μέρα της εορτής του Αγίου Κωνσταντίνου έγινε ακόμα ένα περίεργο - κάποιος μπορεί να θέλουν να το πουν και θαύμα.

Μια μεγάλη ομάδα επισκεπτών από την Ελλάδα, παλιοί μαθητές του σχολείου, οι περισσότεροι κάτοικοι κάποτε της περιοχής, ήρθαν να προσκυνήσουν στην εκκλησία που άφησαν 51 χρόνια πριν. Πολλοί για πρώτη φορά από τότε. Άναψαν πάλι ένα κεράκι, όμοιο με κείνο που είχαν ανάψει το ανοιξιάτικο (ή μήπως καλοκαιρινό) εκείνο πρωινό που άφησαν τον τόπο τους για πάντα. Έσκυψαν για να προσκυνήσουν, όπως και τότε, την εικόνα των Αγίων, προσευχήθηκαν για όσους δεν μπορούν πια να επιστρέψουν, φίλησαν το χέρι του Πα-

ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΤΗΣ ΑΣΤΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΠΡΙΓΚΗΠΟΥ

Τελευταία παρατηρώ στο διαδίκτυο μια νευρικήτητα στους συμπατριώτες μου Πριγκηπιανούς, που ενδιαφέρονται για το μέλλον της Αστικής Σχολής Πριγκήπου, η οποία εγκαταλείφθηκε μετά από τον δυνατό καταστροφικό σεισμό του 1999, επειδή το τεράστιο κτίριο –κατά τους υπευθύνους– είχε υποστεί μεγάλες ζημιές.

ΤΟΥ ΣΤΑΘΗ ΑΡΒΑΝΙΤΗ

Μετά από τον σεισμό του 1999 λοιπόν, η Αστική Σχολή Πριγκήπου μεταφέρθηκε σε ένα μικρότερο κτίριο στην πλατεία Πλατάνου, όπου συνεχίζει τη λειτουργία της, δυστυχώς με λίγα παιδιά.

Σήμερα, σε αντίθεση με τις προ των απελάσεων του 1964 εποχές όπου το εξατάξιο δημοτικό είχε γύρω στους 150-200 μαθητές, έχει μόνο 5 μαθητές και λειτουργεί με διευθύντρια την Πριγκηπιανή κ. Αγνή Νικολαΐδου, η οποία είναι και η Προέδρος της Ορθόδοξης Κοινότητας Πριγκήπου. Σημειωτέον ότι το συγκεκριμένο σχολείο είναι ένα από τα λίγα δημοτικά που λειτουργούν στην Κωνσταντινούπολη.

Η Αστική Σχολή Πριγκήπου, στην οποία είχα την τύχη να φοιτήσω και εγώ και ο πατέρας μου, μετά τον σεισμό του 1999 εγκαταλείφθηκε τελείως, με αποτέλεσμα κάποια περίοδο να καταστραφούν δύο τμήματα της κεραμοσκεπούς στέγης και να μπαίνουν τα νερά της βροχής. Όλα αυτά, τα 23 χρόνια εγκατάλειψης, διάφοροι κάτοικοι ή παιδιά έσπασαν όλους τους εξωτερικούς υαλοπίνακες. Ήταν λυπηρό να κυκλοφορούν κατά καιρούς στο διαδίκτυο βίντεο που δείχνουν την κακή κατάσταση του κτηρίου εσωτερικά.

Ο χώρος της σχολής χρησιμοποιήθηκε αρκετά έτη και για τη φύλαξη του αρχείου της Κοινότητας Πριγκήπου, το οποίο μετέφεραν στο υπόγειό του μετά την πυρκαγιά που εκδηλώθηκε στα κελιά της Παναγίας, όπου φυλασσόταν μέχρι τότε.

Όσον αφορά την αποκατάσταση της Αστικής Σχολής Πριγκήπου, η Ιερά Μητρόπολη Πριγκηποννήσων είχε εκδώσει επίσημη ανακοίνωση την Κυριακή της Σαμαρείτιδος και των Αγίων Πατριάρχων Κωνσταντινουπόλεως, όπου συλλειτουργήσε ο Σεβ. Μητροπολίτης Γέρων Πριγκηποννήσων κ. Δημήτριος μετά της Α.Θ.Π. του Οικουμενικού Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου και εκκλησιασθηκαν μέλη της Αδελφότητας Οφφικιάλων του

Οικουμενικού Πατριαρχείου «Παναγία η Παμμακάριστος», υπό την Προεδρεία του Άρχοντος Εξάρχου της Μ.Χ.Ε. και Πολιτικού Διοικητού του Αγίου Όρους κ. Αθανασίου Μαρτίνου. Στη δεξίωση που ακολούθησε ο Οικουμενικός Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαίος ευχαρίστησε τον εφοπλιστή κ. Μαρτίνο για τις μεγάλες ευεργεσίες και προσφορές του προς τη Μητέρα Εκκλησία, αναφέρθηκε μάλιστα και στη Μητρόπολη Πριγκηποννήσων, για την οποία πήρε την απόφαση να ανακαινίσει ριζικά το ιστορικό κτήριο της Αστικής Σχολής.

Γνωρίζουμε ότι προ καιρού η Ο.Ο.Μ.Κ. είχε στείλει εθελοντή μηχανικό για την αποτύπωση του κτηρίου και είχε ενδιαφερθεί για την επισκευή της στέγης.

Ευχόμαστε τη γρήγορη ανακαίνιση και αποπεράτωση, με την όσο το δυνατόν καλύτερη εσωτερική διαμόρφωση και διαρρύθμιση, μιας και το τεράστιο αυτό κτήριο δεν μπορεί πια να χρησιμοποιηθεί ολόκληρο ως σχολείο.

Ελπίζω μάλιστα, ως Πριγκηπιανός, να επισκευασθεί και το διπλανό κατεστραμμένο ξύλινο καμπαναριό, το οποίο ήταν το σύμβολο στην αυλή του σχολείου και του Αγίου Δημητρίου για πολλά χρόνια.

λίγο πριν φτάσει το τέλος, ήταν που φάνηκε ότι κάτι αλλάζει. Δέκα χρόνια πριν έγινε η λαμπρή της ανακαίνιση.

Μια ελληνική τράπεζα, σταλμένη θαρρείς από το πουθενά, ανέλαβε την ανακαίνισή της και την έκανε υποδειγματικά. Παράταιρη έμοιαζε τόση λαμπρότητα μέσα σε τόση μαυρίλα ένα γύρο. Όμως πέρα από τις αναμνήσεις του περασμένου μεγαλείου, η αποκατάσταση του ναού άναψε και μια σπιθαμίσια αισιοδοξία, αισιοδοξίας ασύστατης φαινομενικά, λανθάνουσας, αλλά παρούσας πια και ελπιδοφόρας.

Τρία χρόνια πριν η κοινότητα Σταυροδρομίου, με επικεφαλής μια ηγεσία αποτελεσματική και με όραμα, ανακαίνισε πλήρως το κτίριο του σχολείου και το μετέτρεψε σε ξενώνα. Ζωντάνεψε ο Άγιος Κωνσταντίνος. Γέμισε ξανά το σχολείο με φοιτητές και δασκάλους, κυρίως από Ελλάδα. Μια καινούργια “μικρή Ελλάδα”, διάφανη σταγόνα δροσιάς στον ξερό περίγυρο γεννήθηκε ξανά από το πουθενά.

Η αστική ανάπτυξη που προωθείται στις γύρω γειτονιές, παρά τις αντιρρήσεις για το πρότζεκτ που μπορεί να έχει κανείς για

τριάρχη τους και στα κρυφά, με ανάμεικτα συναισθήματα στην καρδιά, σήκωσαν τη μαύρη πέτρα που κάποτε πέταξαν για να την πάρουν για πάντα μαζί τους, σαν φυλαχτό, σαν υπόσχεση πως θα ξαναέρθουν και ως υπενθύμιση για τον κόσμο που έχασαν, τον κόσμο που βρήκαν, τον κόσμο που είχαν πάντα μέσα τους. Τον κόσμο της Ρωμοσύνης Αυτόν τον κόσμο τον Μικρό τον Μέγα.

Υ.Γ. Μοιράστηκα και εγώ, εκών άκων, αυτή την προσωπική εμπειρία μαζί με τους επισκέπτες

από την Ελλάδα. Επισκέπτες στο σπίτι τους. Τους φίλους της Αστικής Σχολής Αγίου Κωνσταντίνου. Περίεργα τα παιχνίδια της ζωής, μα το Θεό.

Ξένος εγώ ανάμεσα σε ξένους και φίλος ανάμεσα σε φίλους συνάμα, να νιώθω πως τους υποδέχομαι, παρατηρώντας από τον γυναικωνίτη ψηλά τη συγκίνησή τους, ακούγοντας σχεδόν, όταν κατέβηκα και πάλι κάτω, τους χτύπους της καρδιάς τους. Λαθραναγνώστης της ιστορίας τους, κρυφός σύντροφος στον δικό τους νόστο, που έγινε σταθμός και του δικού μου ταξιδιού.

Constantinopoli 21/5/2017

Μια καινούργια
“Μικρή Ελλάδα”, διάφανη
σταγόνα δροσιάς στον ξερό
περίγυρο γεννήθηκε
ξανά από το πουθενά.

εκδηλώσεις

ΑΦΘΟΝΗ ΜΠΙΡΑ ΣΤΟ ΠΑΡΤΙ ΤΩΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΤΩΝ

Μετά από αρκετά χρόνια, λόγω κορωνοϊού, ο Σύλλογος Κωνσταντινουπολιτών άνοιξε τον κήπο του για μια δροσερή διασκέδαση. Κάλεσε φίλους και γνωστούς σε μια βραδιά με μουσική!

Και η αλήθεια είναι ότι ανταποκρίθηκαν πολλοί. Κατάμεστος ο καταπράσινος, λουλουδιασμένος κήπος από από συμπολίτες μας, λίγο μεγαλούτσικους ηλικιακά, που έφαγαν, διασκέδασαν, χόρεψαν μέχρι αργά.

Τη μουσική είχαν αναλάβει ντι-τζέι και τα πήγαν περίφημα, ικανοποιώντας τα μουσικά γούστα και διασκεδάζοντας όλους τους παρισταμένους. Η μπίρα έρεε άφθονη, ενώ το φαγητό είχε αναλάβει το catering fantastic και τα κατάφερε μια χαρά, με νόστιμα finger food κυρίως και αποκορύφωμα ένα ωραίο, ελαφρύ και δροσερό γλυκό. Το δε προσωπικό ευγενικό και εξυπηρετικό, τόσο του Συλλόγου που είναι γνωστό για την πάντα φιλόξενη και πρόθυμη αντιμετώπιση των καλεσμένων, όσο και το προσωπικό του catering.

Πάνω από όλα όμως η δυνατότητα που μας πρόσφερε ο Σύλλογος Κωνσταντινουπολιτών να συναντηθούμε με φίλους και γνωστούς, να ανταλλάξουμε λίγες κουβέντες, να χορέψουμε, να περάσουμε τελικά λίγες ευχάριστες ώρες ήταν το καλύτερο, αφού τόσο πολύ μας είχε λείψει.

Συγχαρητήρια σε όλα τα μέλη του Διοικητικού, που τόλμησαν να διοργανώσουν μια διασκέδαση, ειδικότερα στους κ.κ. Ρίτα Γεωργοπούλου και Αλέξανδρο Καρατζά, οι οποίοι ανέλαβαν το μεγαλύτερο βάρος.

Ελπίζουμε και ευχόμαστε τα «πάρτι», οι συναντήσεις να συνεχιστούν!

Π. Τσουκάτου

ΑΝΑΣΤΗΛΩΝΕΤΑΙ ΕΚ ΒΑΘΡΩΝ ΤΟ «ΒΛΑΧ ΣΑΡΑΪ»

Βαρθολομαίος: «Ιερό έργο η διάσωση της κληρονομιάς του Γένους».

Λ. Βίγκας: «Αυτός ο ναός ο μικρός, ο μέγας, είναι μεστός εκκλησιαστικών και ιστορικών συμβάντων».

ΚΕΙΜΕΝΟ - ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΤΟΥ **ΑΡΙΣΤΕΙΔΗ Χ. ΒΙΚΕΤΟΥ**

Μετά από 52 χρόνια σήμανε πρόσφατα η καμπάνα στα ερείπια του Ναού της Παναγίας Παραμυθίας Φαναρίου, γνωστού ως «Βλαχ Σαράι» και έγινε η πρώτη Θεία Λειτουργία, στην οποία χοροστάτησε ο Οικουμενικός Πατριάρχης Βαρθολομαίος. Ιερούργησαν ο Αρχιεπίσκοπος της Ιερής Συνόδου του Οικουμενικού Πατριαρχείου, Αρχιμ. Γρηγόριος, και ο διάκονος Οικουμενικός.

Η τέλεση της Θείας Λειτουργίας σηματοδότησε την εντατικοποίηση των προσπάθειών της Εφοροεπιτροπής, της οποίας πρόεδρος είναι ο Άρχων Μ. Χαρτοφύλακας της Μ.τ.Χ.Ε, Λάκης Βίγκας για την εκ βάθρων αναστήλωση του Ι. Ναού. Ήδη, ύστερα από μακροχρόνια έρευνα και μελέτη ιστορικών αρχείων, φωτογραφιών παλαιότερων εποχών και επιτόπιων παραστάσεων, έγινε η τελική διαμόρφωση των αρχιτεκτονικών σχεδίων, τα οποία εκπονήθηκαν από το αρχιτεκτονικό γραφείο Artemel, υπό την καθοδήγηση του έγκριτου καθηγητού και έμπειρου αρχιτέκτονα κ. Hüseyin Başçetinçelik.

Οι στατικές μελέτες και η ευθύνη των γεωτρήσεων ανήκουν στον καθηγητή του Πολυτεχνείου κ. Özkan İzler. Για να καλυφθεί μέρος των πιο πάνω εργασιών ο επιχειρηματίας κ. Αθανάσιος Λασκαρίδης προσέφερε 100.000 Ευρώ. Για την ετοιμασία των αρχιτεκτονικών σχεδίων πολύτιμη υπήρξε η συμβολή των Ακύλα Μήλα και Δημήτριου Παλαβίδη, οι οποίοι διέθεσαν σπάνιο φωτογραφικό, καθώς και του κ. Δημοσθένη Παϊκόπουλου, ο οποίος γεννήθηκε και ανατράφηκε εντός του κτίσματος του αποτεφρωθέντος Ιερού Ναού και ως εκ τούτου υπέδειξε τα όρια του και των πέριξ του ναού κτηρίων-κελλίων, όπου έμενε αυτός και η λειψική οικογένεια του πατέρα του.

Ο Ναός της Παναγίας Παραμυθίας Φαναρίου, «Βλαχ Σαράι», καταστράφηκε ολοσχερώς από πυρκαγιά. Η Παναγία Παραμυθία, που απέχει μερικές εκατοντάδες μέτρα από τη σημερινή έδρα του Οικουμενικού Πατριαρχείου, από το 1587 και για ένα μικρό χρονικό διάστημα λειτούργησε ως Πατριαρχικός Ναός, και σε αυτόν έγινε η επικύρωση (1589) της πατριαρχικής τιμής του Πατριαρχείου Μόσχας.

Η εκκλησία της Παναγίας Παραμυθίας ή της Παναγίας των Παλατιών πήρε την ονομασία «Βλαχ Σαράι», επειδή στο Φανάρι κοντά στο Μετόχι του Παναγίου Τάφου, όλη η περιοχή και η εκκλησία επίσης, ήταν κάποτε ιδιοκτησία των ηγεμόνων της Βλαχίας και εκεί γύρω ήταν χτισμένα τα παλάτια τους, τα «Σαράγια της Βλαχίας».

Στον Ναό αυτό εκκλησιάζονταν Γκίκες, Σούτσοι και Καντακουζηνόι. Άνθρωποι πανίσχυροι σαν τον Μιχαήλ Καντακουζηνό τον «Σεΐτ νογλου», που υπήρξε προσωπικός φίλος του μεγάλου Βεζίρη Σόκολη (1560-1575) και είχε το μονοπώλιο του αλατιού και που μια μέρα, όταν η τύχη του άλλαξε, με διαταγή του Μουράτ Γ', τον απαγχόνισαν στην μεγάλη πόρτα του ανακτόρου του, στην Αγχιάλο.

Η ιστορία της εκκλησίας μεγάλη και τραγική με αλληπάλληλες καταστροφές και αναστηλώσεις. Συγκεκριμένα κάηκε το 1640 και αργότερα, το 1729 καταστράφηκε πάλι από την φωτιά. Ανοικοδομήθηκε το 1730 και σαν από θαύμα, διασώθηκε από άλλη πυρκαγιά στα τέλη του 18ου αιώνα. Στα μέσα του 19ου ανοικοδομήθηκε εκ νέου. Το 1970 καταστράφηκε ολοσχερώς πάλι από πυρκαγιά.

Το 2010 η Εφοροεπιτροπή επανέκτησε από τις τουρκικές αρχές τον τίτλο ιδιοκτησίας του Ναού, για την εκ βάθρων αποκατάστασή του, στο πλαίσιο της γενικότερης προσπάθειας διαφύλαξης, συντήρησης και ανάδειξης της θρησκευτικής και πολιτιστικής κληρονομιάς και της κοινοτικής παρουσίας της Ομογένειας της Πόλης.

Ο πρόεδρος της Εφοροεπιτροπής Λάκης Βίγκας στο τέλος της Θ. Λειτουργίας τόνισε: «Αυτός ο ναός ο μικρός, ο μέγας, είναι μεστός εκκλησιαστικών και ιστορικών συμβάντων. Περιβάλλεται από την προστασία της Θεοτόκου, νοερά αντηχούν οι βυζαντινές ψαλμωδίες, ψηλαφούμε τα ίχνη

που άφησαν Οικουμενικοί Πατριάρχες, αφουγκραζόμαστε τις προσευχές και τις δεήσεις ηγεμόνων της Μολδοβλαχίας και απλών πιστών της Ρωμιοσύνης. Αυτό, επεσήμανε, «είναι το Βλαχ-Σαράι, που βρίσκεται σε μια γειτονιά όπου συνυπάρχει με το Σεπτό Κέντρο της Ορθοδοξίας το Μετόχι του Παναγίου Τάφου το Σιναιτικό Μετόχι τον Παρθενώνα της Παιδείας μας, τη Μεγάλη του Γένους Σχολή· αλλά και τη Βλαχέρνα, την Παναγία τη Μουχλιώτισσα, τον Άγιο Στέφανο, τα βυζαντινά μνημεία. Όλα αυτά συνθέτουν το περιβάλλον μας και συναποτελούν στοιχεία, σταθμούς και θεσμούς του Ελληνισμού».

Επίσης, είπε ότι έγιναν ανασκαφές για τον εντοπισμό των θεμελίων των πέριξ του ναού κτισμάτων και αγοράστηκε η εικόνα του Αγίου Χαραλάμπους, το μόνο διασωθέν κειμήλιο.

Ο Λάκης Βίγκας εξέφρασε την ευχή «η συμπροσευχή όλων να εισακουστεί από τον Πανάγαθο Θεό και να δοθεί η δυνατότητα της εκπλήρωσης αυτού του οράματος, ώστε η Παναγία Παραμυθία να έχει και πάλι το δικό της θυσιαστήριο και να συνεχίσει την πορεία της στην ιστορία του Γένους και της Εκκλησίας ως σύμβολο ενότητας των ορθόδοξων κοινοτήτων της Πόλης, ως μία εστία που αγκαλιάζει κι ενώνει όλους τους ανθρώπους αλλά κυρίως εμπνέει τους νέους». Πρόσθεσε ότι μελλοντικά, τα πέριξ του ναού οικήματα να διαμορφωθούν ως πολυχώρος για τους νέους της περιοχής.

Ο Οικουμενικός Πατριάρχης Βαρθολομαίος συνεχάρη τον πρόεδρο της Εφοροεπιτροπής και τους συνεργάτες του για τις άοκνες προσπάθειές τους για τη διάσωση και αποκατάσταση του ιστορικού Ναού της Παναγίας Παραμυθίας, καθώς, επίσης, και «όλους όσους συμβάλλουν σε αυτό το ιερό έργο, αλλά και γενικότερα στη διάσωση της κληρονομιάς του Γένους».

* Η πρώτη δημοσίευση του ρεπορτάζ έγινε στην εφημερίδα «Ο Φιλελεύθερος» της Κύπρου στις 15/08/2022.

ιστορία

Η Τραπεζούντα έμελλε να φτάσει στο απόγειο της δόξας της υπό την ηγεσία των Κομνηνών. Το 1204, λίγο πριν την Άλωση της Κωνσταντινούπολης από τους Σταυροφόρους, ο Αλέξιος και ο Δαβίδ Κομνηνός, εγγονοί του τελευταίου αυτοκράτορα της δυναστείας Ανδρόνικου Α΄, ίδρυσαν την Αυτοκρατορία της Τραπεζούντας στον Πόντο.

Πανάρχαιες Ελληνικές Κοινότητες - Τραπεζούντα

ΤΗΣ ΑΓΛΑΪΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ-ΚΛΟΥΚΙΝΑ
Φιλολόγος - Συγγραφέας

ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΣΤΗΝ ΤΡΑΠΕΖΟΥΝΤΑ

Μέχρι τα τέλη του 17ου αιώνα η εκπαίδευση στην περιοχή της Τραπεζούντας εξαρτάται από τους οικοδιδασκάλους και τις μεγάλες μονές που υπάρχουν. Η περαιτέρω ανάπτυξη της εκπαίδευσης, αν εξαιρεθεί το «Φροντιστήριο Τραπεζούντας», ουσιαστικά αρχίζει τον 19ο αιώνα. Πράγματι από τη δεκαετία του 1840 άρχισαν να ιδρύονται στην Τραπεζούντα σχολεία που τα συντηρούσε η ελληνική κοινότητα με συνδρομή της μητροπολής. Σταδιακά υπήρξε θεαματική ακμή των κοινοτικών εκπαιδευτηρίων, ιδίως το τελευταίο τέταρτο του αιώνα, των οποίων σχολείων ανώτατος διευθυντής ήταν ο Μητροπολίτης Τραπεζούντας.

Το «Φροντιστήριο Τραπεζούντος» υπήρξε ο σημαντικότερος και μακροβιότερος εκπαιδευτικός οργανισμός της Τραπεζούντας και ένα από τα σημαντικότερα εκπαιδευτήρια της Μικράς Ασίας. Ιδρύθηκε το 1682 από έναν διακεκριμένο Πόντιο λόγιο, τον Σεβαστό Κυμινίτη, ο οποίος αφού σταδιοδρόμησε στην Κωνσταντινούπολη, επέστρεψε στην Τραπεζούντα για να ιδρύσει τη συγκεκριμένη σχολή της πόλης, το περίφημο αυτό «Φροντιστήριο Τραπεζούντος», ενώ ένας άλλος σημαντικός λόγιος, ο Γεώργιος Υπομενάς κληροδοτεί τη βιβλιοθήκη του στο Φροντιστήριο στα μέσα του 18ου αιώνα. Το Φροντιστήριο λειτούργησε με κάποιες διακοπές, λόγω ενδοκοινοτικών συγκρούσεων, μέχρι το 1921. Η φήμη του ήταν τόσο μεγάλη, ώστε συνέρρεαν μαθητές από ολόκληρο τον Πόντο και από τις ελληνικές κοινότητες της Ρωσίας, ενώ οι απόφοιτοί του στελέχωναν τα σχολεία των αντίστοιχων περιοχών.

Όσον αφορά την εκπαίδευση των κοριτσιών, το πρώτο Παρθεναγωγείο της Τραπεζούντας ιδρύθηκε το 1846. Η πρωτοβουλία της ίδρυσής του οφείλεται σε τρεις λογίους της Τραπεζούντας, τον Δημήτριο Αυγερινό, τον Κωνσταντίνο Ξανθόπουλο και τον Περικλή Τριανταφυλλίδη, οι οποίοι είχαν διατελέσει σχολάρχες του Φροντιστηρίου. Πρώτη διευθύντρια του Παρθεναγωγείου ήταν η Μαριγώ Καρυοφύλλη.

ΣΥΛΛΟΓΟΙ – ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΕΣ – ΛΕΣΧΕΣ

Οι πρώτοι σύλλογοι συστάθηκαν από την ελληνορθόδοξη κοινότητα της Τραπεζούντας

Κοινότητα είναι το οργανωμένο σύνολο ομοεθνών, με κοινούς σκοπούς που ζουν σε άλλη χώρα.

Κοιτίδα είναι ο τόπος στον οποίο εμφανίστηκε και αναπτύχθηκε κάτι για πρώτη φορά.

Παροικία είναι κοινότητα ομοεθνών που κατοικούν σε περιοχή ή συνοικία ξένης χώρας.

στο πρώτο μισό του 19ου αιώνα. Ο «Επί των Έξω Σχολείων Επιτροπή» επέβλεπε τη σωστή λειτουργία των σχολείων και γενικά της εκπαίδευσης και λογοδοτούσε στην κοινότητα για τον σκοπό αυτό. Την «Πολιτική Κάσσα», που αποτελούσε κοινοτικό όργανο για την αναδιανομή του φορολογικού βάρους, αργότερα την υποκατέστησε η «Φιλόπρωτος Αδελφότης» με στόχο την ανακούφιση των ασθενεστέρων στρωμάτων της πόλης. Επιμορφωτικό χαρακτήρα είχε η Ελληνική Εμπορική Λέσχη «Ανατολή» (1865) με στόχο την ψυχαγωγία και την επιμόρφωση των μελών της (αναγνωστήριο, βιβλιοθήκη, δημόσιες συζητήσεις, κοινωνικές συναναστροφές, κ.ά.).

Ο Σύλλογος «Ξενοφών» ιδρύθηκε το 1871 από τελειόφοιτους και απόφοιτους του Φροντιστηρίου Τραπεζούντος. Η επιλογή του ονόματός του τόνιζε την παλαιότητα και τη συνέχεια της Τραπεζούντας ενισχύοντας το αίσθημα της τοπικής ταυτότητας, εντός του πλαισίου του ελληνικού έθνους και αυτό γιατί από όλες τις μορφές της αρχαιότητας, ο Ξενοφών αποτέλεσε για τα εγγράμματα μεσαία στρώματα της Τραπεζούντας του 19ου και 20ού αιώνα, το κατ' εξοχήν πρόσωπο αναφοράς, μιας και θεωρείτο αυτός που, μέσα από το έργο του «Κύρου Ανάβασις», έβαλε στον χάρτη της αρχαιοελληνικής γραμματείας τις ελληνικές πόλεις του Πόντου. Στο έργο του, για να θυμηθούμε, οι Μύριοι του Ξενοφώντα, έπειτα από ένα πολύ μακρύ ταξίδι στα βάθη της Ασίας, αντικρίζουν με παράφορη χαρά τη θάλασσα. Εκεί ακούγεται και η παροιμιώδης έκφραση «θάλαττα, θάλαττα» από τους άντρες που έβλεπαν τα νερά του Εύξεινου Πόντου χαρούμενοι, πέ-

φτοντας ο ένας στην αγκαλιά του άλλου με δάκρυα στα μάτια, για το αίσιο τέλος των περιπετειών τους. Ήταν Φεβρουάριος του 400 π.Χ., όταν οι Έλληνες μπήκαν στην Τραπεζούντα, την πρώτη ελληνική πόλη που συνάντησαν στον δρόμο τους. Εκεί οι κάτοικοι τους δέχτηκαν φιλικά και οι Μύριοι παρέμειναν ένα μήνα γιορτάζοντας την επιστροφή τους με αγώνες και θυσίες στους θεούς.

Ο Σύλλογος «Ξενοφών» λοιπόν, είχε ως στόχο τη διάδοση της ελληνικής γλώσσας και παιδείας, τη στήριξη των σχολείων, τη διάδοση των ελληνικών γραμμάτων ανά τον Πόντο και τη διάσωση των «ζώντων γλωσσικών μνημείων» του Πόντου, δηλαδή γλωσσικού, ιστοριοδιφικού και λαογραφικού υλικού. Παράλληλα μεριμνούσε για τη στελέχωση σχολείων και εκκλησιών με δασκάλους και ιερείς αντίστοιχα, και είχε επικοινωνία με τον «Σύλλογο προς Διάδοσιν των Ελληνικών Γραμμάτων» στην Αθήνα και τον «Ελληνικό Φιλολογικό Σύλλογο Κωνσταντινουπόλεως» από τους οποίους έπαιρνε γενική καθοδήγηση.

Η Αδελφότης Κυριών «Μέριμνα» αφορούσε τη γυναικεία φιλανθρωπία. Ιδρύθηκε με πρωτοβουλία του μητροπολίτη Τραπεζούντος Κωνσταντίνου Καρατζόπουλου. Η «Μέριμνα» ανέπτυξε πολυσχιδές φιλανθρωπικό και κοινωνικό έργο, η δε αναγκαστική μετοικεσία δεν επέφερε την οριστική διάλυσή της, αφού το 1923 ανασυστήθηκε στη Θεσσαλονίκη. Για την υποστήριξη του στόχου της η «Μέριμνα» ίδρυσε εργαστήριο ραπτικής. Τα εργόχειρα των μαθητριών αποτελούσαν σημαντικό πόρο της αδελφότητας, καθώς αγοράζονταν από εύπορες οικογένειες της Τραπεζούντας και των ποντιακών παροικιών της Ρωσίας. Η αδελφότητα προσέφερε στις μαθήτριες του εργαστηρίου μαθήματα ευρύτερης διαπαιδαγώγησης και συχνά τις προικοδοτούσε προκειμένου να παντρευτούν.

ΟΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΤΟΥ ΠΟΝΤΟΥ

Η εξιδανίκευση του ελληνικού κράτους στα μάτια των Ελλήνων του Πόντου οδήγησε στα αλτρωτικά σχέδια, με κέντρο την Τραπεζούντα, σύμβολο κληρονομιάς της παλιάς πρωτεύουσας των Κομνηνών και κοσμοπολίτικου κέντρου που φιλοξενούσε τα προσεγγεμένα της Αγγλίας, της Γαλλίας, της Αυστροουγγαρίας, της Ρωσίας, του Ιράν και της Ελλάδας.

Λόγω της γεωγραφικής θέσης της Τραπεζούντας και εξαιτίας των διαφόρων κρίσεων και διώξεων, πολλοί Πόντιοι μετανάστευαν στη Ρωσία και στη Δύση με έντονο αλτρωτικό πνεύμα. Η κατάληψη της Τραπεζούντας από τα ρωσικά στατεύματα τον Απρίλιο του 1916 ξεκίνησε τη διαδικασία διεκδικήσεων που στόχευαν στη δημιουργία αυτόνομου ποντιακού κράτους. Με τη δε ανάκτηση του ελέγχου της πόλης από τους Οθωμανούς (Φεβρουάριος 1918), ξεκίνησε η τελική πράξη της εθνοτικής σύγκρουσης. Με όλα αυτά οι ελληνοποντιακοί πληθυσμοί εγκλωβίστηκαν ανάμεσα στην επαναστατημένη Ρωσία όπου ζούσαν ως μετανάστες και στην ανασφαλή Οθωμανική Αυτοκρατορία όπου βρέθηκαν στο στόχαστρο ως μειονότητα. Η Τραπεζούντα αποτέλεσε το κέντρο του διπλωματικού αγώνα για το «ποντιακό ζήτημα». Οργανώσεις Ελλήνων και Τούρκων επιδίδονταν στον αγώνα ολοκληρωτικής επικράτησης. Στη φάση που η πόλη πλήττονταν από την κεμαλική τρομοκρατία, η ηγεσία της ελληνικής κοινότητας της Τραπεζούντας καταδικάστηκε από το έγκτατο επαναστατικό στρατοδικείο της Αμάσειας και παρέμεινε ουσιαστικά ακέφαλη.

Μετά την ήττα του ελληνικού στρατού το 1922 η κατάσταση επιδεινώθηκε και διαπράχθηκαν εις βάρος των ελληνικών περιουσιών και ιδρυμάτων πολλές καταστροφές και λεηλασίες. Εν μέσω πολεμικών συγκρούσεων και εθνικιστικών κινημάτων, οι Έλληνες της Τραπεζούντας δεν κατάφεραν να γλιτώσουν από τη μοίρα των διώξεων και του ξεριζωμού. Το 1924 οι τελευταίοι εναπομείναντες από αυτούς, στην Τραπεζούντα και τις γύρω περιοχές, με τη Σύμβαση Ανταλλαγής Πληθυσμών, αναγκάστηκαν να εγκαταλείψουν την πόλη για την προσφυγιά μέσω Κωνσταντινούπολης.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

«Κοιτίδες Ελληνισμού», Η Καθημερινή.
Σαββίδης Α., Ιστορία Αυτοκρατορίας των Μεγάλων Κομνηνών (1204-1461), εκδ. Αφοί Κυριακίδη, 2009.
Τσιτσές Η., «Η κατάκτηση της Τραπεζούντας από τους Οθωμανούς το 1461», Μεταπτυχιακή εργασία Α.Π.Θ., 2007.

ΟΙ ΦΑΣΕΙΣ ΠΡΟΕΤΟΙΜΑΣΙΑΣ - ΓΕΝΟΚΤΟΝΙΑΣ ΠΟΥ ΥΠΕΣΤΗ Ο ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΚΑΘ' ΗΜΑΣ ΑΝΑΤΟΛΗΣ (XVI)

Τα 4 Α της καταστροφής της ανθρωπότητας: Αμάθεια, Αντιζηλία, Απληστία, Αλαζονεία.

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΗ ΚΥΡΑΤΖΟΠΟΥΛΟΥ

ΤΑ ΚΡΑΤΗ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΑΛΩΣΗ ΤΟΥ 1204

Η Δ' Σταυροφορία επιφέρει την κατάληψη και τη λεηλασία της Κωνσταντινούπολης και οδηγεί στην αποσύνθεση της Βυζαντινής Αυτοκρατορίας. Επί της Βυζαντινής επικράτειας θα σχηματιστούν Ελληνικά και Λατινικά κράτη, τα οποία αρχικά οργανώθηκαν με πρότυπο το φεουδαρχικό σύστημα της Δυτικής Ευρώπης. Τα κράτη αυτά ήταν [Κοίτα χάρτη XXIV]:

- Λατινικά
 - Λατινική Αυτοκρατορία της Κωνσταντινούπολης (1204-1261), το 1261 η Κωνσταντινούπολη ανακαταλαμβάνεται από την Αυτοκρατορία της Νίκαιας. Το Βυζάντιο πλέον λειτουργεί ως Ελληνικό βασίλειο.
 - Βασίλειο της Θεσσαλονίκης (1204-1224), μέχρι το 1224 μόνο η πόλη της Θεσσαλονίκης ελέγχεται από το βασίλειο. Το 1224 ο Θεόδωρος της Ηπείρου κατέλαβε και τη Θεσσαλονίκη και κατέλυσε το σταυροφορικό κράτος.
 - Πριγκιπάτο της Αχαΐας, στον Μορέα (1205-1432), το 1430 ο Θωμάς Παλαιολόγος (γ. 1409, Κωνσταντινούπολη-θ. 1465, Ρώμη) προσαρτά το πριγκιπάτο στο δεσποτάτο του Μορέως υπέρ της Βυζαντινής Αυτοκρατορίας.
 - Δουκάτο των Αθηνών και Θηβών (1205-1458), η κυριαρχία των Καταλανών καταλύθηκε το 1388 με την κατάληψη της Ακρόπολης από τον Φλωρεντινό τραπεζίτη και τυχοδιώκτη Rainerio "Neri" Acciaiuoli (Νέριο Ατσαϊόλι, γ. ?-θ. 1394, Αθήνα), ο οποίος από το 1385 είχε καταλάβει την πόλη της Αθήνας. Με εξαίρεση μια βραχύχρονη Ενετική κατοχή (1395-1403), η δυναστεία των Acciaiuoli ηγεμόνευσε μέχρι το 1458. Το ΟσΚ το 1465 θα καταλάβει την Αθήνα.

- Ελληνικά
 - Η Αυτοκρατορία της Νίκαιας (1205-1261), το 1260 ο Μιχαήλ Η' Παλαιολόγος (1259-1282) επιχείρησε ανεπιτυχώς επίθεση εναντίον της Κωνσταντινούπολης. Αντιλαμβάνεται ότι χρειαζόταν ισχυρό στόλο για να αντιμετωπίσει τον Ενετικό που υπερασπιζόταν την πόλη. Έτσι υπέγραψε το 1261 στο Νυμφαίο (*Kemalpaşa της σημερινής ΤΔ, απέχει 20 χλμ. από τη Σμύρνη*), συνθήκη με τη Γένουα, με την οποία της παραχωρούσε εμπορικά προνόμια που θα ίσχυαν σ' όλη την Βυζαντινή Αυτοκρατορία και σ' ένα ειδικό τομέα απέναντι από την Κωνσταντινούπολη, με αντάλλαγμα τη ναυτική βοήθεια της Γένουας στην επίθεση εναντίον της Κωνσταντινούπολης. Τον Ιούλιο του 1261 ο Στρατηγός Αλέξιος Στρατηγόπουλος (γ. ?-θ. 1271) περνώντας έξω από τα τείχη της Κωνσταντινούπολης με μία μικρή δύναμη, πληροφορήθηκε ότι το σύνολο της φρουράς της πόλης και του Ενετικού στόλου έλειπαν σε μία επιχείρηση για την κατάληψη του νησιού Δαφνουσία (*σημερινό Kefken Adası της ΤΔ, δυτικά των εκβολών του ποταμού Σαγγάριου*). Έτσι, με ξαφνική επίθεση στη σχεδόν αφύλακτη πόλη, ο Στρατηγόπουλος κατέλαβε την Κωνσταντινούπολη στις 25/7/1261. Στις 15/8/1261 ο Μιχαήλ Η' Παλαιολόγος εισέρχεται στην πόλη. Έτσι τερματίζεται η Ελληνική Βυζαντινή Αυτοκρατορία της Νίκαιας και ανασυστήνεται η Ελληνική Βυζαντινή Αυτοκρατορία της Κωνσταντινούπολης.
 - Αυτοκρατορία της Τραπεζούντας (1204-1463).
 - Δεσποτάτο της Ηπείρου (1204-1479), ο Murat Β' (1441-1444, 1446-1451) το 1430 μετά τη Θεσσαλονίκη κατέλαβε και τα Ιωάννινα και ανάγκασε τον Κάρολο Β' Τόκκο [γ. ? Ζάκυνθος-θ. 1448 Άρτα, Κόμης Παλατινός Κεφαλληνίας, Ζακύνθου και Ιθάκης, Δούκας Λευκάδας και Δεσπότης της Ηπείρου (1429-1448)] να πληρώνει ετησίως 500 δουκάτα φόρο υποτέλειας. Ο Κάρολος Β' μετέβη στην Ιταλία για να ζητήσει βοήθεια, απεβίωσε όμως εκεί. Ο γιος του Λεονάρδος Γ' Τόκκος (1448-1479) δεν αποδίδει το φόρο στο ΟσΚ και τα Οσμανικά στρατεύματα που σταθμεύουν στα Βαλκάνια θα καταλάβουν την επικράτειά του. Ο Λεονάρδος Γ' δεν αμύνθηκε, αλλά πήρε τους θησαυρούς του και διέφυγε στη Νάπολη. Την περίοδο 1448-1449 το ΟσΚ θα νικήσει τα Ουγγρικά και Σερβικά στρα-

τεύματα και θα καταλάβει Μολδαβία, Σερβία και Αλβανία.

- Δεσποτάτο του Μυστρά, μετά την Άλωση και ενώ συνέχιζε ο εμφύλιος, το ΟσΚ θα καταλάβει την Πάτρα το 1458 και το 1460 ο Μυστράς για να αποφύγει λεηλασίες και εξοντώσεις θα παραδοθεί αμαχητί στο Mehmet Β' θέτοντας τέλος στο Δεσποτάτο.
- Υπό κυριαρχία των Ενετών
 - Νησιά του Αιγαίου
 - Νησιά του Ιονίου
 - Κρήτη
 - Παράλια Ανατολικής Μεσογείου
- Επέκταση της Βουλγαρικής Αυτοκρατορίας
- Επέκταση των Σελτζούκων της Ανατολίας

Χάρτης XXIV: Διαμελισμός του Βυζαντίου μετά το 1204.

Σε όλο τον 13ο αι. υπήρξαν συνεχείς μάχες και διαπληκτισμοί μεταξύ των προαναφερόμενων κρατών, μεταξύ των οποίων συστήνονταν πρόσκαιρες διεθνείς συμμαχίες, που εύκολα δημιουργούνταν και εύκολα διαλύονταν.¹³⁵

Στην Αυτοκρατορία της Νίκαιας σχηματίζεται και ενισχύεται η ιδέα της «Ελληνικής Εθνικής Ενότητας». Έτσι πολλά χρόνια πριν τη Γαλλική Επανάσταση, στους κόλπους του Βυζαντίου προωθείται η έννοια του «Εθνους-Κράτους».

Όταν ο Μιχαήλ Η' Παλαιολόγος επανέρχεται στην Κωνσταντινούπολη, η Βυζαντινή Αυτοκρατορία θα ανασυσταθεί εύκολα υπό την «εθνική πολιτική». Το απομονωμένο Βασίλειο της Τραπεζούντας, όντας σε μακρινή απόσταση από το κέντρο, θα αυτονομηθεί και θα διαμορφώσει την δική του ιστορία ...

Η ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΟΥΝΤΑΣ (1204-1461)

Ιδρυτές του ήταν οι εγγονοί του Ανδρόνικου Α' Κομνηνού (1183-1185), Αλέξιος Α' Μέγας Κομνηνός (γ. 1182 Κωνσταντινούπολη-θ. 1222 Τραπεζούντα) και ο αδελφός του Δαυίδ Κομνηνός (συναυτοκράτορας 1204-1212), οι οποίοι μετά τη δολοφονία του παππού τους το 1185 και τη λεηλασία της Θεσσαλονίκης από τους Νορμανδούς κατέφυγαν στη βασιλική αυλή της Γεωργίας. Οργανώνοντας τη Νοτιοανατολική ακτή του Εύξεινου Πόντου, κυρίως με την προσφορά του Δαυίδ, κατέλαβαν Σινώπη, Παφλαγονία, Ηράκλεια την Ποντιακή και την Τραπεζούντα (Απρίλιο του 1204). Έτσι ιδρύουν το ανεξάρτητο Ελληνικό Βασίλειο των Κομνηνών..

Το ότι το νέο βασίλειο ιδρύθηκε στο σταυροδρόμι των εμπορικών δρόμων, θα συντελέσει εκτός της οικονομικής ευημερίας και στις σχέσεις με τα κράτη και τις φυλές των Ινδιών, Περσίας, Καυκάσου, ακτών του Εύξεινου Πόντου και των Δυτικών (ναυτικών δυνάμεων, όπως Ενετών, Γενουατών κ.ά.).

Η γρήγορη επέκταση της Τραπεζούντας προς τα Δυτικά θα φέρει αντιμέτωπες την Αυτοκρατορία της Νίκαιας με την Αυτοκρατορία της Τραπεζούντας, όπου αμφοτέρους μάχονταν τους Λατίνους και τους Σελτζούκους του Ικονίου. Ο Αυτοκράτορας της Νίκαιας Θεόδωρος Α' Λάσκαρης (1204-1222) σε συνεννόηση με τον Φλαμανδό Λατίνο Αυτοκράτορα της Κωνσταντινουπόλεως Henry (1206-1216), θα σταματή-

σουν την επεκτατική δραστηριότητα των αδελφών Κομνηνών. Έτσι η Νίκαια θα κατακτήσει τα εδάφη Δυτικά της Σινώπης, ενώ οι Σελτζούκοι του Ικονίου, θα κατακτήσουν την Σινώπη (1214). Κατά τη διάρκεια των μαχών με τους Σελτζούκους, θα σκοτωθεί ο Δαυίδ (1212) και θα αιχμαλωτιστεί ο Αλέξιος Α'. Ο Αλέξιος θα επανέλθει στον θρόνο ως υποτελής του Σουλτάνου του Ικονίου και ως εχθρός της Νίκαιας.

Ενώ η Αυτοκρατορία της Νίκαιας και το Δεσποτάτο της Ηπείρου προσπαθούν με στρατηγικό σχέδιο να ανακαταλάβουν την Κωνσταντινούπολη, η Αυτοκρατορία της Τραπεζούντας θα παραμείνει αμέτοχη¹³⁶ σ' αυτό το εγχείρημα.

Ο Ανδρόνικος Κομνηνός (1222-1235) αντιμετωπίζει με επιτυχία τους Σελτζούκους του Ικονίου και για μία μικρή περίοδο (1223-1231) παύει να αποδίδει φόρο υποτέλειας. Η θέση της Αυτοκρατορίας της Τραπεζούντας ενισχύεται όταν το 1228 ο διάδοχος του Βασιλείου του Ικονίου Gıyâseddin Keyhüsrev Β' (*Κεϊχουσρέβ, 1237-1246, γ. 1221-θ. 1246*) θα πολιορκήσει την Τραπεζούντα από θάλασσα και ξηρά, όμως θα αιχμαλωτιστεί κατά τη διάρκεια των εχθροπραξιών. Κατόπιν σύμβασης θα αρθεί η πολιορκία και θα αφεθεί ελεύθερος. Το 1231 οι Σελτζούκοι του Ικονίου ενισχυμένοι με τους Τουρκομάνους του Χορασάν [Κοίτα χάρτη XX], θα νικήσουν τα Ελληνικά στρατεύματα της Τραπεζούντας και θα επαναφέρουν το καθεστώς υποτελείας. Το 1243, βάσει των υποχρεώσεων υποτελείας, ο Μανουήλ Α' (1238-1263) θα αντιμετωπίσει τους Μογγόλους, ενισχύοντας τα στρατεύματα του Gıyaseddin Keyhüsrev Β' των Σελτζούκων του Ικονίου, που θα ηττηθούν στα Σάταλα (*σημερινό Kösedağ της ΤΔ*). Έτσι ο φόρος υποτελείας αρχίζει να αποδίδεται στους Μογγόλους μέχρι το 1253.

Ο Αυτοκράτορας της Κωνσταντινούπολης Μιχαήλ Η' Παλαιολόγος (1259-1282), με την ελπίδα ότι η Δύση θα βοηθήσει το Βυζάντιο να ανακαταλάβει τα χαμένα εδάφη της Ανατολίας, απευθυνόμενος στον Πάπα Γρηγόριο Ι' (*Gregory X, 1271-1276, της δυναστείας Visconti του Μιλάνου*), αποδέχεται την πρωτοκαθεδρία του Παπικού Θρόνου και προωθεί την ένωση των Εκκλησιών.¹³⁷ Μαζί με το μεγαλύτερο τμήμα των Ανατολικών Εκκλησιών στο εγχείρημα θα αντισταθεί και ο Αυτοκράτορας της Τραπεζούντας Γεώργιος Α' Κομνηνός (1266-1280), ενώ στηρίζεται από τους Μογγόλους. Λόγω των εκκλησιαστικών αντιπαραθέσεων, οι Μογγόλοι θα κλείσουν τους εμπορικούς δρόμους προς την Αυτοκρατορία της Τραπεζούντας. Το 1280 οι τοπικοί άρχοντες παγιδεύουν τον Γεώργιο Α', ο οποίος τελικά θα καταλήξει στα χέρια των Μογγόλων. Τον Γεώργιο Α' διαδέχεται ο αδελφός του Ιωάννης Β' Κομνηνός (1280-1284, 1285-1297), ο οποίος το 1282 θα νυμφευθεί την Ευδοκία Παλαιολογίνα. Έτσι θα ομαλοποιηθούν οι σχέσεις με την Κωνσταντινούπολη, ενώ στη δεύτερη περίοδο της βασιλείας του, σημειώνονται οι απαρχές των διπλωματικών σχέσεων της Τραπεζούντας με Ρώμη (1291), Ενετούς και Γενουάτες.¹³⁸

Συνεχίζεται

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

135. Κοίτα Α.Α. Vasiliev, *Ιστορία Βυζαντινής Αυτοκρατορίας*, τόμ. Β' σελ. 626. Για Ελλάδα εκδόσεις Μπεργάδης.

136. Κοίτα εγκυκλοπαίδεια *Δομή*, λήμμα Τραπεζούντα, τόμ. 29.

137. Για να επιτευχθεί ο στόχος, το 1274 θα συγκληθεί Σύνοδος στη Λυών, όπου θα λάβουν θέση Επίσκοποι από τη Μογγολική Εκκλησία μέχρι τη Γαλλική. Η Ένωση της Λυών θα επιτευχθεί υπό τον όρο ο Αυτοκράτωρ να αναγνωρίσει το filioque, τον άζιμον άρτον και την ανώτατη εξουσία του Πάπα. Έναντι αυτών ζητήθηκε η εξασφάλιση των δυτικών συνόρων του Βυζαντίου και συντονισμένες προσπάθειες για την απελευθέρωση των Αγίων Τόπων. Τίποτα από τα συμφωνηθέντα δεν θα τηρηθεί και με τη συμβολή του ορκισμένου εχθρού του Βυζαντίου, ισχυρού πολιτικού της Γαλλίας Καρόλου Ανδεγαυού (γ. 1226-θ. 1285), ο Γάλλος Πάπας Μαρτίνος Δ' (Martin, 1281-1285) διασπείνει την ένωση. Κοίτα Α.Α. Vasiliev, *Ιστορία Βυζαντινής Αυτοκρατορίας*, τόμ. Β' σελ. 821-824. Για Ελλάδα εκδόσεις Μπεργάδης.

138. Κοίτα *Ιστορία των Ελλήνων*, Β' Έκδοση, τόμ. 8. σελ. 474-476, εκδ. οικ. Δομή ΑΕ.

ελληνοτουρκικά

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ
ΓΙΑΝΝΗΣ ΤΟΠΤΣΟΓΛΟΥ

ZEIT: Η Ελλάδα απέναντι σε έναν μικρό, βρόμικο πόλεμο

Για έναν πιθανό πόλεμο στο Αιγαίο εξαιτίας των τουρκικών προκλήσεων κάνει λόγο η Zeit.

«Εσύ, Έλληνα, για κοίτα την Ιστορία» επιγράφει το δημοσίευμα στη στήλη του στην εφημερίδα ZEIT, ο γνωστός δημοσιογράφος Μίχαελ Τούμαν. Στην εισαγωγή σημειώνεται: «Στο Αιγαίο, τουρκικά αεροσκάφη εισβάλλουν σχεδόν καθημερινά στον ελληνικό εναέριο χώρο. Θα μπορούσε να γίνει η σκηνή ενός άλλου ευρωπαϊκού πολέμου». Το άρθρο ξεκινάει: «Ίσως μόλις επιστρέψατε από το Αιγαίο όπου περάσατε υπέροχες διακοπές; Ωραία που επιστρέψατε γιατί ο ειρηνικός παράδεισος των διακοπών σας θα μπορούσε σύντομα να γίνει το σκηνικό ενός άλλου ευρωπαϊκού πολέμου».

Το δημοσίευμα αναφέρεται στις πρόσφατες απειλές του Τούρκου Προέδρου Ρετζέπ Ταγίπ Ερντογάν προς την Ελλάδα, όταν εμφανίστηκε με κόκκινη φόρμα στη Σαμψούντα ενώπιον υποστηρικτών του που ζητωκραύγαζαν λέγοντας: «Εσύ, Έλληνα, για κοίτα την Ιστορία. Κοίτα πίσω στην Ιστορία. Αν πάτε πολύ παραπέρα, το τίμημα θα είναι βαρύ. Έχουμε μόνο μία πρόταση για την Ελλάδα. Μην ξεχνάτε τη Σμύρνη».

Ο αρθρογράφος εξηγεί στο γερμανόφωνο κοινό με ανατριχιαστικές λεπτομέρειες τι συνέβη στην καταστροφή της Σμύρνης το 1922 και καταλήγει: «Ο Ρετζέπ Ταγίπ Ερντογάν βρίσκεται ενώπιον εκλογών τον επόμενο χρόνο και έχει κακές προοπτικές. Η χώρα του είναι χρεοκοπημένη. Ο πληθωρισμός είναι στο 80%. Επιδιώκει ισορροπία με όλους όσοι του προσφέρουν χρήματα ή προσωπική υποστήριξη. Ο Ερντογάν υποκλίνεται στον Μοχάμεντ μπιν Σατζέντ, ηγέτη των Εμιράτων, στον Μοχάμεντ μπιν Σαλμάν, διάδοχο της Σαουδικής Αραβίας, στον Βλαντιμίρ Πούτιν, στρατηγό της Μαύρης Θάλασσας. Η Ελλάδα δεν του προσφέρει χρήματα, αλλά τη δυνατότητα για έναν μικρό, βρόμικο πόλεμο, με την κατοχή ενός νησιού όπως το 1974 στην Κύπρο. Εάν τα πράγματα πάνε άσχημα στην προεκλογική εκστρατεία, αυτή θα ήταν μια από τις επι-

λογές του για να συσπειρώσει το εκλογικό σώμα».

Μέτσολα: Η Ευρώπη ποτέ δεν θα είναι πλήρης όσο η Κύπρος παραμένει διαιρεμένη

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στέκεται αλληλέγγυο με την Κύπρο. Η Ευρώπη ποτέ δεν θα είναι πλήρης, όσο η Κύπρος παραμένει διαιρεμένη, ανέφερε από τη Λευκωσία η πρόεδρος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, Ρομπέρτα Μέτσολα.

Η κα Μέτσολα δήλωσε ότι χρειάζεται να επιστρέψουμε στις διαπραγματεύσεις υπό την αιγίδα των ΗΕ, υπογραμμίζοντας ότι μόνο μια Κύπρος μπορεί να υπάρχει, ένα κυρίαρχο ευρωπαϊκό κράτος, με μια διζωνική, δικαιοδική ομοσπονδία, σύμφωνα με τα ψηφίσματα του

Συμβουλίου Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών. Ένα κράτος, είπε, που όλοι οι κάτοικοί του είναι πολίτες της Ε.Ε.

Απαντώντας σε ερώτηση δημοσιογράφου, η κα Μέτσολα είπε ότι οι χώρες εκείνες που φιλοδοξούν να καταστούν μέλη της Ε.Ε., όχι μόνο πρέπει να σταθούν υπέρ των κυρώσεων που έχει επιβάλει η ΕΕ κατά της Ρωσίας, λόγω της παράνομης εισβολής της στην Ουκρανία, αλλά και να τις εφαρμόσουν και να μην επιτρέπουν την παραβίασή τους.

Ερωτηθείσα για το θέμα της Αμμοχώστου και των τουρκικών παραβιάσεων, η κα Μέτσολα είπε ότι η πόλη της Αμμοχώστου αποτελεί σύμβολο για το Κυπριακό και αντιπροσωπεύει τις προοπτικές για μια ειρηνική λύση, σημειώνοντας ότι οι ενέργειες της Τουρκίας διακυβεύουν τις προσπάθειες για επανένωση των συνομιλιών, για μια συνολική και βιώσιμη λύση του Κυπριακού. Πρόσθεσε ότι το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο έχει επανειλημμένως καταδικάσει τις ενέργειες της Τουρκίας που συνεχίζει να παραβιάζει ψηφίσματα του Συμβουλίου Ασφαλείας του ΟΗΕ για την Αμμόχωστο και επεσήμανε ότι υποστηρίζει τη γρήγορη επιστροφή των Βαρωσίων στους νόμιμους κατοίκους του.

Σημείωσε επίσης, ότι «το να χρησιμοποιεί οποιαδήποτε χώρα τους πλέον ευάλωτους ανθρώπους στον πλανήτη για γεωπολιτικά παιχνίδια, δεν είναι αποδεκτό πουθενά στην Ευρώπη».

Διεθνής Αμνηστία: Ιρανοί και Τούρκοι επαναπροωθούν βίαια και πυροβολούν Αφγανούς στα σύνορα

Η Διεθνής Αμνηστία καταγγέλλει βίαιες επαναπροωθήσεις, πυρά, αυθαίρετες κρατήσεις

από τις αρχές της Τουρκίας και του Ιράν των Αφγανών που προσπαθούν να εγκαταλείψουν τη χώρα τους.

«Οι δυνάμεις ασφαλείας του Ιράν και της Τουρκίας επαναπροώθησαν εξαναγκαστικά παράνομα και επανειλημμένα Αφγανούς που προσπαθούσαν να περάσουν τα σύνορά τους για να είναι ασφαλείς, ανοίγοντας πυρ παράνομα εναντίον ανδρών, γυναικών και παιδιών», σύμφωνα με την έκθεση.

Η Αμνηστία διενήργησε έρευνα τον Μάρτιο στο Αφγανιστάν, συγκεντρώνοντας μαρτυρίες 74 ανθρώπων που επαναπροωθήθηκαν βίαια. Οι 48 από αυτούς ανέφεραν πως έγιναν στόχος πυρών όταν προσπάθησαν να περάσουν τα σύνορα είτε του Ιράν είτε της Τουρκίας.

Σύμφωνα με τη ΜΚΟ, οι ιρανικές δυνάμεις «σκότωσαν και τραυμάτισαν παράνομα δεκάδες» ανθρώπους, ανοίγοντας πυρ εναντίον υπερφορτωμένων οχημάτων. «Τούρκοι συνοριοφύλακες επίσης χρησιμοποίησαν παράνομα αληθινές σφαίρες», σύμφωνα με τη Μαρί Φορεσιέ, ερευνήτρια της Αμνηστίας.

Ερευνητές συνάντησαν τους συγγενείς έξι ανδρών κι ενός εφήβου 16 ετών, που έπεσαν νεκροί από πυρά των ιρανικών δυνάμεων ασφαλείας καθώς προσπαθούσαν να περάσουν τα σύνορα της Ισλαμικής Δημοκρατίας μεταξύ Απριλίου 2021 και Ιανουαρίου 2022. Συνολικά, η οργάνωση κατέγραψε 11 ανθρωποκτονίες προσφύγων, που αποδίδονται στις ιρανικές δυνάμεις ασφαλείας.

Σύμφωνα με τη Διεθνή Αμνηστία, συνοριοφύλακες πυροβόλησαν εναντίον ανθρώπων που είχαν σκαρφαλώσει σε τείχη στα σύνορα, που πέρασαν φράκτες ή πέρασαν τα σύνορα με τα πόδια ή με αυτοκίνητα και βρίσκονταν πλέον μέσα στην ιρανική επικράτεια. Η οργάνωση κάνει επίσης λόγο για 3 θανάτους Αφγανών από πυρά των τουρκικών δυνάμεων ασφαλείας.

Πολλοί εξ όσων μπόρεσαν να περάσουν τα σύνορα των δύο κρατών υπέστησαν βασανιστήρια και αυθαίρετες κρατήσεις στο Ιράν και στην Τουρκία, προτού επαναπροωθούν αναγκαστικά στο Αφγανιστάν, σύμφωνα με τη ΜΚΟ.

Σύμφωνα με το τουρκικό Υπουργείο Εσωτερικών, περίπου 43.000 Αφγανοί απελάθηκαν στη χώρα τους φέτος.

Η Σύμβαση της Γενεύης για τους Πρόσφυγες (1951) ορίζει πως δεν πρέπει να επαναπροωθούνται πρόσφυγες σε χώρες όπου απειλούνται η ζωή και η ελευθερία τους.

«Ζητούμε από τις τουρκικές και ιρανικές αρ-

χές να βάλουν άμεσα τέλος στο σύνολο των απελάσεων και παράνομων επαναπροωθήσεων και να εγγυηθούν την ασφαλή διέλευση και πρόσβαση στις διαδικασίες ασύλου» στους Αφγανούς που ζητούν διεθνή προστασία, τονίζει η Διεθνής Αμνηστία.

Καλεί επίσης τη διεθνή κοινότητα να υποστηρίξει οικονομικά τις χώρες που υποδέχονται και φιλοξενούν Αφγανούς πρόσφυγες, συμπεριλαμβανομένων του Ιράν και της Τουρκίας.

Εκατοντάδες χιλιάδες Αφγανοί εγκατέλειψαν τη χώρα τους αφότου ανακατέλαβαν την εξουσία οι Ταλιμπάν τον Αύγουστο του 2021, καθώς η ανθρωπιστική κατάσταση επιδεινώθηκε ραγδαία, υπενθυμίζει η Διεθνής Αμνηστία.

Τουρκία: Υψηλό 24 ετών για τον πληθωρισμό – Ξεπέρασε το 80% τον Αύγουστο

Νέο ρεκόρ 24 ετών κατέρριψε ο πληθωρισμός στην Τουρκία τον Αύγουστο, καταγράφοντας την υψηλότερη τιμή από το 1998, μετά την αναπάντεχη μείωση των επιτοκίων από την Κεντρική Τράπεζα της χώρας, που έφερε το βασικό επιτόκιο της σε 13% από 14%.

Συγκεκριμένα ο πληθωρισμός άγγιξε το 80,21%, ελάχιστα χαμηλότερα από τις εκτιμήσεις των αναλυτών και αυξημένος σε σύγκριση με το 79,6% που κατέγραψε τον Ιούλιο, σύμφωνα με τα επίσημα στοιχεία του Εθνικού Γραφείου Στατιστικής (Tüik).

Εντούτοις, και σύμφωνα με το Reuters, τόσο η αντιπολίτευση, όσο και πολλοί οικονομολόγοι κατηγορούν το Tüik ότι υποτιμά την έκταση του πληθωρισμού, «τουλάχιστον κατά το ήμισυ».

Μάλιστα, η Ομάδα Έρευνας για τον Πληθωρισμό (ENAG), που αποτελείται από ανεξάρτητους Τούρκους οικονομολόγους, υποστήριξε ότι στην πραγματικότητα ο πληθωρισμός τον Αύγουστο έφθασε το 181,4%.

Σημειώνεται πως η Τουρκία καταγράφει διψήφιο ποσοστό πληθωρισμού συνεχώς σχεδόν από τις αρχές του 2017.

Ο Τούρκος πρόεδρος Ρετζέπ Ταγίπ Ερντογάν εκτιμά ότι τα υψηλά επιτόκια ευνοούν τον πληθωρισμό. Η ανορθόδοξη –όπως χαρακτηρίζεται από τα διεθνή Μέσα– νομισματική πολιτική του έχει επιφέρει πτώση του εθνικού νομίσματος, πράγμα που τροφοδοτεί την άνοδο των τιμών.

Ωστόσο ο Ερντογάν δεν δείχνει διατεθειμένος να αλλάξει κατεύθυνση στην οικονομική πολιτική του περίπου εννέα μήνες πριν από τις προεδρικές εκλογές του 2023.

τα σωματεία μας

ΕΣΤΙΑ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΓΡΑΦΕΙΩΝ: Αμφιτρίτης 28, Π. Φάληρο, Τηλ.: 2109820901, 2109832243, Fax: 2109813456, http://www.estiakon.org, e-mail: estiakon@otenet.gr,

Τηλ. Γηροκομείου: 2291037816, 2291037819, 2291040826 Fax: 2291037817. Τα Γραφεία λειτουργούν καθημερινά Δευτέρα-Πέμπτη 8:30-12:30 -14:30-16:30 & Παρασκευή 9:00-15:00.

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΓΗΡΟΚΟΜΕΙΟΥ

Περιλαμβάνονται οι προσφορές και τα γεύματα που έγιναν από 16/7/2022 έως 15/9/2022

Προσέφεραν οι παρακάτω φιλογενείς κυρίες και κύριοι:

Constantin Theodore στη μνήμη Marie Madeleine **1.000**
Helen Theodore στη μνήμη Marie Madeleine **1.000 \$** (ΔΟΛ. Η.Π.Α.)

100 €

Τα αδέρφια Ιωάννης και Χάρης Καραγιαννόπουλος στη μνήμη της αείμνηστης Δέσποινας Καραγιαννοπούλου με τη συμπλήρωση 30 ετών από τον θάνατό της, οικογ. Ιωσήφ Ορνιθόπουλου στη μνήμη Αλίκης Μορντουντάκ, Ιωάννης Καραγιαννόπουλος στη μνήμη της αείμνηστης Παναγιώτας (Τούλας) Γρηγοριάδου με τη συμπλήρωση ενός έτους από τον θάνατό της

50 €

Οικογ. Κοσμά Νικολαΐδη στη μνήμη Καλυψούς Maigre, Άννα Μικροπούλου στη μνήμη οικογ. Παπαδόπουλου Ευάγγελος Γεώργιος Κάρδας στη μνήμη Παύλου Μιχαηλίδη **30 €**

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΣΤΗ ΜΝΗΜΗ

Στη μνήμη ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΥ: Γιούλη Κιρόφ **100 €**, οικογ. Κωνσταντίνου Χανά **50 €**, Χαράλαμπος Φωτεινός **50 €**, Νίκος Δεβλέτογλου **100 €**, Αντώνης Βεντούρης **20 €**, οικογ. Κοσμά Νικολαΐδη **50 €**, οικογ. Τσαούσογλου **30 €**, Ηρώ Καρακάση **50 €**, Αποστολία Καρπουζοπούλου **50 €**, Λίτσα Αλβέρτου **50 €**, Αικατερίνη Παπαδοπούλου **20 €**, Χριστίνα Νικολαΐδου **20 €**, Σπηλιώτη **40 €**, Φώτης Καλλιοντζόγλου **30 €**, Πρίαμος Κοκκινέλος **50 €**, Κώστας-Βικτωρία Ντάφυλλα **50 €**, Ολυμπία Αδόσογλου **50 €**, Μίλτος Σιώτης (ΠΙΣΤΩΦ) **50 €**, Ιωάννης Καραγιαννόπουλος **50 €**, Ελένη Βακοντίου **30 €**, Μάρα Μανέ **30 €**

Στη μνήμη ΝΙΚΗΣ ΛΕΙΛΕΜΙΔΟΥ: Μαλβίνα Τζωρτζοπούλου **5 €**, Τίνα Σαράντη **20 €**, Μαρία Τσαλμώπ **20 €**, Χριστίνα Γκάλη **100 €**, Χρυσούλα Σιγανού **10 €**, Γιάννης Μελίτας **50 €** οικογ. Κιουρούκογλου **50 €**, Τουρκικές Αερογραμμές **50 €**

Στη μνήμη ΠΟΛΥΞΕΝΗΣ ΓΚΙΟΥΖΕΛΣΕΚΕΡΤΖΙΟΓΛΟΥ: Βασίλης και Φιλίτσα Μαυρομάτη **50 €**, Γιάννης και Κατίνα Οζιτρόμορος **50 €**, Οδυσσέας και Σοφία Γκιουζέλσεκερτζιόγλου **50 €**, οικογ. Σοφίας-Θεοδώρα-Μιχαήλ Γκιουζέλσεκερτζιόγλου

50 €, Μορφωτικός Σύνδεσμος Μακροχωρίου Κωνσταντινουπόλεως «Το Έβδομο του Βυζαντίου» **100 €**, Έλλη Κόβη **50 €**, Ανώνυμος **10 €**, Σωτήρης Σταγής **20 €**, οικογ. Γεωργίου Απίστολα **50 €**, Ανθούλα Ασίκη **20 €**, Ειρήνη Γεωργάκη **20 €**

Στη μνήμη ΒΙΡΓΙΝΙΑΣ ΒΑΓΙΑ: Άννα Βάγια **50 €**, Αμαλία Μαδέλη **50 €**, Μαίρη Αντωνιάζα **10 €**, οικογ. Τόκτα **20 €**, Κωνσταντίνος Ζεγκίνογλου **25 €**, Γεώργιος Μπεφκάν **25 €**

Στη μνήμη ΠΑΥΛΟΥ ΜΙΧΑΗΛΙΔΗ: Οικογ. Λιβανίου **50**, Απόστολος και Άννη Δασκαλόπουλος **100 €**, Σουλτάνα Σάτμαρη **50 €**, Νίκος και Μαριζάνα Μουτσοπούλου **50 €**, Δημήτρης Σίμος **20 €**, Παναγιώτης Ξηρογιάννης **10 €**, Μελέτης και Γωγώ Ζάγκα **50 €**, Ελένη Γαβρεσέα **10 €**, Γεώργιος Σταυρόπουλος **20 €**, Χριστίνα Αράπη **20 €**, Έφη Σαραντοπούλου **10 €**, Αλέξης Γκιτέρσος **5 €**, Ευδοξία Μαντζουρίδου και τέκνα **50 €**, Γεώργιος Μαντζουρίδης **50 €**, Μάνος Νταγκουνάκης **50 €**, Βασιλική Γκαρίλα **10 €**, Νίκη Νασοπούλου **10 €**

Στη μνήμη ΑΛΕΞΙΟΥ ΤΑΥΣΑΝΟΓΛΟΥ: Ιωάννης Δονούργου **100 €**, οικογ. Γεωργίου Ζαμάτογλου **25 €**, Ιωάννης Τσιτσιάς **10 €**, Κωνσταντίνος Παπαθέος **20 €**, Κωνσταντίνος Τσαούσογλου **30 €**, Γεώργιος Φρούσης **20 €**, Σταύρος Τριανταφυλλίδης **20 €**, Κωνσταντίνος Συμερόνγλου **20 €**, Ουρανία Γιακουμίδου **20 €**, Ανθούλα Ρόδη **50**, Γιακουμής Γιακουμίδης **20**, Κορνέλιος Σκαρβέλης **20 €**, Κωνσταντίνος Σπανός **30 €**, Γρηγόριος Κεσίσογλου **30 €**, Βασίλειος Ζαρμπίνης **30 €**

ΠΑΡΑΘΕΣΕΙΣ ΓΕΥΜΑΤΩΝ

Παρέθεσαν γεύματα με την προσφορά ποσών:

Ο Πρόεδρος και τα Μέλη του Δ.Σ. της «Εστίας Κωνσταντινουπόλεως» στη μνήμη ΚΑΛΛΙΟΠΗΣ ΣΤΑΥΡΙΔΟΥ, την Κυριακή, 17/7/2022.

400 € Ο κος Τομ (Θωμάς) Suta στη μνήμη της συζύγου του Μαρίας Suta με τη συμπλήρωση έτους από τον θάνατό της, την Κυριακή, 31/7/2022.

Ο Πρόεδρος και τα Μέλη του Δ.Σ. της «Εστίας Κωνσταντινουπόλεως» στη μνήμη ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΣ (Τούλας) ΓΡΗΓΟΡΙΑΔΟΥ, τη Δευτέρα, 15/8/2022.

450 € Η κα Ρούλα Ωραιοπούλου υπέρ υγείας της, την Τρίτη, 30/8/2022.

ΑΝΤΖΕΛΑ ΚΛΑΡΚ-ΒΑΣΣΙΑ ΜΕΓΑΛΗ ΕΥΕΡΓΕΤΙΔΑ ΤΗΣ «ΕΣΤΙΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ»

Αντζελα Κλαρκ-Βασσίλ (ANGELA CLARK-VASSIL) με διαθήκη της κατέλιπε στην Εστία το διαμέρισμά της στη Φλόριντα ΗΠΑ με σκοπό την πώλησή του και την προσφορά του τιμήματος πώλησης στην Εστία ποσού 200.000,00 Δολ. ΗΠΑ και ανακηρύχθηκε Μεγάλη Ευεργέτιδα μετά θάνατον της Εστίας. Ο σύζυγος της Θεολόγος Βασιλειάδης το έτος 2007 είχε προσφέρει εν ζωή στο γηροκομείο μας το ποσό των 50.000,00 Δολ. ΗΠΑ και είχε ανακηρυχθεί Μεγάλος Ευεργέτης της Εστίας.

Το Διοικ. Συμβούλιο της «Εστίας Κωνσταντινουπόλεως» σε ένδειξη ελάχιστης τιμής και ευγνωμοσύνης απεφάσισε: Να αναγραφεί το ονοματεπώνυμο της εκλιπούσης στη μαρμαρίνη στήλη των Μεγάλων Ευεργετών που βρίσκεται στην αίθουσα υποδοχής του γηροκομείου.

Να παρατεθεί γεύμα από τον Πρόεδρο και τα Μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου στη μνήμη των:

Αντζελας Κλάρκ-Βασσίλ και του αιμνήστου συζύγου της Θεολόγου.

Στη προσεχή Θεία Λειτουργία που θα τελεσθεί στο εκκλησάκι του γηροκομείου μας και στο μνημόσυνο που θα ακολουθήσει να μνημονευθούν τα ονόματά τους.

Απρίλιος 2022 Το Διοικητικό Συμβούλιο

400 € Η κα Γεωργία Ζουρμπάκη στη μνήμη των αδελφών της Κωνσταντίνου και Παναγιώτας (Τούλας) Γρηγοριάδου, την Τρίτη, 13/9/2022.

Σύνολο Εισπραξέων: 5.615,00 € & 1000\$ (ΔΟΛ. ΗΠΑ)
ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΣΕ ΕΙΔΟΣ

Η κα Ευαγγελία (Λία) Γεωργούλη προσέφερε ποσότητα τροφίμων και γλυκών με αφορμή την ονομαστική εορτή της μητέρας της Μαρίας Γεωργούλη.

Η Οικογένεια Θεολόγου, ΦΑΡΜΑΚΕΙΟ ΘΕΟΛΟΓΟΥ, προσέφεραν ποσότητα φαρμάκων.

Η κα Γεωργία Ζουρμπάκη προσέφερε ένα δοχείο (τενεκέ) με ελαιόλαδο και ποσότητα γλυκών.

Το Διοικητικό Συμβούλιο ευχαριστεί θερμά

Οι γέροντες ευγνωμονούν

Εκ του Γραφείου Διοίκησης

ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΕΛΕΤΩΝ

«ΠΙΣΤΩΦ»

ΤΟ ΓΝΩΣΤΟ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΟΛΗ, ΣΤΗΝ ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΔΑ - ΤΑΞΙΜ

τώρα και στο Φάληρο

Θα βρείτε σ' αυτό φροντίδα και ειλικρινή συμπαράσταση

ΑΓΙΑΣ ΒΑΡΒΑΡΑΣ 73Α, Π. ΦΑΛΗΡΟ

210.98.38.801 - 210.98.28.070

**ΑΓΟΡΑΖΩ ΑΚΙΝΗΤΕΣ ΠΕΡΙΟΥΣΙΕΣ
ΣΤΗΝ ΠΟΛΗ**

Καμπούρης Χρήστος

Τηλ. 6983510450

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Είμαστε στην ευχάριστη θέση να σας ανακοινώσουμε ότι τα σχέδια αναστήλωσης (restorasyon) του σχολικού κτηρίου, το οποίο ανήκει στο συγκρότημα του Ορφανοτροφείου Πριγκήπου, εγκρίθηκαν από την αρμόδια επιτροπή Μνημείων του Υπουργείου Πολιτισμού (Anıtlar Kurulu).

Η συντήρηση και ανοικοδόμηση του συγκεκριμένου κτηρίου, εμβαδού 1.000 τ.μ., θα δώσει τη δυνατότητα λειτουργίας ενός χώρου πολλαπλών χρήσεων, ο οποίος θα είναι απαραίτητος στην αναστήλωση του κεντρικού κτηρίου του Ορφανοτροφείου.

Ευελπιστούμε ότι οι εργασίες θα ξεκινήσουν στους επόμενους μήνες, μετά τον σχετικό διαγωνισμό για την ανάθεση του έργου σε σχετική κατασκευαστική εταιρεία, και υπολογίζεται ότι θα διαρκέσουν περίπου ενάμιση χρόνο.

Ως προς το κεντρικό κτήριο, θα θέλαμε να σας ενημερώσουμε ότι αναμένουμε τις άδειες που αφορούν στην ιστορική μελέτη και αρχιτεκτονική αναπαράστασή του (restitüsyon), καθώς και την άδεια των άμεσων σωστικών υποστυλωμάτων στο ισόγειο του κτηρίου.

Όλες οι αρχιτεκτονικές και τεχνικές μελέτες εξετάζονται και επικυρώνονται από μία πενταμελής επιστημονική επιτροπή που έχει συσταθεί από πλευράς μας, την οποία απαρτίζουν ακαδημαϊκοί, αρχιτέκτονες και πολιτικοί μηχανικοί, συνεπικουρούμενοι από καθηγητές του Μετσόβιου Πολυτεχνείου Αθηνών.

14.09.2022

Εκ μέρους της Συντονιστικής Επιτροπής

τα σωματεία μας

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΝ

11-13 Οκτωβρίου: Τριήμερη Εκδρομή στον Βόλο και το Πήλιο. Θα περιηγηθούμε τον Βόλο, με το ιστορικό τραϊνάκι του Πηλίου, τον Μουτζούρη του de Chirico θα φθάσουμε στις Μηλίες, θα περιηγηθούμε τη Μακρινίτσα, την Άνω Γατζέα και την Πορταριά.. Τα βράδια θα διασκεδάσουμε σε ταβέρνες του Βόλου.

19 Τετάρτη Οκτωβρίου, ώρα 18.00: Ο καθιερωμένος αγιασμός στην έδρα του Συλλόγου μας.

22 Οκτωβρίου Σάββατο: Εκδρομή στην Κόρινθο. Διαδραστική ξενάγηση στο Μουσείο Αρχαίας Κορίνθου, και ιδιαίτερα στη νέα έκθεση με τίτλο «Κόρινθος, μια ισχυρή πόλη-κράτος» με την αρχαιολόγο-μουσειολόγο Αμαλία Τσιτούρη, θα περιηγηθούμε στον αρχαιολογικό χώρο και θα επισκεφθούμε το Βήμα του Αποστόλου Παύλου. Θα συνεχίσουμε την εκδρομή μας με γεύμα σε παραθαλάσσια ταβέρνα στο χωριό Περιγιάλι Κορινθίας.

2 Νοεμβρίου Τετάρτη, ώρα 19.00 Πάμε Θέατρο: Θεατρική παράσταση «Ντα». Το γνωστό έργο του Hugh Leonard σε σκηνοθεσία Πέτρου Ζούλια με τον Γρηγόρη Βαλτινό στο θέατρο Ιλίσια.

9 Νοεμβρίου Τετάρτη, ώρα 18.00: Εκλογές αντιπροσώπων του Συλλόγου μας για την ΟΙΟΜΚΩ.

Για περισσότερες πληροφορίες μπορείτε να απευθύνεστε στη γραμματεία του Συλλόγου μας (τηλ: 2107217745 μεταξύ των ωρών 10.00-12.30).

Σύνδεσμος Κεντρικιάδων

Αγαπητά μας Μέλη, Φίλες και Φίλοι,

Με τις ευχές μας για ένα ευχάριστο φθινόπωρο με υγεία, δύναμη και καλή διάθεση σας γνωστοποιούμε το προσεχές μας πρόγραμμα.

Δευτέρα 10 Οκτωβρίου 2022: Καλούμε τα μέλη μας σε Ειδική Γενική Συνέλευση για Εκλογές Αντιπροσώπων-Εκλεκτόρων στην Οικουμενική Ομοσπονδία Κωνσταντινουπολιτών. Ώρα 6:00 μ.μ. στο Πνευματικό μας Κέντρο, Δημ. Σούτσου 46, Αμπελόκηποι.

Δευτέρα 24 Οκτωβρίου: Οι εξής Φορείς: Η Αδελφότητα Κων/πολιτών Μεγάλου Ρεύματος Βοσπόρου «Ο Ταξίαρχης» σε συνεργασία με το Σύνδεσμο Κεντρικιάδων διοργανώνουν, με την Ελληνική Εταιρεία Μαστολογίας, ενημερωτική εκδήλωση για το κοινό, με θέμα: «Η υγεία του μαστού και η πρόληψη του καρκίνου του μαστού» Ώρα 6:30 μ.μ. στο Πνευματικό Κέντρο Κων/πολιτών, Δημ. Σούτσου 46, Αμπελόκηποι.

ΠΣΚ 18-20 Νοεμβρίου: Μια υπέροχη τριήμερη εκδρομή στο μοναδικό Καρπενήσι, Προύσο και τις γύρω περιοχές.

Σας πληροφορούμε επίσης ότι από τον Οκτώβριο ξεκινούν και πάλι οι συναντήσεις της Θεατρικής μας Ομάδας και σας περιμένουμε να εγγραφείτε. Σύντομα θα λειτουργήσει και η Δανειστική μας Βιβλιοθήκη. Πληροφορίες θα βρείτε και στην ιστοσελίδα του Συνδέσμου μας: www.syndesmoskentrikiadon.gr

Δηλώσεις συμμετοχής στα τηλέφωνα: 6932652458, 210 2512563, 6976360880

Με θερμούς χαιρετισμούς,

Η Πρόεδρος
Όλγα Χάρτμαν

Η Γεν. Γραμματέας
Μαρία Πετλορέντζου

E-MAIL & SITE: [ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ](mailto:epikoinwonia@tsoukatou.gr)
ekdoseis.tsoukatou@yahoo.gr
www.tsoukatou.gr

ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ ΜΕΓΑΛΟΥ ΡΕΥΜΑΤΟΣ ΒΟΣΠΟΡΟΥ «Ο ΤΑΞΙΑΡΧΗΣ»

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ ΕΚΤΑΚΤΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗΣ

Το Διοικητικό Συμβούλιο της ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΤΩΝ ΜΕΓΑΛΟΥ ΡΕΥΜΑΤΟΣ - ΒΟΣΠΟΡΟΥ «Ο ΤΑΞΙΑΡΧΗΣ» προσκαλεί τα μέλη του σε Έκτακτη Γενική Συνέλευση τη **Δευτέρα 17 Οκτωβρίου 2022 και ώρα 6:30 μ.μ.** στην έδρα του (Βυζαντίου 42, Νέα Σμύρνη) με θέμα τη διεξαγωγή εκλογών για την **ανάδειξη εκλεκτόρων για τη Γεν. Συνέλευση της ΟΙ.ΟΜ.ΚΩ. περιόδου 2023-2025.**

Σε περίπτωση που δεν θα εξασφαλιστεί η απαιτούμενη απαρτία, η Γενική Συνέλευση θα πραγματοποιηθεί, με όσα μέλη και αν παρίστανται, την **Κυριακή 23 Οκτωβρίου 2022 και ώρα 10:00 π.μ.** στον αυτό τόπο.

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΔΙΑΤΑΞΗ

1. Εκλογή Προεδρείου Γενικής Συνέλευσης.
 2. Εκλογή Τριμελούς Εφορευτικής Επιτροπής για την διεξαγωγή των εκλογών.
 3. Διεξαγωγή ψηφοφορίας για την εκλογή εκλεκτόρων.
- Υποψηφιότητες για εκλέκτορες της ΟΙ.ΟΜ.ΚΩ. μπορούν να υποβληθούν στη Γραμματεία της Αδελφότητας ή με e-mail στο megarevma.taxiarhis@gmail.com, **μέχρι και την 12η Οκτωβρίου 2022 ημέρα Τετάρτη.**

Δικαίωμα Εκλογής ως εκλέκτορες για την Οικουμενική Ομοσπονδία Κωνσταντινουπολιτών (ΟΙ.ΟΜ.ΚΩ.) έχουν όλα τα ταμειακά ενήμερα τακτικά μέλη της Αδελφότητάς μας και έχουν κάνει εγγραφή τουλάχιστον τρεις μήνες πριν την ημερομηνία διενέργειας των εκλογών.

Η παρουσία όλων κρίνεται επιβεβλημένη για την προώθηση των σοβαρών θεμάτων του Συλλόγου μας.

ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Απαραίτητη η προσκόμιση της Αστυνομικής Ταυτότητας.

Το Διοικητικό Συμβούλιο

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

2 Οκτωβρίου 2022: Η Αδελφότητά μας διοργανώνει ΠΕΡΙΠΑΤΟ-ΞΕΝΑΓΗΣΗ στην ΑΘΗΝΑ των ΜΕΣΑΙΩΝΙΚΩΝ και ΟΘΩΜΑΝΙΚΩΝ χρόνων.

Τη Δευτέρα 24 Οκτωβρίου στις 6.30 η Αδελφότητά μας, σε συνεργασία με τον Σύνδεσμο Κεντρικιάδων και την Ελληνική Εταιρεία Μαστολογίας διοργανώνει ενημερωτική εκδήλωση για το κοινό για την υγεία του Μαστού και την πρόληψη του Καρκίνου του Μαστού, στο Πνευματικό Κέντρο Κωνσταντινουπολιτών Δημητρίου Σούτσου 46, Αμπελόκηποι.

10-16 Νοεμβρίου 2022: Η Αδελφότητά μας προγραμματίζει επταήμερη Προσκυνηματική εκδρομή στην Κωνσταντινούπολη για τον εορτασμό των ΠΑΜΜΕΓΙΣΤΩΝ ΤΑΞΙΑΡΧΩΝ στο Μέγα Ρεύμα.

Πληροφορίες: Έδρα Συλλόγου: 210 9330607, Τούλα Μουζάκα Αναστασίου: 6984554883, 210 9822745, Δημήτρης Οντατζής: 6989400367, 210 9845506, Σοφία Βασιλειάδου: 6959474514, 213 0098730, Σαβίνα Σαραππή: 6955588159, 210 9359518.

ΔΩΡΕΕΣ

Εις μνήμη Σταύρου Γκιουλένογλου: Νίκος Βασιλειάδης **50 €**, Καίτη Προδρομίδου **20 €**.

Εις μνήμη Ιορδάνη Ισαμπάλογλου: Σμαρώ Αλεξάνδρου **50 €**.
Εις μνήμη Σοφίας Μπογιατσοπούλου: Σμαρώ Αλεξάνδρου **50 €**.

Εις μνήμη Σταύρου Μιτακίδη: Φωφώ Χορμούζη **25 €**, Ζωή Σελεμετζή **25 €**.

Το Διοικητικό Συμβούλιο ευχαριστεί θερμά

ΤΡΟΠΟΙ ΠΛΗΡΩΜΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

Στα γραφεία μας (Μαυρομικάλη 84 & Καλλιδρομίου) Δευτέρα-Παρασκευή 10.00-18.00, Σάββατο 10.00-15.00, με εισπράκτορα μετά από τηλεφωνική συνεννόηση, με ταχυδρομική επιταγή, σε τράπεζα.

ΕΘΝΙΚΗ: 110/936221-54

ΣΥΝΑΥΛΙΑ ΜΕ ΡΕΜΠΕΤΙΚΟ ΣΤΑ «ΘΕΟΤΟΚΕΙΑ»

Το Σάββατο, 3/9/2022, πραγματοποιήθηκε στον προαύλιο χώρο του Ι. Ναού της Παναγίας Κουμαριώτισσας στο Νιχώρι Βοσπόρου, συναυλία ρεμπέτικης μουσικής στα πλαίσια του φεστιβάλ «Θεοτόκεια 2022». Στην εκδήλωση παραβρέθηκαν, εκτός από τα μέλη της Κοινότητας, και πολλοί κάτοικοι της περιοχής.

Τη συναυλία προλόγισε ο Πρόεδρος της Κοινότητας κ. Λάκης Βίγκας ο οποίος αρχικά καλωσόρισε ελληνικά και τουρκικά τους παρευρισκόμενους – που είχαν γεμίσει όλο τον αυλόγυρο της εκκλησίας, μεταξύ των οποίων και κάτοικοι των Γρεβενών. Ευχαρίστησε τα μέλη του μουσικού συνόλου «Εναρέ», που ταξίδεψαν στην Κωνσταντινούπολη από τα Γρεβενά, μετά από παρότρυνση του συνεργάτη της κοινότητας κ. Νίκου Παπαϊωάννου. Υπενθύμισε μάλιστα ότι φέτος ήταν η 5η χρονιά των επιτυχημένων αυτών εκδηλώσεων.

Ακολούθησε η παρουσίαση του μουσικού ρεμπέτικου συνόλου «Εναρέ», αποτελούμενο από τους μουσικούς: Τέλης Αντωνίου στο κοντραμπάσο, Ανέστης Τσιαρτσιανίδης στο βιολί, Χρήστος Μήττας στα κρουστά και μπαλαμά, Μάριος Αναγνώστου στο τρίχορδο μπουζούκι και τραγούδι, Τάσος Αναγνώστου στο μπουζούκι και τραγούδι, Μπάμπης Ζιώγας στην κιθάρα και Ράνια Λαμπράκη στο τραγούδι.

Στο πρόγραμμα, που κράτησε περίπου τρεις ώρες, ακούστηκαν πάρα πολλά ρεμπέτικα, λαϊκά και παραδοσιακά ελληνικά τραγούδια, που προς το τέλος ξεσήκωσαν πολλούς από τους παρευρισκόμενους στην πίστα για χορό.

Την όμορφη αυτή συναυλία, που ήταν και η τελευταία εκδήλωση στα πλαίσια του φεστιβάλ «Θεοτόκεια», έκλεισε ο κ. Λάκης Βίγκας ο οποίος και πάλι ευχαρίστησε τα μέλη του συγκροτήματος και όλους τους υπολοίπους παρευρισκόμενους. Τέλος ευχήθηκε την πραγματοποίηση των εκδηλώσεων και το επόμενο έτος.

Στάθης Αρβανίτης

Αγίου Αλεξάνδρου 50, Παλαιό Φάληρο
Τηλ.: 210 9828800, 210 9814891
Κιν.: 6944 143133, 6944 242570
www.poimenidi.gr

α-Πολίτης

Το απόρρητο φως στο «σουρωτήρι» των πολιτικών

«Φως, περισσότερο φως»¹

ΤΟΥ ΝΙΚΟΥ Θ. ΚΟΛΜΑΝ

Όταν οι πολιτικοί συσκοτίζουν, στρουθοκαμηλίζουν και παραπλανούν για να καλύψουν τις πραγματοποιημένες στρατηγικές ελέγχου, επηρεασμού και εκβιασμού των αντιπάλων τους, απλά επιχειρούν όσο μπορούν να καλύψουν την αλήθεια. Ακριβώς το αντίθετο από το συνθηματικό «Όλα στο Φως».

Η απερίφραστη δήλωση του πρωθυπουργού ότι αν είχε αντιληφθεί τις επισυνδεδεμένες (παρακολουθήσεις) θα τις εμπόδιζε, αποτελεί κυνική ομολογία παρανομίας. Οι αλαζόνες, αμετροεπείς και αυτοθαυμαζόμενοι, όταν επιλεγούν με τις ψήφους μας να κυβερνήσουν, ασθμαίνοντας αποκαλύπτουν την ακαταμάχητη γοητεία ταύτισής τους με το κράτος. «L'etat c'est moi».² Αυτή η παθολογία, αντί συν το χρόνο να εξαφανιστεί, δυστυχώς ενδημεί με όλες τις κυβερνήσεις της μεταπολίτευσης. Τα εντέχνως καλυμμένα σκάνδαλα των «Κοσκωτά», «Βατοπεδίου», «Χρηματιστηρίου», «Novartis», «Καλογρίτσα» αποτελούν την κορυφή του παγόβουνου. Η παθολογία αυτή συνυπάρχει με ποικιλία συμπτωμάτων, όπως η κατά δήλωση αναζήτηση της αλήθειας που έντεχνα κρύβεται πίσω από τις προσχηματικές εξεταστικές επιτροπές. Όπως επίσης, όλες οι κυβερνήσεις όταν ζητάνε την ψήφο για να αναλάβουν τα ηνία της χώρας επικαλούνται το προηγούμενο σκάνδαλο με την υπόσχεση μιας νέας επανεκκίνησης του κράτους. Είναι σχεδόν «αυτιστική» η επανάληψη του επιχειρήματος περί εργαλοποίησης του σκανδάλου από τους αντιπολιτευόμενους. Είναι χαρακτηριστική η κουρελοποίηση του συντάγματος, όταν πολιτικοί ταγοί βρίσκονται υπό δικαστική διερεύνηση για θέματα της εξουσίας τους. Καταργούν –για «πάρτη» τους– τους νόμους, χαρακτηρίζουν «κουκουλοφόρους» τους κατήγορους τους και απειλούν από την καρέκλα της εξουσίας όποιον τολμήσει να αμφισβητήσει τη νομιμότητα των πράξεων τους. Όλοι οι πολίτες είμαστε ίσοι με μοναδική εξαίρεση τους 300, κρυμμένους πίσω από τη βουλευτική ασυλία τους. Είναι θαυμαστική η αυτοματοποιημένη στοίχιση των κομματικών στρατών και των εθισμένων οπαδών στις πομφόλυγες των ανούσιων αλληλοκατηγοριών, με την αυξομείωση του volume της έντασης και του διχασμού ανάλογα με τις επιβαλλόμενες από τα κομματικά συμφέροντα. Πάνω απ' όλα η εξουσία και μάλιστα η αυτοδύναμη εξουσία...

«Έχουμε βομβαρδιστεί με τόσες υποσχέσεις “επανεκκινήσεως” της χώρας, ώστε να μην ελπίζουμε πως κάτι τελικώς θα αλλάξει».³

Όμως οι ευφάνταστοι μονόλογοι, συνταγμένοι από ευυπόληπτους επικοινωνιολόγους (κι αυτοί άριστοι εννοείται) των αρχηγών, δεν δύνανται να κρύψουν το φως, με όσα ψέματα

κι αν το μακιγιάζουν. Αντιθέτως, μετά από κάθε σκηνοθετημένο μονόπρακτο, εκπίπτουν σε αξιοπιστία και σοβαρότητα. Ταυτόχρονα γελοιοποιείται και ο νάρκισσος αρχηγός που, ως κακός ηθοποιός, δεν μελετάει το κείμενο που καλείται να δραματοποιήσει επί σκηνής. Έτσι, όταν πρωτοαποκαλύφθηκε η υποκλοπή του τηλεφώνου του ευρωβουλευτή της αντιπολίτευσης, ειπώθηκε ότι πρόκειται για ιδιωτική παρακολούθηση. Μετά ισχυρίστηκαν ότι η παρακολούθηση ζητήθηκε από την Κίνα, την Αρμενία, την Ουκρανία. Όταν το σκάνδαλο διεθνοποιήθηκε, αγγίζοντας τις ευρωπαϊκές χορδές, αναζητήθηκε ο εσωτερικός εχθρός. Όταν στελέχη της συμπολίτευσης διπλωματικά ζήτησαν να χυθεί «άπλετο φως», ανακαλύφθηκε το επιχείρημα που βρίσκεται πάντοτε στις ρεζέρβες «περί συνωμοσίας των εχθρών του έθνους της Τουρκίας και της Ρωσίας». Όταν το ένα μετά το άλλο τα σενάρια γιόμιζαν τρύπες και ρωγμές, επιστράτευσε η τακτική υποτίμησης των συντακτών και των μέσων τους, μεταξύ αυτών και η New York Times.

«Σουρωτήρι μοιάζει να είναι η ίδια η φιλελεύθερη δημοκρατία... Ο ίδιος ο πρωθυπουργός παραδέχτηκε, εν τέλει, πως δημιούργησε έναν μηχανισμό στον οποίο αδυνατεί να ασκήσει πολιτικό έλεγχο...».⁴

Παραμένει άξιο απορίας πως ένας άριστος απόφοιτος του Harvard ενώ, από την πρώτη στιγμή της ορκωμοσίας της κυβέρνησής του, αλλάζει τα προαπαιτούμενα στην πρόσληψη του αρχηγού της ΕΥΠ, αναλαμβάνει την άμεση εποπτεία ο ίδιος και ορίζει έμπιστους στην άσκηση του καθοριστικού για τα εθνικά ασφαλεία τομέα των μυστικών υπηρεσιών, εμπύπτει σε επιτελική γκάφα ολκής. Ή, ακόμη χειρότερα, πως απέτυχε να κρύψει επιτελικά στο σκότος τη λάγνα εξουσιομανία του (με εμφανή τα κληρονομικά χαρακτηριστικά), να καταστήσει υποχείριό του τις εξελίξεις στο ΠΑΣΟΚ. Όμως, ακόμη χειρότερα, τώρα που αποκαλύφθηκε η οργανωμένη παρακολούθηση, να δηλώνει ότι θα διορθώσει ο ίδιος την παρακρατική νοοτροπία που εξέθρεψε. «Μήπως η φιλελεύθερη κουλτούρα

είναι απούσα ακόμη και στους φιλελεύθερους και η βλάβη καθίσταται ανήκεστη;»⁴

Φυσικά δεν αρνείται κανείς την αναγκαιότητα μιας ισχυρής και άριστης υπηρεσίας πληροφοριών για τη θωράκιση της εθνικής ανεξαρτησίας, εθνικής κυριαρχίας και εθνικής ασφάλειας απέναντι στους εν δυνάμει εχθρούς. Η αποψίλωση όμως της αξιοπιστίας της υπηρεσίας –για ταπεινά κομματικά παιχνίδια– δεν αποτελεί μόνο συνταγματική εκτροπή αλλά κυρίως υπονόμευση αυτού καθ'

εαυτού του εθνικού της ρόλου.

«Είναι σαφές ότι μερικοί πολιτικοί χρησιμοποιούν τις μυστικές υπηρεσίες για δικό τους όφελος... Αναθέτοντάς τους να κατασκοπεύουν αντιπολιτευόμενα κόμματα και πολιτικούς αντιπάλους τούς απομακρύνουν από την αληθινή τους αποστολή, την εθνική ασφάλεια».⁵

Οι περισσότεροι συνταγματολόγοι της χώρας –εκτός από ένα δυο «άριστους» της κυβερνητικής αλληλοβοήθειας– με εκτενείς αναλύσεις τους επισήμαναν τα άρθρα του συντάγματος, που παραβίασε η κυβέρνηση. «Άρθρο 19 παράγραφος 1, άρθρο 61 παρ. 3». Επιπρόσθετα, δεδομένου ότι κατά το άρθρο 51 παρ. 1 «οι βουλευτές αντιπροσωπεύουν το έθνος», ο ισχυρισμός ότι θα μπορούσαν ταυτόχρονα να συνιστούν κίνδυνο για την εθνική ασφάλεια κατά την έννοια του άρθρου 19 παρ. 1 είναι συστηματικά αντιφατικός και έωλος».⁶

Η προκληθείσα συνταγματική εκτροπή από την κυβέρνηση συμπίπτει με την εκατονταετή επέτειο της Μικρασιατικής Καταστροφής που, όπως έχει επισημανθεί, μεταξύ αρκετών σημαντικών αιτίων της υπήρξε ο Εθνικός Διχασμός. Κατά συνέπεια οι αυτό-αποκαλούμενοι «άριστοι» πολιτικοί μας, ταγοί του «έθνους», εκτίθενται ανεπανόρθωτα όταν τοποθετούν την κοντόφθαλμη κομματική κουλτούρα τους πάνω από την Ελλάδα και τους Έλληνες. Μοιάζει να μην έχουν διδαχτεί τίποτα από την ιστορία μας.

Δεν συνιστά κλίμα εθνικής ομοψυχίας ο διορισμός διευθυντή της ΕΥΠ –οικογενειακού φίλου– χάρη του οποίου «φωτογράφησαν» τις διατάξεις πρόσληψης. «Όταν ο πρωθυπουργός υπάγει με συγκεντρωτικό ζήλο την ΕΥΠ στις αρμοδιότητές του, δεν είναι εύλογο να χρεώνεται ο ίδιος την πολιτική ευθύνη; Αν ναι, πώς εξιλεώνεται πολιτικά;»⁷

Εις την Ευρώπη που ανήκουμε, σε παρόμοιες περιπτώσεις, παραιτούνται. «Υβρις, νέμεσις, κάθαρσις! Η παραίτηση του πρωθυπουργού ήταν και παραμένει η μόνη λυτρωτική διέξοδος για τη Δημοκρατία μας, έπειτα από τέτοιο σκάνδαλο... μια τέτοια εξέλιξη θα

λειτουργήσει αναζωογονητικά... διαφορετικά το ζήτημα θα πλανάται προκαλώντας την ομαλότητα... ακολουθώντας τις συνταγματικές επιταγές όχι μόνο δεν θα απειληθεί η σταθερότητα, αλλά αντίθετα οι θεσμοί θα αποφορτιστούν και σταδιακά θα αποκατασταθεί η εμπιστοσύνη προς το κράτος και τους θεσμούς...».⁸

Εδώ η κυβέρνηση τοποθετεί πάνω από το εθνικό συμφέρον την καρέκλα της εξουσίας. Το έλλειμμα διαφάνειας και λογοδοσίας, η εμμονή να μην αρθεί το απόρρητο στη συγκεκριμένη παρακολούθηση και –κυρίως– η εμμονή να μην χυθεί άπλετο φως (παρά τις επί του αντιθέτου δημαγωγίες και ψέματα) για το ποιος εντέλει έδωσε την εντολή τρίμηνης προεκλογικής υποκλοπής της επικοινωνίας του υποψηφίου για την προεδρία του ΠΑΣΟΚ. Μάλιστα οι διορισμένοι συγγενείς και φίλοι ενεργούν ως υποτακτικοί του αφεντικού που τους ανέδειξε κι όχι ως υπεύθυνοι πολίτες με σημαντικές αρμοδιότητες για το συμφέρον του έθνους.

«Στην υπόθεση Ανδρουλάκη οφείλουν πλέον και οι πιο ανυποψίαστοι την οδυνηρή βεβαιότητα ότι το πλαίσιο εντός του οποίου έχει δομηθεί και διενεργείται στην καθ' ημάς έννομη τάξη, η διαδικασία άρσης του απορρήτου για λόγους εθνικής ασφαλείας δεν στοιχεί προς τις εξαγγελίες του Συντάγματος».⁹

Αποτελεί εθνικό συμφέρον να βγει η αλήθεια στο φως, γιατί οι καιροί μυρίζουν μπαρούτι. Οι προσπάθειες εκτόξευσης κατηγοριών ενάντια στους θιγμένους, αφενός επιδεικνύει ένοχη στρεψοδικία και αφετέρου διχάζει σε μια έωλη και σαθρή βάση. Δυστυχώς στον λάκκο που σκάβουν οι μανδρινί της εξουσίας θα πέσουμε όλοι μαζί. Τα αμειλικτα ΠΑΤΙ που επιλεκτικά παρουσιάζω παρακάτω δεν επιτρέπουν σε κανένα πολιτικάντη να τοποθετεί τον εαυτό του ή το κόμμα του πάνω από την Πατρίδα μας.

Γιατί δεν είναι αδιανόητος ο πιθανός πόλεμος μεταξύ Ελλάδος και Τουρκίας. Γιατί οι ελληνοτουρκικές απειλές δεν φαίνεται να είναι επιλύσιμες. Γιατί μέχρι σήμερα οι άοκνες προσπάθειες διπλωματικής διευθέτησης των προβλημάτων δεν έδειξαν ούτε ένα θετικό σημάδι. Γιατί οι θέσεις των δύο πλευρών βρίσκονται σε πλήρη αντίθεση. Γιατί δεν διαφαίνεται στον άμεσο ορίζοντα κάποια συμφωνία, έστω για την οριοθέτηση της υφαλοκρηπίδας/ΑΟΖ. Γιατί η δικαστική (Δικαστήριο της Χάγης) διευθέτηση των διαφορών δεν φαίνεται να είναι ανοικτός. Γιατί η κλιμακούμενη λεκτική επιθετικότητα της Τουρκίας από το μίσθραμα του Αιγαίου, τη Γαλάζια Πατρίδα, την αποστρατιωτικοποίηση των νησιών έως το πρόσφατο περί των καταλυμένων νησιών από την Ελλάδα δεν μπορεί να είναι μόνο

πολιτισμός

προπαγάνδα. Γιατί όλες οι πρωτοβουλίες ανοιχτές και παρασκηνιακές για εξομάλυνση των σχέσεων απέβησαν άκαρπες. Γιατί τα παζάρια του Ερντογάν στην ευρύτερη περιοχή για την ανάκτηση περιφερειακής ισχύος και επιρροής θα συνεχιστούν, ασχέτως αν βρίσκεται ο ίδιος στην εξουσία. Γιατί όσο κι αν το δίκαιο είναι στην πλευρά της Ελλάδος, το ΝΑΤΟ, ιδιαίτερα τα τελευταία δύο χρόνια που η Τουρκία αφενός αύξησε τη συχνότητα, αφετέρου αναβάθμισε την οξύτητα των επιθέσεών της, παρεμβαίνει με «πατρική στοργή» εγκალώντας τις δύο πλευρές (θύμα και θύτης) να τα βρούμε. Γιατί απ'ότι φαίνεται την απροκάλυπτη επιθετικότητα της Τουρκίας με την αμφισβήτηση της εθνικής κυριαρχίας της Ελλάδος, εκτός της Γαλλίας καμιά άλλη χώρα δεν φαίνεται να το «αντιλαμβάνεται». Γιατί εύστοχα κατακρίνεται και καταδικάζεται η εισβολή του Πούτιν στην Ουκρανία, όμως τα ίδια χείλη δεν εκστομίζουν ούτε μια λέξη για την εισβολή και κατοχή από μια συμμαχική χώρα σε μια άλλη, δηλαδή την Τουρκία στην Κύπρο. Γιατί η γειτονική χώρα απερίφραστα διεκδικεί ελληνικά εδάφη με απειλή εισβολής σε νησιά του Αιγαίου. Γιατί η τουρκική πλευρά δεν ενδιαφέρεται για την επίτευξη δίκαιου στόχου, αλλά την επιβολή του νόμου του ισχυρού. Γιατί η αντιπαράθεση με τους γείτονες, που κλιμακώθηκε τα τελευταία δύο χρόνια, δεν είναι συγκυριακή· αντιθέτως αποτελεί πλέον δομικό στοιχείο κτισμένο μεθοδικά από το 1955. Γιατί η δική μας στρατηγική, που δεν επιδιώκει αναθεωρητισμούς, πρέπει να εξασφαλίσει την αποτρεπτική άμυνα της απέναντι στις επιβουλές. Γιατί ενδέχεται η Τουρκία να έχει εκπονήσει στρατηγική πρόκλησης πολεμικής έντασης και να αναζητά την αφορμή...

«Δεν πρόκειται να δεχθούμε άλλο πλαίσιο πέραν αυτού του διεθνούς δικαίου και του αμοιβαίου σεβασμού... εάν η Τουρκία αφήσει πίσω τη λογική της έντασης και του καταναγκασμού θα ανοίξει ο δρόμος της συνεργασίας... αν όμως όχι η κατάσταση θα κακοφορμίσει... δεν υποχωρούμε σε εκβιασμούς και δεν ορρωδούμε προ απειλής».¹⁰

Η κατάσταση, δυο χρόνια μετά, αν δεν

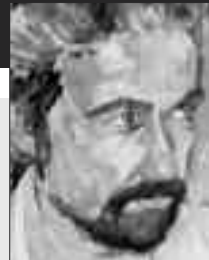
έχει «κακοφορμίσει», σίγουρα έχει ξεκινήσει η κακοήθεια... Τα χαριτωμένα(;) «θα έρθουμε ένα βράδυ» από την ανατολική ακτή του Αιγαίου και το «σας περιμένουμε όποιο πρωινό» από την απέναντι ευρωπαϊκή όχθη, δεν εξασφαλίζουν την ειρήνη, σταθερότητα και συνεργασία που χρειάζεται η χώρα μας για να οικοδομήσει ένα ασφαλές και αειφόρου ανάπτυξης κλίμα για το αύριο όλων και κυρίως των παιδιών μας. Αντιθέτως η ρητορική της Τουρκίας πυροδοτεί την ένταση αφενός κλιμακούμενη, αφετέρου ακυρώνοντας σταδιακά την πιθανότητα ομαλοποίησης των σχέσεων των δύο χωρών. Η πολεμική φρασεολογία αναμφίβολα φανατίζει και αποπροσανατολίζει τους λαούς, καλλιεργώντας μόνιμη εχθρική διάθεση. Η πολιτική της έντασης απομακρύνει την απαραίτητη μελλοντική ειρηνική διευθέτηση των όποιων διαφορών. Ιδιαίτερα μεταξύ υποτίθεται συμμαχικών γειτόνων. Ως έναν βαθμό η πολεμική φρασεολογία της Τουρκίας εντάσσεται στη γνωστή διπλωματική της στρατηγική: «Η Άγκυρα προσπαθεί να εκβιάσει την Αμερική για να αποκομίσει ορισμένα οφέλη και, ταυτόχρονα, προσπαθεί να εξαναγκάσει την Αθήνα σε μια διαπραγμάτευση (υπό καθεστώς φόβου) που θα υπονομεύσει τα ελληνικά κυριαρχικά συμφέροντα...».¹¹

Εν κατακλείδι, εκτός τους απαραίτητους εξοπλισμούς, την οικονομική σταθερότητα, την πολιτιστική εξωτερική υποστήριξη απαιτείται ανυποχώρητη εθνική ομοψυχία.

«...η διακομματική συναίνεση καθίσταται επιτακτική προϋπόθεση για την αποτελεσματική αντιμετώπιση του τουρκικού αναθεωρητισμού».¹¹ Και η συναίνεση (αποτελεί άγνωστη λέξη στα πολεμοχαρή κομματικά επιτελεία και την στρατευμένη δημοσιογραφία) προϋποθέτει Φως· να χυθεί άπλετο Φως σε κάθε υπόγεια και ύποπτη μεθόδευση γαντζώματος στην εξουσία. Η συναίνεση σφυρηλατείται με σεβασμό των θεσμών, με σεβασμό της άλλης άποψης, με διαφάνεια, με κυβερνητική συνεργασία (ανάλογα με τις επιλογές του ελληνικού λαού) και με δημοκρατία. Καλή φώτιση στους ταγούς της χώρας κι ας απέχουμε μήνες από των Φώτων!

Κριτική Θεάτρου

ΤΟΥ ΣΤΕΛΙΟΥ ΑΝΤΩΝΙΑΔΗ

Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΤΟΥ ΝΥΧΤΕΡΙΝΟΥ ΤΡΕΝΟΥ
ΤΟΥ ΑΝΔΡΕΑ ΣΤΑΪΚΟΥ (1944)

Ο Ανδρέας Στάικος γεννήθηκε στην Αθήνα, σπούδασε φιλολογία στο Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης (ΑΠΘ) και θεατρικές σπουδές στο Παρίσι (Conservatoire National d' Art Dramatique). Έζησε στην πόλη του φωτός, το Παρίσι, επί δεκατέσσερα περίπου χρόνια γράφοντας αλλά και εργαζόμενος ως βοηθός σκηνοθέτη δίπλα στον μεγάλο Αντουάν Βιτέζ. Εκεί έγραψε το πρώτο του θεατρικό έργο με τίτλο «Κλυταιμνήστρα».

Η θεατρική του γραφή είναι επηρεασμένη από τη σχέση του με τους ηθοποιούς και τις πρόβες των παραστάσεων. Έλεγε ότι: «η γραφή γεννούσε αυτόματα τη σκηνοθεσία τους και η σκηνοθεσία γεννούσε αυτόματα τη γραφή τους. Σύγχυση ή ταύτιση της γραφής και της σκηνοθεσίας». Με τον τρόπο αυτό τα έργα του παρουσιάζονται σχεδόν πάντα για πρώτη φορά σε δική του σκηνοθεσία. Έχει γράψει πολλά θεατρικά έργα τα οποία έχουν παρουσιαστεί σε πολλές ιδιωτικές σκηνές της Αθήνας, της Θεσσαλονίκης και άλλων πόλεων της χώρας μας. Εκτός από τη συγγραφή θεατρικών κειμένων έχει μεταφράσει μεγάλο αριθμό θεατρικών έργων κυρίως Γάλλων κλασικών (Μολιέρος, Μαριβώ, Λαμπίς, Λακλό κ.ά.). Έχει επίσης γράψει ένα σημαντικό αριθμό πεζών κειμένων: Αισχροτάτη Εριέττα, Επικίνδυνες μαγειρικές (έχει μεταφραστεί και στα Ιαπωνικά), Βηθασάβ κ.ά. τα οποία έχουν μεταφραστεί σε πολλές ευρωπαϊκές γλώσσες. Παράλληλα διδάσκει στο Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών (Τμήμα Επικοινωνίας και Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης), στο Πάντειο Πανεπιστήμιο Αθηνών (Τμήμα Επικοινωνίας και Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης), στο Πάντειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης. Διετέλεσε, επί δέκα χρόνια, διευθυντής του Εργαστηρίου Θεατρικής Μετάφρασης στο Κέντρο Λογοτεχνικής Μετάφρασης του Γαλλικού Ινστιτούτου Αθηνών και αργότερα συνεργάτης του Ευρωπαϊκού Κέντρου Λογοτεχνικής Μετάφρασης και δάσκαλος θεατρικής γραφής στο «εργαστήρι του βιβλίου» του ΕΚΕΒΙ. Τα θεατρικά του έργα έχουν μεταφραστεί σε πολλές γλώσσες. Θεωρείται ένας από τους κορυφαίους θεατρικούς συγγραφείς και μεταφραστές της χώρας μας.

Το έργο: Στο κουπέ ενός τρένου βλέπουμε να κάθονται ένας άντρας και μια γυναίκα που δεν γνωρίζονται μεταξύ τους. Εκείνος στη μία πλευρά εκείνη στην άλλη. Τους χωρίζει το κλασικό τραπέζι μπροστά στο παράθυρο. Ο άντρας πλήττει εμφανώς. Η γυναίκα απόμακρη, απορροφημένη στο βιβλίο που διαβάζει. Εκείνος κάνει κάποιες άκαρπες προσπάθειες προσέγγισης τελικά όμως δείχνει να βαριέται, φοράει μάσκα ύπνου τοποθετεί μαξιλαράκι λαιμού και ετοιμάζεται να κοιμηθεί λέγοντας ότι στα τρένα κοιμάται, γιατί το γουργουρητό των σιδερών τον νανουρίζει, τον νυστάζει και του φέρνει ύπνο.

Από το σημείο αυτό και μετά αρχίζει μεταξύ τους μία πολύ περίεργη σχέση, κάτι σαν ένα παράξενο παιχνίδι. Εκείνη αρχίζει να μιλάει, παρόλο που εκφράζει την άποψη ότι μια κλωστή χωρίζει την ευγλωπία από τη φλυαρία. Μιλάει για λίγο, σταματάει και συνεχίζει την ανάγνωση του βιβλίου της. Τότε εκείνος παρουσιάζει τη συμπρωματολογία κάποιου είδους κρίσης με πολλά αχ και βαχ σαν να είναι άρρωστος, για αυτό και της ζητάει να του μετρήσει τον σφυγμό λέγοντας ότι το σώμα του δεν χωράει στο σώμα του. Έχοντας έρθει πλέον κάπως πιο κοντά της λέει ότι τον προκαλεί το ντύσιμό της, παρόλο που εκείνη εμφανέστατα είναι πολύ σεμνά ντυμένη. Της λέει ότι είναι η βασίλισσα του τρένου της νύχτας. Του απαντάει λέγοντας πως είναι πολύ σεμνά ντυμένη και ότι την περιμένει ο σύζυγός της κάτι το οποίο της λέει ότι τον ανάβει. Μετά από αυτό εκείνη αρχίζει να δείχνει ότι το διασκεδάζει. Τότε της ζητάει να γδυθεί λέγοντας της πως το φόρεμά της είναι πολύ σέξι. Τελικά η ισορροπία αλλάζει, εκείνη συμμετάσχει όλο και περισσότερο ενδίδοντας στις ικεσίες του, γδύνεται διεγείρεται αλλά πλέον σε ρόλο dominatrix ενώ εκείνος παύει να ενδιαφέρεται εκφράζοντας την άποψη ότι την προτιμά ντυμένη! Όλο το παιχνίδι νομίζω ότι μπορεί να ερμηνευτεί το ελάχιστο με τρεις τρόπους. Μπορεί όλα αυτά που βλέπουμε να συμβαίνουν να αποτελούν έναν περίεργο και καθόλου συνηθισμένο τρόπο αισθησιακής προσέγγισης του ενός φίλου προς το άλλο. Ένα καινούργιο τρόπο flirting. Μπορεί οι δύο να μην είναι ξένοι αλλά να αποτελούν ζευγάρι, εντός ή εκτός γάμου που ηδονίζονται με έναν τέτοιο παράξενο τρόπο που μπορεί να περιλαμβάνει και ένα είδος επιδειξιμανίας, μια και στο βαγόνι δεν υπάρχουν κουρτίνες και παρόλο που είναι νύχτα πάντα υπάρχει η πιθανότητα να περάσει κάποιος και να τους δει ή ακόμα και να τους παρακολουθήσει κάποιος ηδονοβλεψίας. Τέλος μπορεί και όλα αυτά να μην συμβαίνουν στην πραγματικότητα, αλλά να αποτελούν φαντασιώσεις των δύο γνωστών ή και εντελώς άγνωστων μεταξύ τους συνεπιβατών στη διάρκεια ενός πολύωρου, πληκτικού ταξιδιού με τρένο.

Συντελεστές: Η σκηνοθεσία της Τατιάνας Λύγαρη δείχνει για μια ακόμη φορά πόσο καλά ξέρει να παρουσιάζει ένα θεατρικό έργο μέσα στα στενά όρια του κουπέ ενός τρένου. Τα κοστούμια του πάντα υπέροχου Γιάννη Μεντζικώφ, τι ακριβώς χρειάζεται η παράσταση. Η Μουσική της Άλκηστης Ραυτοπούλου πάρα πολύ καλή. Η Διεύθυνση φωτογραφίας του Σάκη Μπιρμπίλη, όπως πάντα, άψογη. Ένα έργο αρκετά δύσκολο στην ερμηνεία του που ωστόσο βλέπεται ευχάριστα. Παίζουν Πάνος Παπαγεωργόπουλος, Κλεοπάτρα Σαρρηκυριάκου. Και οι δύο πάρα πολύ καλοί στους ρόλους τους.

ΑΝΑΦΟΡΕΣ:

1. «Mehr Licht» (Φως περισσότερο φως), Johann Wolfgang von Goethe.
2. «Το Κράτος είμαι Εγώ», φράση του Λουδοβίκου 14ου που βασίλευσε στη Γαλλία (1654-1715) και περιόρισε τον ρόλο του κοινοβουλίου, απέκτησε τον πλήρη έλεγχο της δικαιοσύνης και με αυταρχικότητα κατέστησε τον θρόνο πάνω από τους νόμους.
3. «Με κάθε σεβασμό», Κώστα Ιορδανίδη, *Η Καθημερινή*, 28/8/2022.
4. «Τρύπες», Περικλή Δημητολόπουλου, *Το Βήμα*, 28/8/2022.
5. «Υποκλοπές», Σώτη Τριανταφύλλου, *Τα Νέα*, 3-4/9/2022.
6. «Καταφανής παραβίαση του Συντάγματος», Κώστας Χρυσόγονος, *Το Βήμα*, 14/8/2022.
7. «Το μαύρο κουπί ενός διορισμού», Χαρίδημου Τσοούκα, *Η Καθημερινή*, 14/8/2022.
8. «Δέκα συμπεράσματα για τις υποκλοπές», Νίκου Μαραντζίδη, *Η Καθημερινή*, 11/9/2022.
9. «Ελλειμμα διαφάνειας και λογοδοσίας», Αικατερίνης Παπανικολάου, *Η Καθημερινή*, 14/8/2022.
10. «Να μπορούμε σε ελληνοτουρκικό διάλογο;», Αλέξανδρος Διακόπουλος, *Η Καθημερινή*, 2/8/2020.
11. «Προοίμιο πολέμου η ακροσφαλής διπλωματία;», Μάνου Καραγιάννη, *Η Καθημερινή*, 11/9/2022.

πολιτισμός

ΒΡΑΒΕΥΣΗ ΒΙΒΛΙΟΥ ΜΑΣ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΣΤΙΑ ΝΕΑΣ ΣΜΥΡΝΗΣ

Η Επιτροπή κρίσεως των βιβλίων που υποβλήθηκαν στα πλαίσια του Πανελλήνιου διαγωνισμού, που προκήρυξε η ΕΣΤΙΑ Νέας Σμύρνης για την βράβευση βιβλίων Μικρασιατικού περιεχομένου εκδόσεως 2019-2020-2021 που ορίστηκε από το Διοικητικό Συμβούλιο της ΕΣΤΙΑΣ αποτελούμενη από τους α) Ιωαννίδη Παναγιώτη, Δρ. Λογοτεχνίας και ποιητή β) Τόνια Καφετζάκη, Δρ. Ιστορίας, Εκπαιδευτικό, Συγγραφέα και γ) Ανθή Τσαγκαράκη, Φιλολόγο, τέως Λυκειάρχη, συνήλθε την Τρίτη 30/8/2022 και αφού έλαβε υπόψη τις επιμέρους και συνολικές βαθμολογίες, που κατέθεσαν τα μέλη της και τους όρους της Προκήρυξης.

Αποφάσισε ομόφωνα την απονομή στην κατηγορία Μελέτες του δεύτερου Βραβείου στον Σπύρο Γεωργίου για το βιβλίο του «*Σημειώματα μνήμης. Νικόλαος Ν. Δρακουλίδης-Χρήστος Αγγελολάτης-Οδυσσεύς Ιάλεμος-Σταύρος Χαβαράνης-Άγγελος Σημριώτης-Κώστας Φυλίσκος-Γιάννης Χατζίνης*», Αθήνα 2020, εκδόσεις Τσουκάτου.

ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΕΣ ΓΙΑ ΑΝΑΣΤΗΛΩΣΗ ΔΥΟ ΙΣΤΟΡΙΚΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ ΣΤΟ ΦΑΝΑΡΙ

Στις 12 Σεπτεμβρίου 2022 διαβάσαμε ένα tweet από τον Άρχοντα της ΜΤΧΕ κ. Λάκη Βίγκα, ο οποίος αναφέρεται με κείμενο και τέσσερις φωτογραφίες στους δύο Ιερούς Ναούς, της Παναγίας Παραμυθίας στο Βλάχασαραϊ και το Σιναιτικό Μετόχι του Αγ. Ιωάννη του Βαπτιστή στο Φανάρι.

Ο κ. Βίγκας έγραψε στην ανάρτησή του: «Και οι δυο είναι ιστορικές εκκλησίες στην Κων/πολη. Δεν είναι καθόλου εύκολο να τις αποκτήσεις λόγω των συνθηκών που δημιουργήθηκαν με την πάροδο πολλών ετών. Όμως συνεχίζουμε να ασχολούμαστε. Πιστεύουμε ότι θα αποκτηθούν με υπομονή και επιμονή».

Για την πρώτη αναφερόμενη εκκλησία η εφημερίδα μας είχε δημοσιεύσει εκτενές άρθρο. Για το Σιναιτικό Μετόχι του Αγίου Ιωάννη του Βαπτιστή όμως θα αναφερθούμε στο δημοσίευμα της ιστοσελίδας Gerçek Gundem.com (12/9/2022) με τίτλο «Καταστροφή του Σιναιτικού Μετοχίου που ήταν υπό την “προστασία” του Προφήτη Μωάμεθ».

Μέχρι σήμερα στο Σιναιτικό Μετόχι έχουν αλλοιωθεί οι κολόνες του, ενώ το έδαφος έχει ανασκαφεί από παράνομους χρυσοθήρες. Η ιστορική Μονή κινδυνεύει να καταστραφεί. Η Μονή του Αγίου Ιωάννη του Προδρόμου (Βαπτιστή) δηλαδή διατρέχει άμεσο κίνδυνο καταστροφής. Το μοναστήρι αυτό είναι Σιναιτικό Μετόχι, το οποίο ανήκει στη Μονή της Αγίας Αικατερίνης της Αιγύπτου και αποτελείται από εκκλησία, βιβλιοθήκη και κατοικία ιερέως.

Σύμφωνα με τους θρύλους, η Μονή ήταν υπό την προστασία του Προφήτη Μωάμεθ και η μαρμαρίνη πλάκα στην πόρτα εισόδου, έχει επάνω ένα ανάγλυφο χέρι, που λέγεται ότι ανήκει στον Προφήτη Μωάμεθ.

Οι μοναχοί της Μονής λέγεται ότι πρόσφεραν νερό στους στρατιώτες του Γιαβούζ, οι οποίοι πέρναγαν την έρημο πηγαίνοντας να καταλάβουν την Αίγυπτο. Ο Γιαβούζ, ο οποίος χάθηκε από την κίνηση των μοναχών, τους ρώτησε γιατί το έκαναν. Του απάντησαν ότι η Μονή ήταν υπό την προστασία του Προφήτη Μωάμεθ και ότι προσφέρουν νερό όχι μόνο στους στρατιώτες, αλλά σε κάθε άνθρωπο. Αυτός ήταν και ο λόγος που ο Γιαβούζ τους έκανε δώρο εκπροσώπηση στην Κων/πολη.

Εντύπωση και ανησυχία προκάλεσαν οι φωτογραφίες με την κατάσταση του Ι. Ναού. Η ιστορική Μονή, που κηρύχθηκε εγκαταλεειμένο ίδρυμα με τον γνωστό όρο «Μαζμπούτ» τη δεκαετία του 1970, κατασχέθηκε από τη Γενική Διεύθυνση Ιδρυμάτων. Σε φωτογραφίες του έτους 1974 από το Συμβούλιο Μνημείων φαίνονται να έχουν αλλοιωθεί και φθαρεί οι κολόνες, ενώ έχουν γίνει και ανασκαφές από παράνομους χρυσοθήρες.

Το ιστορικό αυτό κτήριο χρειάζεται συντήρηση και επισκευή όσο το δυνατόν συντομότερα.

ΔΙΑΘΡΗΣΚΕΙΑΖΟΥΣΑΙ ΟΜΟΙΟΤΗΤΕΣ

ΥΠΟ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΠΡ. ΧΑΛΚΗΔΟΝΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

Γνωστόν, ὅτι εἰς τὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν δὲν ἐπιτρέπεται ἡ χειροτονία τῶν γυναικῶν καὶ συζητεῖται εἰσέτι ἡ χειροθεσία εἰς Διακόνισσας. Ὅμως παρόμοια, συνταρακτικὰ καὶ θυσιαστικὰ φαινόμενα καίτοι ἐκ διαφορετικῶν αἰτίων, μᾶλλον ἀνθρωπολογικοῦ χαρακτήρος, ἀσυγκρίτων πληθυσμιακὰ καὶ ἀπὸ τῶν ἰδίων περιήπου ἐντολοδόχων παρατηροῦνται καὶ σήμερον ἀκόμη λίαν ἐντόνως καὶ εἰς τὴν χειροθεσίαν τῶν ὑποψηφίων μοναζουσῶν εἰς χώρας ἀσιατικὰς.

Οὕτως εἰς τὴν Ταϋλάνδην ἢ τὴν Καμπότζην βλέπει τις τὴν εἰδυλῖακὴν εἰκόνα, ὅπου μοναχοὶ μετὰς κίτρινους φωτεινὰς ρόμπας τῶν, ὄρθρου βαθέως, κάμνουν τὸν γύρον ἐλεημοσύνης τῆς «*γαβάθας*». Απεφάσισαν ἐν τάμῃ πτωχείας καὶ ὀφείλουν νὰ σιτίζονται μετ' ὅ,τι τοὺς προσφέρεται. Ὅπως περιήπου σὲ ὀρισμένα ἡμέτερα μοναστήρια. Οἱ ἐντόπιοι τοὺς δίδουν εὐχαρίστως διὰ νὰ στηρίξουν τὰς μονὰς, καὶ οὐχὶ νὰ σφετερισθοῦν τὴν περιουσίαν τῶν. Οὐδαμοῦ ὅμως συναντᾷ τις μοναχὰς, διότι δὲν ὑπάρχουν! Ὅσαι δὲ ἐπιθυμοῦν νὰ γίνουν, κάθονται ἐπὶ ναρκοπεδίῳ, καίτοι ὁ Βούδας πρὸ 2.600 ἐτῶν παρέκαμψε πολλοὺς πατριαρχικοὺς κανόνας καὶ ὑπῆρξε ἐκ τῶν πρώτων θρησκευτικῶν ἀρχηγῶν, ποὺ ὑπεστήριζον τὴν ἐνσωμάτωσιν τῶν γυναικῶν εἰς τὴν κοινωνίαν, χειροτονήσας καὶ τὴν θεῖαν του!

Εἰς δὲ τὸ Μπουτάν ἢ τὴν Ταϋλάνδην, ἡμπορεῖ τις νὰ ἐπισκεφθῇ μεγαλοπρεπεῖς μονὰς καὶ Πανεπιστήμια μετ' ἐντυπωσιακὰς βιβλιοθήκας διὰ μοναχοὺς, δέον ὅμως νὰ διαβῇ ἐπὶ μακρὸν δυσβάτους περιοχὰς μέχρις ὅτου συναντήσῃ ἐν τῇ ἐρημίᾳ τὰ πτωχὰ καταλύματα ὑποψηφίων μοναζουσῶν, ζουσῶν συχνάκις ἐν πτωχείᾳ καὶ σπανίως μετὰ ὀρθῆς μορφώσεως.

Ἐξ ἄλλων τρεῖς εἶναι αἱ ἱστορικαὶ καὶ μεγάλαι μορφαὶ τοῦ Βουδισμού: ἡ Theravada εἰς τὴν Ταϋλάνδην, Μιανμάρ (Βιρμανίαν), Λάος, Καμπότζην, Σρι Λάνκα καὶ τὰς Ἰνδίας. Ἡ τῆς κινεζικῆς παραδόσεως (Mahayana) καὶ ἡ τῆς θιβητιανῆς (Vayayana). Πλήρη χειροτονίαν γνωρίζει ἡ Mahayana, τῶν δοκίμων ἢ θιβητιανῇ καὶ ἡ Theravada τυγχάνει λίαν περιπλεγμένη.

Τὰ αἰτία εὐρίσκονται εἰς τὴν ἱστορίαν. Τὸν 5ο αἰῶνα ἡ πλήρης χειροθεσία εἰσῆλθε ἐκ τῆς Σρι Λάνκα εἰς τὴν Κίνα καὶ ἐξ αὐτῶν εἰς τὴν Κορέαν καὶ τὸ Βιετνάμ. Κατὰ τὴν παράδοσιν, διὰ τὴν τελετὴν ἀπαιτοῦνται κατὰ τὸ ἐλάχιστον πέντε μοναχαί. Περί τὸν 11. αἰῶνα ἐχάθησαν αἱ κοινότητες τῶν μοναζουσῶν εἰς τὰς Ἰνδίας καὶ τὴν Σρι Λάνκα, διότι ὁ Βουδισμὸς ἐξεδιώχθη ὑπὸ τοῦ Ἰουδαϊσμοῦ καὶ τοῦ Ἰσλάμ.

Πρὸ μίας ὁμως περιήπου εἰκοσιπενταετίας ἐνεφανίσθησαν βασικαὶ ἀνανεωτικαὶ κινήσεις. Διαπρεπεῖς μοναχαί, γεννηθεῖσαι εἰς τὴν Δύσιν, ἱδρυσαν μετ' τὴν εὐλογίαν τοῦ Δαλάϊ Λάμα μονὰς εἰς τὴν Ἀμερικὴν καὶ τὰς Ἰνδίας, διὰ τὴν μόρφωσιν τῶν γυναικῶν. Πρωτοπόροι δὲ προσπαθοῦν νὰ ἀναζωογονήσουν πανταχοῦ τὴν χειροτονίαν τῶν γυναικῶν καὶ νὰ προωθήσουν αὐτὸ, ὡς εἰς τὸ συνέδριον τῶν βουδιστικῶν ἀρχηγῶν ταγμάτων καὶ σοφῶν διὰφώρων κατευθύνσεων τοῦ 2007, ὑποστηρίζοντος τοῦ Δαλάϊ Λάμα, καὶ εὐρίσκοντες παραδοσιακὰ κείμενα ἀφένοντα ἐλευθερον τὸ θέμα, καὶ πιέζοντας

τοὺς ἀνωτέρους λειτουργοὺς δι' ἀπολογία, διατί αἱ κοινότητες δὲν τηροῦν τὴν ἰσοτιμίαν τῶν γυναικῶν. Δὲν εἶναι τοῦτο τρομοκρατία ἢ καταπίεσις καὶ βία κατὰ τῶν γυναικῶν, τρόπον τινὰ «*ἐτσιθελιστικὴ*», αἱ ὁποῖαι εὐτυχῶς εἰς τὰ καθ' ἡμᾶς δὲν ἀγωνίζονται ὡς αὐταί! Ἐκατοντάδες δὲ τῶν ὑποψηφίων ταξιδεύουν κατὰ τὰς τελευταίας δεκαετηρίδας εἰς τὴν Κίνα ἢ τὴν Ταϊβάν πρὸς χειροτονίαν, καίτοι ὀλίγοι διαθέτουν τὰ χρήματα τοῦ ταξιδίου, καὶ σχεδὸν ὅλοι θὰ ἐπιθυμοῦσαν αἱ τελεταὶ νὰ ἐγίνοντο εἰς τὴν χώραν τῶν. Ὅμως μεγαλύτεραι δυσχέρειαι ἐμφανίζονται εἰς αὐτὰς μόλις ἐπιστρέψουν, ὅπως ἐχθρότης ἐνίοτε μάλιστα καὶ φυλάκισις. Διὸ καὶ ὁ ἀγὼν κατὰ τῶν ὑψίστων «κεφαλῶν» τῶν ταγμάτων, τῶν λεγόντων ὅτι ὅταν διακοπῇ ἡ μετὰδοσις δὲν ἡμπορεῖ πλέον νὰ ἀναζωογονηθῇ.

Πάντως ἡ ἐλλείπουσα πλήρης χειροθεσία δὲν εἶναι μόνον ἐν θεωρητικῶν πρόβλημα. Ἡ κατάστασις τῶν γυναικῶν αἱ ὁποῖαι ἐπιθυμοῦν νὰ ἀφοσιωθοῦν τελείως εἰς τὴν θρησκείαν, ἡ μόρφωσις τῶν, ἀλλὰ καὶ τὸ φαγητὸν καὶ αἱ προσφοραὶ στενῶς συνδέονται εἰς τὴν Ἀσίαν μετὰ τοῦ status τῆς χειροθεσίας τῶν, αἱ ὁποῖαι ζημιοῦνται ἰσχυρῶς. Εἰς τὴν παράδοσιν π.χ. τοῦ Θιβέτ ἡ ἔννοια τῆς γυναικὸς *lumen* σημαίνει «κατωτέραν γένεσιν» καὶ εἰς τὰς παραδοσιακὰς προσευχὰς, ἡ γυνὴ εὐχεται διὰ τὴν εὐγενῆ ἐπαναγέννησιν ὡς ἀνῆρ.

Αἱ ἀπόνειες βεβαίως αὐταὶ ἔρχονται εἰς ἀντίθεσιν οὐχὶ μόνον πρὸς τὴν ἐπιθυμίαν δι' ἰσότητα τῶν Βουδιστῶν τῆς Δύσεως, ἀλλὰ γενικότερον καὶ τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων.

Οὕτως εἰς τὴν Ταϋλάνδην π.χ. ἐπὶ μακρὸν αἱ γυναῖκες γίνονται μόνον «*Mae Chi*», τοῦτ' ἔστιν τοιαῦται αἱ ὁποῖαι ἔχουν ἀφιερωθῇ εἰς τὴν θρησκευτικὴν ἀγαμίαν καὶ ἄσκησιν καὶ διὰ τοῦτο δέον νὰ κείρουν τὴν κόμην καὶ τὰ ὄφρεϊς τῶν, νὰ φοροῦν ἐν λευκὸν ἔνδυμα (*λευκαὶ μοναχαί*), νὰ κάμουν 8 τάματα, ἀντὶ 311 μιᾶς πλήρους χειροθεσίας. Εἰς τοὺς ναοὺς καὶ τὰς μονὰς βλέπει τις αὐτὰς νὰ ἐκτελοῦν κατωτέρας ἐργασίας, εἰς κουζίνας καὶ καθαρισμόν. Μόρφωσιν καὶ χρόνον διὰ πρακτικὴν δὲν λαμβάνουν σχεδὸν ποτὲ καὶ εἶναι ἄνευ ὑπολήψεως καὶ προνομίων τῶν μοναχῶν¹.

Ὑπάρχουν βεβαίως καὶ ἐξαιρέσεις, ὡς ἡ διαπρεπὴς καθηγ. Φιλοσοφίας Chutsumarn, ἡ ὁποία διευθύνει τῶρα τὴν μονὴν παρὰ τὴν Μπανγκόκ «*τῶν γυναικῶν ποὺ διατηροῦν τὴν διδασκαλίαν τοῦ Βούδα*», παρὰ τὸ τεράστιον μῖσος καὶ τὴν ἀντίστασιν πρὸς αὐτήν, ἡ ὁποία ὅμως συνέγραψεν ἄνω τῶν 100 βιβλίων, ὥστε ὀλίγοι τολμοῦν νὰ τὴν κατακρίνουν.

Ἄς παρηγορῶμεν τοῖνυν ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους, εὐχόμενοι ὅτι ἡμέραν τινὰ δὲν θὰ ἀναγκασθῶμεν εἰς χειροθεσίας καὶ χειροτονίας γυναικῶν, ὅπως ἕτεροι.

1. M. Haas, Buddhistinnen kämpfen für die Weihe, Publik-Forum ἀρ. 11 (2019) 36-37.

Αθλητικά Νέα

ΠΑΓΚΟΣΜΙΟ ΚΥΠΕΛΛΟ 1974
Είκοσι έτη μετά την κατάκτηση του πρώτου της Παγκοσμίου Κυπέλλου εναντίον της καλύτερης αυτής Ουγγαρίας, η εθνική ομάς της Δυτ. Γερμανίας το κατέκτησε διά δεύτερη φορά αγωνιζομένη στο περιβάλλον της και με προπονητή τον Χέλμουτ Σεν. Στην αρχή είχε άγχος, αλλά στην συνέχεια ηύρε την ηρεμία και τον ρυθμό της και να φθάσει στον τελικό. Είχε μία εξαιρετική «σπονδυλική στήλη», με τον Μάγιερ στο τέρμα, τον Μπεκενμπάουερ ως αμυντικό ηγέτη, τον Όβερρατ σε οργανωτικό ρόλο στο κέντρο και τον Μύλερ επιθετικό. Ένα σύνολο χωρίς πολλά κενά, με πολύ καλή φυσική κατάσταση, με μεγάλη ισορροπία, με την γνωστή Γερμανική αποφασιστικότητά στις κρίσιμες στιγμές που ήξευρε να επιβάλλεται σε αντιπάλους της.

Θαυμάσιο ποδόσφαιρο έπαιξε η Ολλανδία με ηγέτη έναν εκπληκτικό Κρόιφ και η οποία εφάνταζε ως η καλύτερη και η πλέον ισχυρή ομάδα. Όμως, ελύγισε στον τελικό, ίσως λόγω υποτιμήσεως του αντιπάλου. Εντυπωσίασε η Πολωνία του Γκόρσκι, η οποία κατέκτησε την τρίτην θέση και με πρώτο σκόρερ του κυπέλλου τον Λάτο με 7 γκολ σε 7 αγώνες, έναντι μίας Βραζιλίας που είχε αδυναμίες. Απογοήτευσε η Ιταλία, που όπως και η Ουρουγουάη, απεκλείσθησαν στην φάση των ομίλων. Πρέπει να τονισθεί ότι στον πρώτον όμιλον αυτής της φάσεως η Δυτ. Γερμανία υπέστη την μοναδική της ήττα στην διοργάνωσιν με 0-1 από την Ανατ. Γερμανία η οποία κατέκτησε και την πρώτην θέση.
Από την άλλη πλευρά η Ολλανδία έκανε επίδειξιν δυνάμεως νικώντας άνετα τους αντιπάλους της επιτυγχάνοντας 14 τέρματα σε 6 αγώνες. Όμως στον τελικό,

παρά το γεγονός που προηγήθη μόλις στο 2' με πέναλτυ του Νέσκενς, φαίνεται ότι εδημιουργήθη η αίσθησις της βέβαιης νίκης και κάπως η υπεροψία. Η Γερμανία ανέκαμψε, επέτυχε τέρμα με πέναλτυ του Μπράιτνερ καί προηγήθη με τέρμα του Μύλλερ. Η Ολλανδία παρά την πίεσιν της δεν κατώρθωσε να επιτύχει άλλο τέρμα και έτσι μετά από 20 έτη συνετελέσθη μία ακόμη ποδοσφαιρική «αδικία», φυσικά, βάσει της δυναμικότητος και της εικόνας των δύο ομάδων με κοινό στοιχείο την κατάκτησιν και των δύο κυπέλλων από την Γερμανία ασχέτως αν οι αντίπαλοι εφαινοντο ισχυρότεροι. Ακόμη, και το γεγονός ότι Ουγγαρία και Ολλανδία προηγήθησαν πολύ ενωρίς στην αρχή των αγώνων, πιθανόν να συνετέλεσε σε υπεροψία, επανάπαυσιν και στην αίσθησιν ότι τα πάντα ...εκρίθησαν. Αλλά όπως αναφέραμεν στην αρχή, το ποδόσφαιρο δεν είναι πάντοτε «δίκαιο» άθλημα.

ΟΙ ΔΙΑΧΡΟΝΙΚΑ ΜΕΓΑΛΟΙ ΤΕΧΝΙΚΟΙ ΤΟΥ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΟΥ

Η επιλογή των διαχρονικά μεγάλων τεχνικών του παγκοσμίου ποδοσφαίρου ίσως είναι δυσκολώτερη και από την επιλογή των διαχρονικά καλύτερων ποδοσφαιριστών με δεδομένο ότι ο πάγκος των τεχνικών θεωρείται «ηλεκτρική καρέκλα». Στα απομνημονεύματα του ο τεχνικός της θρυλικής εθνικής ομάδος της Ουγγαρίας της δεκαετίας του 50 G. Sebes, έγραψε ότι «Οι αγώνες κερδίζονται από τους παίκτας και χάνονται από τους προπονητάς». Η φράσις αυτή συνοψίζει με ολίγες γραμμές την μοίρα των προπονητών ποδοσφαίρου η καριέρα των οποίων και η έκβασις της εξαρτάται πολλές φορές από απροβλέπτους παράγοντες αλλά και από την τύχη. Η τύχη συχνά παίζει σημαντικό ρόλο στην καριέρα ενός προπονητού, όπως άλλωστε και στην ζωή, και διά τούτο το ότι μερικοί τεχνικοί επέτυχαν περισσότερα από άλλους δεν οφείλεται μόνο στις ικανότητες των. Ένας άλλος μεγάλος προπονητής, ο Ιταλός V. Pozzo ανέφερε ότι «Δεν υπάρχει επιτυχημένος προπονητής αν δεν έχει και την τύχη μαζί του».

Εδώ, θα γίνει μία προσπάθεια αναφοράς στους διαχρονικά μεγάλους τεχνικούς του παγκοσμίου ποδοσφαίρου είτε αυτοί αποκαλούνται προπονητής, είτε τεχνικός διευθυντής, ή μάνατζερ(manager) με όσον το δυνατόν αντικειμενικότητα. *Συνεχίζεται*

Αγαπητοί συν-αναγνώστες

Έγινε τελικά συνήθεια η μηνιαία επαφή μας και ελπίζω να μην σας κουράζει! Πάντα υπάρχει κάτι που πρέπει να διευκρινιστεί και πάντα υπάρχει κάτι που θέλω να σας πω τη γνώμη μου...

Θα ξεκινήσω με τα λάθη που υπήρχαν στο προηγούμενο φύλλο, που αν και είναι «ηλίου φαεινότερο» ότι οφείλονται στον ...δαίμονα του τυπογραφείου και όχι στους συντάκτες των άρθρων, αισθάνομαι ντροπή απέναντι στους συνεργάτες μας.

Δύο λάθη λοιπόν στο φύλλο Σεπτεμβρίου, που αν προσέξατε, δεν βγήκε με λιγότερες σελίδες αλλά όπως εκδίδεται κάθε μήνα. Και αυτό οφείλεται στους φίλους-συνεργάτες.

Πάμε λοιπόν. Το πρώτο λάθος έγινε στο κείμενο της κ. Αγλαΐας Κωνσταντινίδου-Κλουκίνα. Επαναλήφθηκαν αυτούσια ένας μεσότιτλος και μία παράγραφος στο κείμενό της. Σίγουρα όλοι το καταλάβατε ότι δεν ήταν δικό της λάθος, αλλά δικό μας, όμως αισθάνομαι άσχημα που μας ξέφυγε κάτι τέτοιο.

Το δεύτερο λάθος έγινε στο κείμενο του κ. Νίκου Κόλμαν, όπου αντί Μικρά Ασία γράφει ...ημικρανία. Πώς έγινε, που βρήκαμε αυτή τη λέξη, που καμία σχέση δεν έχει με το κείμενο, δεν μπορώ να το εξηγήσω. Σίγουρα καταλάβατε ότι και αυτό δεν προέρχεται από εκείνον, αλλά από εμάς. Όμως αισθάνομαι την υποχρέωση να ζητήσω συγγνώμη και δημόσια από τους δύο.

Και ας πάμε στα ευχάριστα! Ή τέλος πάντων σε αυτά που εγώ θεωρώ ευχάριστα.

Το πρώτο είναι η ελπίδα ότι τον χειμώνα θα μπορέσουμε να συνεχίσουμε τις συναντήσεις μας στο βιβλιοπωλείο, όχι μόνο για παρουσιάσεις βιβλίων των εκδόσεων Τσουκάτου και Λέμβος, αλλά και ότι θα έχουμε μηνιαίες συναντήσεις με θεματικές.

Ο εξαιρετικός κ. Θοδωρής Κοντάρης, που τόσο ωραία συντροφιά μας κράτησε και σε τόσο ωραία θέματα μας ξενάγησε, ελπίζω ότι με την καινούργια χρονιά θα συνεχίσει να μας «ταξιδεύει». Ο φόρτος εργασίας του λόγω της συμπλήρωσης 100 χρόνων από τη Μικρασιατική Καταστροφή, δεν του επιτρέπει να είναι μαζί μας μέχρι το τέλος της χρονιάς.

Και η αλήθεια είναι ότι έγιναν εξαιρετικές εκδηλώσεις για την επέτειο της Μικρασιατικής Καταστροφής, πολλές από τις οποίες είχαν αναλάβει Μητροπόλεις της Αττικής, Δήμοι –κυρίως προσφυγικοί, αλλά όχι μόνο– και Μικρασιατικοί Σύλλογοι. Αξίζουν συγχαρητήρια σε όλους.

Υπάρχει όμως και κάτι άλλο που προετοιμάζεται για τον χειμώνα στο βιβλιοπωλείο και νομίζω ότι θα σας εκπλήξει ευχάριστα! Δεν θα επεκταθώ σ' αυτό, επειδή θέλω η πρόταση να είναι ολοκληρωμένη και πλήρης. Είμαι σίγουρη όμως ότι θα σας αρέσει. Καιρός είναι να ξαναρχίσουμε να βρισκόμαστε!

Και να σας πληροφορήσω, όσους δεν ξέρετε, ότι οι Κωνσταντινουπολίτες της Θεσσαλονίκης, η Ένωση Βορείου Ελλάδας, διοργανώνει ενδιαφέρουσες εκδηλώσεις πολύ συχνά, που δυστυχώς λόγω

απόστασης δεν μπορούμε να παραβρεθούμε. Μπράβο τους. Και να συνεχίσουν έτσι!

Τελειώνοντας να αναφερθώ λίγο και στην Έκθεση Βιβλίου στο Ζάππειο, που φέτος συμπλήρωσε τα 50 χρόνια λειτουργίας της και ήταν

αφιερωμένη στη Μικρά Ασία. Συμμετείχαν πολλοί εκδότες, έγιναν πολλές ενδιαφέρουσες ομιλίες και παρουσιάσεις μεταξύ των οποίων και του Νέου Κύκλου Κωνσταντινουπολιτών, ο οποίος στη διάρκεια μιας ώρας –τόση παραχωρεί ο Σύνδεσμος Εκδοτών– έδωσε τη δυνατότητα σε Κωνσταντινουπολίτες να παρουσιάσουν έργα τους. Το μόνο «μεμπτό» η μη δίκαιη κατανομή της ώρας μεταξύ των συγγραφέων.

Να σας ευχηθώ «καλό αποκαλόκαιρο», μια ευχή που μου απεύθυνε ένας Κωνσταντινουπολίτης που εκτιμώ πολύ και ...του την κλέβω!

Π. Τσουκάτου

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ

Την Δευτέρα 24 Οκτωβρίου 2022 και ώρα 18.30 η Αδελφότητα Κων/πολιτών Μεγάλου Ρεύματος Βοσπόρου «Ο Ταξιάρχης» και ο «Σύνδεσμος Κεντρικιάδων Κωνσταντινούπολης» διοργανώνουν, με την Ελληνική Εταιρεία Μαστολογίας, Ενημερωτική Ημερίδα για το κοινό με θέμα:
«Η Υγεία του Μαστού και η Πρόληψη του Καρκίνου του Μαστού»
στο Πνευματικό Κέντρο της Ένωσης Κων/πολιτών
οδός: Δημ. Σούτσου 46, Αμπελόκηποι, Στάση Μετρό: Αμπελόκηποι.
Θα προβληθούν διαφάνειες και θα ακολουθήσει συζήτηση με το κοινό.

Επίσης, στο πλαίσιο της εκδήλωσης θα πραγματοποιηθεί τη Δευτέρα 24 Οκτωβρίου 2022 από ώρα 10.00-15.00 στον χώρο της ανωτέρω Ενώσεως Εθελοντική Αιμοδοσία σε συνεργασία με το Νοσοκομείο Παίδων «Αγία Σοφία» για την κάλυψη των αναγκών της Ογκολογικής Μονάδας Παίδων Μαριάννα Β. Βαρδινογιάννη «Η Ελπίδα».

Η συμμετοχή σας και στις δυο εκδηλώσεις θα μας τιμήσει ιδιαίτερα.

Με θερμούς χαιρετισμούς από τα Διοικητικά Συμβούλια,
Οι Πρόεδροι

Αδελφότητος Μεγάλου Ρεύματος
Τούλα Μουζάκα

Συνδέσμου Κεντρικιάδων
Όλγα Χάρτιαν

Ελλ. Εταιρ. Μαστολογίας
Λυδία Ιωαννίδου-Μουζάκα

πρόσωπα και άνθρωποι

Την αγαπητή Ζωή Τατάκη-Ιωσηφίδου τη γνώρισα από τις στήλες του *Πολίτη*. Το ενδιαφέρον μου για το αξιόλογο έργο και η περιεργειά μου προς το πρόσωπο «της Πολίτισσας λογοτέχνης», μας έφερε πιο κοντά ώστε πραγματοποιήθηκε η συνέντευξη την οποία θα διαβάσετε παρακάτω. Την ευχαριστώ θερμά και της εύχομαι αστείρευτη δημιουργικότητα στον χώρο των γραμμάτων...

ΤΗΣ ΚΟΡΝΗΛΙΑΣ ΤΣΕΒΙΚ ΜΠΑΪΒΕΡΤΙΑΝ

Ζωή Τατάκη-Ιωσηφίδου

> Συνέχεια από το προηγούμενο

■ **Ποια ήταν η πρώτη εντύπωση σας όταν εγκατασταθήκατε Ελλάδα; Προσαρμοσθήκατε και κοινωνικοποιθήκατε εύκολα στη νέα σας ζωή;**

Εγκατασταθήκαμε μόνιμα στην Ελλάδα το 1967. Δυστυχώς τότε η Ελλάδα περνούσε μία δύσκολη περίοδο, αφού διοικούσαν από τη χούντα των συνταγματαρχών. Ωστόσο, επειδή ο σύζυγός μου Κωνσταντίνος Ιωσηφίδης είχε προσληφθεί από την εταιρεία Arthur Andersen and co. (εταιρεία συμβούλων) έπρεπε να βρεθούμε στην Αθήνα. Άλλωστε ο λόγος που φύγαμε από την πόλη ήταν το ότι, ενώ ο σύζυγός μου είχε αποφοιτήσει από το πανεπιστήμιο "İktisadi ve Ticari İlimler Akademisi" ήταν κάτοχος της Αγγλικής και Γαλλικής γλώσσας, είχε υπηρετήσει σαν αξιωματικός στον Τουρκικό στρατό, δεν ήταν δυνατόν να βρει δουλειά στην Πόλη, ένεκα του ότι την περίοδο εκείνη δεν προσλάμβαναν Ρωμιούς σε ξένες εταιρείες (μετά από κυβερνητικές παρεμβάσεις). Έτσι το να εγκαταλείψουμε την Πόλη ήταν μονόδρομος, αφήνοντας πίσω κτηματικές περιουσίες και γονιούς.

Ευτυχώς η προσαρμογή μας και η κοινωνικοποίησή μας έγινε γρήγορα, αφού εκτός του ότι είχαμε στην Αθήνα πολλούς συγγενείς που είχαν από πριν μεταναστεύσει, είχαμε αποκτήσει και πολύ γρήγορα φίλους που ήδη εργαζόντουσαν στην ίδια εταιρεία με το σύζυγό μου. Άλλωστε η εταιρεία είχε σαν στόχο της τη συναδελφικότητα και τη φιλία μεταξύ των οικογενειών, οργανώνοντας εκδρομές και διάφορες εκδηλώσεις.

Η μόνη δυσκολία που αντιμετωπίσαμε ήταν, όταν ήρθε πολύ γρήγορα στον κόσμο ο γιος μας, το πρώτο μας παιδί και δεν είχαμε κοντά τους γονιούς μας να μας συμπαρastaθούν, να μας βοηθήσουν. Έτσι από εκεί και πέρα έδωσα όλο τον δυναμισμό μου στο να μεγαλώσω τα δύο παιδιά μας το γιο και την κόρη μας, που μετά από τέσσερα χρόνια ήρθε και αυτή στον κόσμο.

■ **Πώς ξεκίνησε κι εξελίχθηκε η σχέση σας με τον κόσμο των «γραμμάτων»;**

Όπως ανέφερα παραπάνω, αν και είχα ιδιαίτερη σχέση με τη λογοτεχνία και την ποίηση,

αυτή μου η ενασχόληση ξεκίνησε κυρίως εδώ στην Ελλάδα. Ένωσα την ανάγκη να εκφραστώ ποιητικά, όταν μετά από 30 χρόνια είχα επισκεφτεί για πρώτη φορά την Πόλη μου. Στην επιστροφή μου στην Ελλάδα, ο νόστος και το δυνατό συναίσθημα της πικρής αναπόλησης, με έσπρωξε να βάλω πάνω στο χαρτί τα συναισθήματά μου. Και αφού βραβεύτηκα από το «Λουριδείο Ίδρυμα» σε κάποιο από τα ποιήματά μου, το έτος 2000 αποφάσισα να εκδώσω την πρώτη ποιητική μου συλλογή, με τίτλο *Όταν οι γλάροι πετούν χαμηλά*. Σ' αυτήν τη συλλογή αποτυπώθηκε όλη η πεθυμία για το νησάκι μου, την Πόλη και για ότι έμψυχο και άψυχο άφησα πίσω μου, γονιούς και κοντινούς συγγενείς, που κάποιοι από αυτούς δεν πρόλαβαν να έρθουν στην πατρίδα της καρδιάς μας και τώρα τους σκεπάζει το χώμα της Πόλης που γεννήθηκαν και ρίζωσαν.

Μετά το πρώτο μου βιβλίο ποίησης, ακολούθησαν άλλες τρεις ποιητικές συλλογές και δύο βιβλία μου με διηγήματα. Εξακολουθώ να γράφω, να συγκεντρώνω ποιήματα, διηγήματά μου και σύντομα πιστεύω να έχουν εκδοθεί. Παράλληλα, προσπαθώ να περάτωσω και την πρώτη μου μυθιστορία που έχει σχέση με κάποια πρόσωπα που έζησαν στην Πόλη στην αρχή του 20ου αι. Ένα μέρος από αυτή τη μυθιστορία έχει δημοσιευτεί σε συνέχειες από την εφημερίδα ο *Πολίτης* στη λογοτεχνική του σελίδα που εδώ και πολλά χρόνια μου έχει εμπιστευτεί η Διεύθυνσή του και προσωπικά η κυρία Τσουκάτου.

Ακόμη το έτος 2004 αξιόθηκα να γίνω μέλος της εταιρείας Ελλήνων Λογοτεχνών, αφού φυσικά είχαν εκδοθεί τα πρώτα τρία μου βιβλία όπου και πέρασαν από επιτροπή αξιολόγησης.

Μέσα στους κόλπους της εταιρείας έχω αναπτύξει ιδιαίτερη δραστηριότητα με παρουσιάσεις, ομιλίες και απαγγελίες ποιημάτων μου. Εξακολουθώ να είμαι μέλος αυτής της εταιρείας και με τιμά ιδιαίτερα, καθώς σ' αυτήν έχουν υπάρξει αξιόλογα μέλη και διοικήθηκε από μεγάλους ανθρώπους των γραμμάτων όπως οι Νίκος Καζαντζάκης, Γρηγόρης Ξενόπουλος, Ιωάννης Γρυπάρης, Γιάν-

νης Ρίτσος, Κώστας Βάρναλης, Άγγελος Σικελιανός και άλλοι.

■ **Για τον συγγραφέα κάθε βιβλίο του είναι παιδί του, δημιουργημά του. Σαφώς δεν γίνεται σύγκριση μεταξύ των βιβλίων. Όμως, έχω την εντύπωση πως πάντα, κάποιο έργο ή κάποια έργα μας, είναι περισσότερο αγαπητά και ξεχωρίζουν λόγω συνθηκών της συγγραφής τους, της ψυχολογίας του γράφοντος, από το που και με ποια αφορμή συγγράφηκαν. Ποια είναι η γνώμη σας επί του προκειμένου; Ποιο από τα βιβλία σας αγαπήσατε περισσότερο;**

Όσο για το ποιο βιβλίο μου έχω αγαπήσει περισσότερο, θα έλεγα όλα, αφού όλα μου τα βιβλία κουβαλούν τον νόστο και τις θύμησης της Πόλης μου. Όμως θα ξεχωρίζα με μεγάλη ευκολία και θα σας απαντούσα το πρώτο μου βιβλίο με τίτλο *Όταν οι γλάροι πετούν χαμηλά* (Εκδόσεις Λύχνος). Μία ποίηση που βγήκε αυθόρμητα μέσα από την καρδιά μου όταν με δάκρυα στα μάτια είχα βάλει επάνω στο χαρτί όλο τον πόνο μιας ξενιτεμένης ψυχής, που βίωνε το παρελθόν της ξανά και ήξερε πως δεν θα το ξαναζούσε. Φυσικά έχει σχέση κυρίως με το νησάκι μου, την Αντιγόνη. Καθώς όπως υποστηρίζει ο Αντρέι Ταρκόφσκι «ο ποιητής είναι πάντοτε εθνικός στα γνήσια έργα του και πάντοτε θα εκφράζουν κάποιο στοιχείο του εθνικού του χαρακτήρα».

■ **Έχετε λάβει τιμητικές διακρίσεις για τα βιβλία σας. Μπορείτε να μας πληροφορήσετε για τα συγκεκριμένα έργα και το θεματικό περιεχόμενό τους;**

Το πρώτο μου βιβλίο *Όταν οι γλάροι πετούν χαμηλά*, Εκδόσεις Λύχνος, διακρίθηκε από το Λουριδείο Ίδρυμα. Αργότερα, το 2000, το βιβλίο μου με διηγήματα *Με την πυξίδα του χρόνου και της καρδιάς*, Εκδόσεις Τσουκάτου, βραβεύτηκε από τη Λέσχη Βιβλίου και οργανώθηκαν δύο τιμητικές βραδιές στον Δήμο Ψυχικού και στο Club της Εκάλης εμπρός σε πλήθος κόσμου, όπου πήρα μέρος σε ανοιχτή συζήτηση στα πλαίσια του θεσμού «Με ένα βιβλίο συζητώ».

■ **Ποια είναι η σχέση σας με το λογοτεχνικό περιοδικό των Μεγαλοσχιολιτών της Αθήνας Δεξαμενή; Όπως γνωρίζουμε διευθύνετε τη Δεξαμενή και μάλιστα έχετε τιμηθεί για το έργο και την προσφορά σας στο περιοδικό αυτό όλα αυτά τα χρόνια.**

Το περιοδικό *Δεξαμενή* του Συνδέσμου των Μεγαλοσχιολιτών, εκδίδεται από το έτος 1977 και το διηθύναν αλλά και έγραψαν σε αυτό αξιόλογοι Κωνσταντινουπολίτες ποιητές και λογοτέχνες που σήμερα δεν ζουν πια. Επειδή από χρόνια ήμουν συνεργάτης του περιοδικού και μέλος της συντακτικής επιτροπής, τα τελευταία δεκατέσσερα χρόνια το Διοικητικό Συμβούλιο του συνδέσμου μου έκανε την τιμή να μου αναθέσει τη Διεύθυνσή του. Την επιμέλειά του έχει αναλάβει η κυρία Πόπη Παρασκευοπούλου φιλόλογος και παράλληλα μέλος και ταμίας του Διοικητικού Συμβουλίου του Συνδέσμου Κεντρικιάδων. Όπου κι' εγώ ήμουν μέλος του Διοικητικού και διετέλεσα, για κάποια χρόνια, ως αντιπρόεδρος.

Το περιοδικό αυτό είχαμε την τιμή να βραβευτεί από το τριήμερο συμπόσιο «Εκαταίος και Ζώσιμος», που είχε οργανωθεί στο νησί της Θάσου τον Ιούνιο του 2009 από τον Δήμο Θάσου. Παράλληλα, έχει ξεχωριστή θέση στην Εταιρεία Ελλήνων Λογοτεχνών, καθώς αξιόλογοι λογοτέχνες της, κοσμούν κατά καιρούς με κείμενα και ποιήματά τους το περιοδικό μας, όπως και λαμβάνουν μέρος σε παρουσιάσεις που οργανώνονται από το περιοδικό μας στο Πνευματικό Κέντρο Κωνσταντινουπολιτών, όπου εδρεύει και ο Σύλλογος Μεγαλοσχιολιτών. Επίσης, το περιοδικό αυτό αποστέλλεται στο Οικουμενικό Πατριαρχείο μας, όπως και κάποια από τα βιβλία μου γι' αυτό τον λόγο έχω λάβει δύο τιμητικές επιστολές από τον Οικουμενικό Πατριάρχη μας κ.κ. Βαρθολομαίο. Σήμερα έχουν μία ξεχωριστή θέση στο αρχείο μου και θα αποτελέσουν μία κληρονομιά για τα τέσσερα εγγόνια μου.

■ **Ως άνθρωπος των γραμμάτων μπορείτε να μας πείτε τη γνώμη σας όσον αφορά στα λογοτεχνικά περιοδικά της Ελλάδας;**

Στην Αθήνα κυκλοφορούσαν πολλά εξαίρετα περιοδικά, όμως τα τελευταία χρόνια κάποια δεν εκδίδονται, αφού δυστυχώς δεν υπάρχει το κοινό πού θα τα αξιολογούσε και θα τα αγόραζε. Ωστόσο εξακολουθούν να εκδίδονται τέσσερα πολύ αξιόλογα περιοδικά που όλα αυτά κατά καιρούς φιλεύουν και δικά μου πονήματα. Τα περιοδικά αυτά είναι: *Αιολικά Γράμματα*, *Νέα Σκέψη*, *Κελαινών* και *Αντιστροφές*. Ίσως υπάρχουν κι άλλα που κυκλοφορούν και σε άλλες πόλεις της Ελλάδας, όμως εγώ δεν τα γνωρίζω. Επίσης, κυκλοφορεί ένα εξίσου εξαίρετο περιοδικό η Κινστέρνα, το οποίο εκδίδεται από την Εταιρεία Μελέτης της καθ' ημάς Ανατολής. Επίσης, έχω ανθολογηθεί από το περιοδικό *Αιολικά γράμματα*. Συμμετείχα στον τιμητικό τόμο *Σύγχρονοι Κωνσταντινουπολίτες Συγγραφείς* του Νέου Κύκλου Κωνσταντινουπολιτών και στα ετήσια τεύχη ανθολογίας της Ε.Ε.Λ. Πρόσφατα έχω δώσει συνέντευξη στο περιοδικό *Αντιστροφές*, όπου σε ερωτήσεις του έχω αναφερθεί –όπως πάντα– στους Κωνσταντινουπολίτες, στον Πατριάρχη μας κ.κ. Βαρθολομαίο και στο θεάρεστο Πατριαρχικό του έργο. Επίσης, έγινε αναφορά και στον Μητροπολίτη Χαλκηδόνας κ. Αθανάσιο Παππά που από το έτος 2010 ενεγράφη επίτιμο μέλος της Εταιρείας Ελλήνων Λογοτεχνών και από τότε έχει ανοίξει ένας δίαυλος επικοινωνίας με λογοτεχνικά, αλλά και εθνικά χαρακτηριστικά.

■ **Είναι γνωστό ότι ασχολείστε επίσης και με την κριτική βιβλίου. Σε ποια περιοδικά κι εφημερίδες δημοσιεύσατε τις βιβλιοκρισίες αυτές;**

Όπως ήταν φυσικό οι περισσότερες βιβλιοκριτικές μου έχουν σχέση με συγγραφείς και ποιητές που στέλνουν τα βιβλία τους στο περιοδικό μας προς αξιολόγηση. Παράλληλα, φιλεύουμε ποίηση και λογοτεχνικά κείμενά τους, αφού αξιολογθούν και από τη φιλόλογο κυρία Πόπη Παρασκευοπούλου.

■ **Παρακολουθείτε τα δρώμενα στην κοινωνία των Ρωμιών της Κωνσταντινούπολης; Τι γνώμη έχετε για τους Ρωμιούς της σήμερα;**

Φυσικά και παρακολουθούμε μαζί με τον σύζυγό μου τα δρώμενα στην κοινωνία των Ρωμιών της Πόλης. Άλλωστε, ο σύζυγός μου επειδή μεγάλωσε μέσα στο κατάστημα του πατέρα του Αναστασίου Ιωσηφίδη, το πολύ γνωστό σε όλους βιβλιοπωλείο και εκδοτικό οίκο Σεργιάδη –που βρισκόταν δίπλα στο Τούνελ– παρακολουθούσε με πολύ ζέση τα δρώμενα της Πόλης. Καθώς τότε εκείνο το βιβλιοπωλείο ήταν παράλληλα και το καφενείο των λογίων. Καθηγητές και δάσκαλοι εκεί συγκεντρώνονταν και αντάλλασσαν απόψεις. Όπως ήταν φυσικό, για ένα διάστημα προτού φύγουμε από την Πόλη, όλα αυτά τα είχα βιώσει και εγώ. Ωστόσο σήμερα, τα περισσότερα δρώμενα τα παρακολουθούμε διαδικτυακά, αλλά και από την εφημερίδα *ο Πολίτης*, που χρόνια τώρα μας συνδέει με τη ρωμιοσύνη της Πόλης μας. Καθώς σε πείσμα των καιρών εξακολουθεί να μεγαλουργεί και να διατηρεί την ταυτότητά της, με όσους λίγους έχουν απομείνει εκεί. Για να εστιάζουν στο πρόβλημα της ανθρώπινης ύπαρξης και του επέκεινα. Σε μια πορεία ωριμότητας με κατακτήσεις, ανατροπές αλλά και παραδοχές· κάτω από το άγρυπνο βλέμμα του ηρωικού μας Παναγιώτατου Οικουμενικού Πατριάρχη.

Είναι ότι διαπιστώσαμε όσες φορές ο νόστος οδήγησε την οικογένειά μας στην αγαπημένη μας Πόλη. Σε μία περιφορά επιταφίου, σε αναστάσιμους ύμνους μέσα στις καλοδιατηρημένες εκκλησίες μας, έχοντας στη μνήμη εκείνους που εξαναγκάστηκαν να φύγουν από την Πόλη, αλλά και όσους έφυγαν από τη ζωή.

Είναι βέβαιο ακόμη πώς οι Ρωμιοί που παρέμειναν στην Πόλη υπερασπίζονται τα ύψιστα αγαθά, την παιδεία και τις υπέρτατες αξίες του γένους μας και τους αξίζουν συγχαρητήρια.

Συγχαρητήρια αξίζουν και σε σας την ίδια, που με τόση ζέση διδάσκετε, δημιουργείτε και καταθέτετε την αγάπη σας με ότι καταπιάνεστε, για να αποτελέíte έναν δυνατό κρίκο που μας δένει με την αγαπημένη μας Πόλη.

Ακόμη, θέλω να σας ευχαριστήσω για την ευκαιρία που μου δώσατε να επικοινωνήσω μαζί σας.

> Συνέχεια από το προηγούμενο

Το Αετόπουλο

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΗ ΚΥΡΑΤΖΟΠΟΥΛΟΥ

– Και γιατί όλα αυτά; Αφού η γη χωράει μας όλους...
– Ναι, λέει το αετόπουλο, όμως η λεία είναι περιορισμένη! Και όσο την αποθηκεύεις χωρίς κόπο τόσο πιο γλυκιά είναι...

Κάπως αγνώ τις επεξηγήσεις,
– Και με την πομπή τι έγινε; επανέρχομαι.
– Μόλις πέρασε την πλατεία, άρχισε να ακούγεται ένας περίεργος ήχος, όπως αυτός όταν πέσει ένας πολυέλαιος ή, τέλος πάντων, κάποια τζαμαρία...

– Και από πού έρχονταν αυτός ο ήχος;
– Πρώτα περίξ της πλατείας, όμως όταν ήλθαν τα φορτηγά, που προ ημερών μετέφεραν χαλίκια και άμμο στην οδοποιία, γεμάτα με εργαλεία, τα οποία μοιράστηκαν με τάξη στις ομαδούλες, ο ήχος άρχισε να ηχεί από παντού, προς πάσα κατεύθυνση! Ήχος που συνοδεύονταν από κραυγές πόνου, από κραυγές ατίμωσης... Και στο βάθος να ηχούν οι συναγερμένοι των στρατοπέδων... Ήχοι καταστροφής. Καταστρέφονταν όλα τα υπάρχοντα των άριστα οικοδομημένων κτιρίων, που δίδασκαν "το είναι και το ανήκω" στα χαρούμενα πουλάκια. Τι να απόγιναν και αυτά;

Η θλίψη ολοφάνερη, σκυμμένο το κεφάλι συνεχίζει να εξιστορεί το αετόπουλο:

– Δεν άργησε, πρόβαλαν και οι καπνοί, καπνοί από καμπαναριά... Καίγονταν οι οίκοι που δίδασκαν την αγάπη... Ναι μεν οι πυροσβέστες εκεί, όμως οι μάνικες καταστραμμένες με τα εργαλεία που μοιράστηκαν από τα φορτηγά... Παντού απελπισία και λεηλασία...

Προσπαθώ να διακόψω αυτήν τη μελανή εξιστόρηση, για να μην επιβαρύνει επιπλέον την προσπάθεια άφιξής μου στο Κερκέτιον κάτω από τον καυτό πλέον ήλιο, ρωτάω:

– Και ο πατέρας, τι παρατήρησε;
– Όταν άρχισε να σουρουπώνει, συνεχίζει το αετόπουλο, πατέρας και παππούς κατατρομαγμένοι βρέθηκαν στο σημείο που συναντώνται ο Βόσπορος, η Προποντίδα και το Χρυσό Κέρας, για να επιστρέψουν στις φωλιές τους. Από τη μία έβλεπαν πλεούμενα γεμάτα όχλο να κατευθύνονται προς τα Πριγκηπόννησα και από την άλλη τα νερά του κόλπου μεταξύ των δύο γεφυριών να γυαλίζουν παίρνοντας ένα χρυσό χρώμα...

Προσπαθώντας να ομαλοποιήσω την ατμόσφαιρα:
– Χρυσό χρώμα; Όπως και το αποκαλούμε...
– Ναι! λέει το αετόπουλο, όπως το λάδι πάνω στο νερό! Αμάν! σκέπτομαι τα κάνω χειρότερα, ας μη μιλήσω...

– Είχαμε μείνει στο τι είδε ο πατέρας...
– Πρώτα από όλα παππούς και πατέρας συμφώνησαν ότι ήταν άριστος ο συγχρονισμός έναρξης των καταστροφών και στους επτά λόφους. Οι δε ομαδούλες των περίπου τριάντα ατόμων βρέθηκαν σε κάθε γειτονιά, όπου τους καθοδηγούσαν οι καλοσυνάτοι(!). Τώρα που σουρουπώνει είχε γιγαντωθεί η λυκόμορφη σκιά τους. Ο παππούς μού είχε εκμυστηρευτεί το συγκλονιστικό γεγονός που έζησε ο πατέρας...

– Και ποιο ήταν αυτό; ρωτάω με αγωνία.
– Ο πατέρας όταν είδε καπνούς να έρχονται από το ιερό συγκρότημα των ιαματικών υδάτων, εκεί κοντά στα αιώνια τείχη, στον χώρο που είναι ενταφιασμένοι κάποιοι άρχοντες, αποφάσισε να πλησιάσει... Εκτός που παραξενεύτηκε βλέποντας σκόρπια οστά σε όλο τον αυλόγυρο, οι καπνοί είχαν και κάποια περίεργη οσμή, σαν καμένη ανθρώπινη σάρκα. Βλέπεις τα ιαματικά ύδατα να μεν ζωντάνειψαν τα τηγανισμένα ψάρια στην πρώτη άλωση, όμως δεν επανέφεραν τους ιεροφύλακές τους στη δεύτερη...

– Σαν τραγικά και μπερδεμένα με τα λες, λέω.
– Απ' ότι μου διηγήθηκε ο παππούς, ήταν η μοναδική φορά που ο πατέρας μίλησε για αυτό το γεγονός. Έκτοτε στη ζωή του ουδεμία αναφορά στο γεγονός. Βέβαια αν δεν μου τα διηγούνταν ο παππούς θα είχα μαύρα μεσάνυχτα για όλα αυτά τα γεγονότα, διότι ο πατέρας όσο ζούσε δεν μου είπε ούτε λέξη...

– Και τι έγινε μετά; ρωτάω με αγωνία.
– Είχε σουρουπώσει για τα καλά, πέταξαν στη φωλιά τους, που τους παρέιχε ασφάλεια. Τουλάχιστον μέχρι στιγμής. Όλο το βράδυ δεν έκλεισαν μάτι. Ήχοι ερπυστριών από το κέντρο, ήχοι απελπισίας και πόνου από την περιφέρεια...

Την επόμενη μέρα, πριν ξημερώσει καλά-καλά έφυγαν από τις φωλιές μόνο οι έμπειροι, συνέχισε το αετόπουλο, ένας από αυτούς και ο παππούς. Έτσι αποφασίζει να ανιχνεύσει από ψηλά την επικρατούσα κατάσταση. Βουβή η Πόλη. Ένα πολύχρωμο ψηφιδωτό αφηρημένης τέχνης είχε αποκαταστήσει την ασφάλτο και τους κύβους από γρανίτη των κεντρικών δρόμων. Έστω και από μεγάλη απόσταση αντιλαμβάνεται ότι οι κεντρικές αρτηρίες των εμπορικών δρόμων με τα πολύχρωμα ψηφιδωτά είχαν ανυψωθεί κατά ένα έως δύο μέτρα. Δεν άργησαν να εμφανιστούν τα φορτηγά που την προηγούμενη μετέφεραν εργαλεία. Τώρα ήταν άδεια και τα γέμιζαν με τις ψηφίδες, και από όπου περνούσαν τα φορτηγά επανεμφανίζονταν η ασφάλτος και οι κύβοι από γρανίτη. Τις εργασίες τις επέβλεπαν οι στρατιώτες με ανά χείρας το όπλο και αποκαλυμμένες οι ξιφολόγχες...

– Και γιατί αυτό; ρωτάω.
– Για να μην λεηλατηθούν τα λεηλατημένα, απαντά το αετόπουλο.
– Εκτός των δρόμων και των καμένων εκκλησιών, τι άλλο σε περιέγραψε ο παππούς; ρωτάω, για να συντομευτούν οι λεπτομερείς περιγραφές γεγονότων, που παραβιάζουν τη βασική ανθρώπινη αρχή, το «δικαίωμα στη ζωή»!

– Είδε κάποιες οικίες, που στο παρελθόν τα παράθυρά τους κοσμούσαν μεταξωτές κουρτίνες, τώρα όχι μόνο οι κουρτίνες αλλά έλειπαν και τα πλαίσια των παραθύρων. Οι μωγή από τα άδεια διαμερίσματα! Παρακάτω η Ερυθρά Ημισέληνος από τη μία, ο Ερυθρός Σταυρός από την άλλη, είχαν ανοίξει συσσίτιο και εκτός από ζεστό φαί μοίραζαν δέματα, που είχαν παραλάβει από μακρινή χώρα...

– Και πώς έληξε όλο αυτό το δράμα; Ρωτάω.
– Αυτή είναι άλλη ιστορία...
– Όχι, όχι άλλη ιστορία! το διακόπτω, απλώς περιγράψέ με τον επίλογο.

– Ξεκινώντας μετά από τρία χρόνια, άρχισε ο διωγμός των πονεμένων. Και πριν συμπληρωθεί η δεκαετία, έδιωξαν τους περισσότερους με έναν σάκο στο χέρι... Έτσι ήλθαμε και εμείς προς αυτά τα μέρη. Αρχικά ο παππούς αποφάσισε να έλθει σ' αυτά τα βουνά για να 'χει συντροφιά τους συνεχιστές των εκδιωκόμενων από τον Άθω. Έλπιζε να ακούσει ξανά τον κανόνα του Δαμασκηνού, όμως δεν αντιλήφθηκα το αίτιο που ο παππούς επέστρεψε στη γενέτειρά του. Έκτοτε δεν λάβαμε κανένα νέο. Μάλλον τα κόκαλά του θα είναι στα θεμέλια κάποιων νεόκτιστων συγκροτημάτων...

– Περίεργο, λέω. Και πώς δεν βοήθησαν τους πονεμένους τα αστέρια που πιθανόν επί αιώνα και από παντού βλέπουν τη γη; Δεν είπαν τίποτα τα λιοντάρια, η αρκούδα, έστω η άρπυια;

– Μα τι λες τώρα, είδες αφηνιασμένο λύκο να χορταίνει; Αφού είχαν διαθέσιμη τροφή στο παχνί, γιατί να παραχωρήσουν από τη δικιά τους λεία;

Ερωτήσεις στην ερώτησή μου το αετόπουλο! Κοντοστάθηκα για να αποκριθώ:

– Κοίτα, λέω σηκώνοντας το κεφάλι μου, αετόπουλο! Αετόπουλο;

Πουθενά το αετόπουλο. Βγάζω το καπέλο μου για να έχω καλύτερη ορατότητα. Πεντακάθαρος ο ουρανός. Ντάλα ο μεσημεριανός ήλιος. Βγάζω τα ακουστικά του CD player, μήπως και ακούσω κάτι αέτισο, μόνο τριζόνια...

Μάλλον έχω πάθει ηλίαση, συλλογίζομαι. Ξαναβάζω τα ακουστικά, εντείνω τον βηματισμό για τα τελευταία χιλιόμετρα προς τον ξενώνα, ακούγοντας το λαϊκό άσμα:

«Θα ζήσω ελεύθερο πουλί κι όχι κορόιδο στο κλουβί για μια μονάχα θηλυκιά να κελαηδάω...»
Είμαι; Θα προλάβω;

ΚΕΝΤΡΟ ΦΥΣΙΚΟΘΕΡΑΠΕΙΑΣ και ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ **ΓΕΩΡΓ. ΑΘ. ΓΟΥΓΟΥΔΗ**

ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΟΡΘΟΠΕΔΙΚΩΝ,
ΡΕΥΜΑΤΟΛΟΓΙΚΩΝ, ΚΑΡΔΙΟΑΝΑΠΝΕΥΣΤΙΚΩΝ
ΚΑΙ ΝΕΥΡΟΛΟΓΙΚΩΝ ΠΑΘΗΣΕΩΝ
ΑΦΡΟΔΙΤΗΣ 1 και ΠΟΣΕΙΔΩΝΟΣ - Π. ΦΑΛΗΡΟ
ΤΗΛ. 210.9848482

ΙΩΑΝΝΗΣ Σ. ΚΑΤΡΑΝΙΔΗΣ

ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΣ

Δέχεται κάθε μέρα 9-1 π.μ. και 5-8 μ.μ.,
πλην Σαββάτου και επί συνεντεύξει

Αλκυόνης 25 - Π.ΦΑΛΗΡΟ

Τηλ. Ιατρείου 210 9831509, οικίας 210 9814675

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Σ. ΖΗΣΙΑΔΗΣ

ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΣ

Αμφιτρίτης 12, Π. Φάληρο

Τηλ. Ιατρείου: 210 9838877, κιν.: 6944 475212
e-mail: k.zisiadis@gmail.com

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ Χ. ΡΟΜΠΟΠΟΥΛΟΣ

ΙΑΤΡΟΣ

ΕΝΔΟΚΡΙΝΟΛΟΓΟΣ

Δημ. Σούτσου 7, Πλατ. Μαβίλη, Αθήνα

Πλησίον Σταθμού Μετρό Μέγαρο Μουσικής

Δέχεται με ραντεβού

Τηλ.: 210 64 27 956 Κινητό: 694 49 42 103

Dr ΛΥΔΙΑ ΙΩΑΝΝΙΔΟΥ-ΜΟΥΖΑΚΑ

ε. Καθηγήτρια Ιατρικής Σχολής Παν/μίου Αθηνών
Χειρουργός-Γυναικολόγος, Χειρουργός-Μαστολόγος

- Πρόεδρος της Ελληνικής Εταιρείας Μαστολογίας
- Εθνικός Εκπρόσωπος της Ελλάδος στην European Commission Initiative for Breast Cancer
- Εκπρόσωπος του Π.Ι.Σ. στη UEMS για τις ανάγκες στη χειρουργική εκπαίδευση στον καρκίνο του μαστού
- Δ/ντης Ελληνικής Σχολής Μαστολογίας
- Πρόεδρος του 21st SIS World Congress on Breast Cancer & Breast Healthcare

Α. Βασ. Σοφίας 124B, 115 26 Αθήνα • Τηλ.: 210 77 71 246
Φαξ: 210 77 16 834 • E-mail: lydiamouzaka@yahoo.gr
www.mastologos.gr

ΦΥΣΙΟΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΠΑΛ. ΦΑΛΗΡΟΥ

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ Γ. ΚΑΪΡΗΣ

Θεραπεία Ορθοπεδικών, Νευρολογικών,
Ρευματοαρθρικών παθήσεων
και Αθλητικών κακώσεων

Επισκέψεις κάθε μέρα 12.00 - 21.00 εκτός Σαββάτου

Λεωφ. Ποσειδώνος και Παρθενώνος 1, ισόγειο

Τηλ.: 210 9843810, 210 9834227 Fax: 210 9812504

www.kairis.gr

Δρ. ΑΡΓΥΡΩ ΧΑΤΖΗΪΩΑΝΝΟΥ

MD, Dipl. rer. nat., PhD

ΑΝ. ΚΑΘΗΓΗΤΡΙΑ ΙΑΤΡΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΠΑΝ/ΜΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

ΔΕΡΜΑΤΟΛΟΓΟΣ - ΑΦΡΟΔΙΣΙΟΛΟΓΟΣ

Υπεύθυνη τμήματος Ειδικών Θεραπειών

& Δερματοχειρουργικής, Νοσ. "Α. Συγγρός"

Βασ. Σοφίας & Χατζηκώστα 7

ahatzi@med.uoa.gr

Τηλ. 6937 191322

210 6411766

Dr. ΓΕΩΡΓΙΟΣ Σ. ΤΣΟΛΑΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΠΑΙΔΙΑΤΡΙΚΗΣ ΚΛΙΝΙΚΗΣ

ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΥ ΜΕΤΡΟΠΟΛΙΤΑΝ

Διδάκτωρ Ιατρικής Σχολής Πανεπιστημίου Αθηνών

ΠΑΙΔΙΑΤΡΟΣ

Αλκυόνης 18α, Π. Φάληρο 175 61

(έναντι Ι.Ν. Αγ. Αλεξάνδρου, στον Φλοίσβο)

Β' Ιατρείο: Πάρνηθος 32, Σαρωνίδα

Τηλ./Fax: 210-98 28 894

Κινητό: 697-2201044

Τηλ.: 22910 55019

Κωνσταντίνος Π. Ασματζής

ΦΥΣΙΟΘΕΡΑΠΕΥΤΗΣ

Πτυχιούχος Φ. Σ. Μονάχου, Πανεπιστήμιο Άμστερνταμ

ΕΙΔΙΚΟΤΗΤΑ ΣΕ ΤΕΧΝΙΚΕΣ:

- MANUELLE THERAPIE (Μυοσκελετικά - Αθλητικές κακώσεις)
- BOBATH N.D.T. (Εγκεφαλικά, Νευρολογικές παθήσεις)

ΛΕΜΦΟΘΕΡΑΠΕΙΑ

ΕΞΕΙΔΙΚΕΥΣΗ ΣΤΗΝ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΛΕΜΦΟΙΔΗΜΑΤΟΣ

(ΠΡΩΤΟΓΕΝΕΣ - ΔΕΥΤΕΡΟΓΕΝΕΣ)

"ΟΛΟΚΛΗΡΩΜΕΝΗ ΑΠΟΣΥΜΦΟΡΗΤΙΚΗ ΘΕΡΑΠΕΙΑ MLD/CDT"

ΚΙΝΗΤΙΚΗ ΑΝΑΛΥΣΗ ΒΑΔΙΣΗΣ ΠΕΛΜΑΤΟΓΡΑΦΗΜΑ

ΗΒΗΣ ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΟΥ 30 Α & ΤΡΙΤΩΝΟΣ, Τ.Κ. 175 62 Π. ΦΑΛΗΡΟ

(ΕΙΣΟΔΟΣ ΑΠΟ ΟΔΟ ΓΕΡΟΥΛΑΝΟΥ)

Τηλ. 210 9848793, Κιν. 6944 798314, E-mail: physioasma@otenet.gr

www.physioasma.gr

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΓΟΠΟΥΛΟΣ

Χειρ. Οδοντίατρος

ΜΙΧΑΛΗΣ ΠΑΓΟΠΟΥΛΟΣ

Χειρ. Οδοντίατρος

Τοποθετούνται **εμφυτεύματα**-Εφαρμογές **LASER**

Δέχεται καθημερινά με ραντεβού

Αγγέλου Σικελιανού 12, Ν. Ψυχικό

Τηλ.: 210.6740.777 - Fax: 210.6740.900

Δρ. ΣΤΕΛΙΟΣ Χ. ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ

ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ

ΠΑΙΔΙΑΤΡΟΣ - ΚΑΡΔΙΟΛΟΓΟΣ ΠΑΙΔΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΠΑΙΔΟΚΑΡΔΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΚΛΙΝΙΚΗΣ
Τ. ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΣ ΝΟΣ. GREAT ORMOND STR. ΛΟΝΔΙΝΟΥ
ΠΑΝ/ΜΙΩΝ HARVARD και COLUMBIA ΗΠΑ

ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ 4 - ΚΟΛΩΝΑΚΙ

ΤΗΛ. ΙΑΤΡΕΙΟΥ 210 36 02 745 • ΟΙΚΙΑΣ 210 98 33 413

ΚΙΝΗΤΟ 6932 414 943 e-mail: prdrsant@otenet.gr

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α. ΚΟΥΝΗΣ

ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ - ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΣ

Δέχεται 9-1 και 5-8 επί συνεντεύξει

Σόλωνος 52 και Ομήρου, 5ος όροφος Αθήνα

Τηλ. 2103615867 Κιν. 6937120360

ΦΥΣΙΚΟΘΕΡΑΠΕΥΤΗΡΙΟ

ΧΡΙΣΤΙΝΑ Α. ΟΖΟΥΛΕΡ

Δέχεται από τις 10.00-13.00. και 17.00-20.00

Έλλης 16 (Έδεμ) Παλ. Φάληρο

Τηλ. Φυσικ/τηρίου 210 9832978, Κιν.: 6944958130

ΠΑΝΤΕΛΗΣ Α. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ ΟΦΘΑΛΜΙΑΤΡΟΣ

Επ. Καθηγητής Οφθαλμολογίας SMU

Διευθυντής Οφθαλμολογικής Κλινικής

Νοσοκομείου Metropolitan

www.eyelaser.gr

Λεωφ. Ποσειδώνος 42, Π. Φάληρο 210 9881800

ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ Κ. ΜΟΥΓΚΡΙΔΗΣ

ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ - ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Σ. ΜΟΥΓΚΡΙΔΗΣ

ΧΕΙΡ. ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΣ-

ΕΜΦΥΤΕΥΜΑΤΟΛΟΓΟΣ

Μετεκπαιδευθείς στην

Οδοντιατρική Σχολή Αθηνών

Παρθενώνος 5 (στάση Μπάτης) Π. Φάληρο

Τηλ. Ιατρείου: 210 9824212 οικίας: 210 96 7740

ΜΕΤΤΙΣΟΠΟΥΛΟΣ

ΟΠΤΙΚΑ ΕΙΔΗ

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ

ΟΜΗΡΟΥ 64 Ν. ΣΜΥΡΝΗ

ΤΗΛ: 210 9359539 - 210 9344690

ΒΑΣΙΛΗΣ ΜΟΥΤΣΟΓΛΟΥ

— Τέλος χρόνου —

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΤΣΟΥΚΑΤΟΥ

ΣΑΜΠΑΧΑΤΤΙΝ

ΑΛΗ

ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ ΘΑΝΟΣ ΖΑΡΑΓΚΑΛΗΣ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΤΣΟΥΚΑΤΟΥ

"ΧΑΡΗ... ΤΟΛΟΓΩΝΤΑΣ"

Καιρός να αναλάβουμε ευθύνες

Δεν καταλαβαίνω, αγαπημένε μου αναγνώστη, τι κακό είπε ο άνθρωπος και έπεσαν να τον φάνε. Είπε αυτό που πιστεύει ο ίδιος και η παράταξή του. Μέσα σε μια πρόταση συγκέντρωσε όλη τη φιλοσοφία τους, μας έδειξε τον δρόμο που ακολουθούν από την πρώτη μέρα που πήραν στα χέρια τους το τιμόνι της χώρας. Τώρα τι; Πέσαμε από τα σύννεφα; Σοκαριστήκαμε; Και εν πάση περιπτώσει, αγαπημένε μου αναγνώστη, ας σταματήσουμε πια να είμαστε αχάριστοι. Για εσένα και για εμένα δουλεύουν (παλεύουν θα έλεγα) αυτοί οι άνθρωποι. Για να έχεις εσύ κι εγώ μια όμορφη και αξιοπρεπή καθημερινότητα. Και στο κάτω κάτω τι φτάνει αυτοί για την ενεργειακή κρίση;

Για την δήλωση του Αναπληρωτή Υπουργού Εσωτερικών Στέλιου Πέτσα στο πρωινό πρόγραμμα του ANT1 σου γράφω τόση ώρα, αγαπημένε μου αναγνώστη. Πιο συγκεκριμένα ο Υπουργός βρέθηκε καλεσμένος του Γιώργου Παπαδάκη για να μιλήσει για την ενέργεια, την αύξηση της τιμής του φυσικού αερίου και για το τι μπορούμε να κάνουμε ώστε ο χειμώνας που έρχεται να είναι βιώσιμος, δηλαδή να μην γίνουμε παγοκολόνες. Και φυσικά ο Υπουργός είχε λύσεις και σχέδιο, αγαπημένε μου αναγνώστη. Πρότεινε να μεταβούμε από το φυσικό αέριο στο πετρέλαιο η τιμή του οποίου είναι καλύτερη. Ερωτηθείς από δημοσιογράφο αν η κυβέρνηση έχει κάποιο σχέδιο, κάποια λύση ώστε αυτή η μετάβαση να μην επιβαρύνει την τσέπη των πολιτών ο Υπουργός δήλωσε: «Το βασικό ζητούμενο σε αυτές τις περιπτώσεις είναι να δείχνουμε προσαρμογή. Όποιος αρνείται να προσαρμοστεί, δυστυχώς πεθαίνει». Και με αυτή τη δήλωση άνοιξε ο ασκός του Αιόλου, αγαπημένε μου αναγνώστη. Αντιπολίτευση, κόμματα και πολίτες έσπευσαν να τον κατακραυ-

ΤΟΥ ΧΑΡΗ ΓΑΝΤΖΟΥΛΗ

νώσουν τον άνθρωπο. Και σε ρωτώ, αγαπημένε μου αναγνώστη: Γιατί; Την αλήθεια είπε. Έχεις την οικονομική δυνατότητα να κάνεις τη μετάβαση; Μπορείς να προσαρμοστείς στα νέα δεδομένα; Θα ζήσεις. Δεν μπορείς; Αρνείσαι; Μήπως είσαι απροσάρμοστος; Θα πεθάνεις. Ξεκάθαρα τα πράγματα. Άλλωστε ας μην ξεχνάμε και μια παλιότερη δήλωση του Γεωργιάδη «Δεν μπορούμε να παρέχουμε υγεία σε όλους». Αλλά και την πιο πρόσφατη ότι ο χειμώνας που έρχεται θα είναι σαν εκείνον του 1962. Για αυτό σου λέω, αυτοί βαδίζουν στον δρόμο που ξέρουν. Καιρός είναι κι εμείς να αναλάβουμε ευθύνες, αγαπημένε μου αναγνώστη. Δεν μπορούμε να τα περιμένουμε όλα από τον Μητσοτάκη και τους Υπουργούς του.

Βλέποντας αυτόν τον χαμό που προκάλεσαν τα λόγια του ο Υπουργός προέβη σε νέες δηλώσεις στις οποίες χαρακτήρισε το περιστατικό «άτυχη στιγμή» και συνέχισε «η αποσπασματική προβολή της φράσης μου διαστρεβλώνει την αλήθεια». Και εδώ μου τα χάλασε ο Υπουργός, αγαπημένε μου αναγνώστη. Καμία διαστρέβλωση. Η αλήθεια είναι μια: ή μπορείς να προσαρμοστείς και θα ζήσεις ή δεν μπορείς και θα πεθάνεις. Δεν χρειάζεται καμία προσπάθεια ώστε να μας έρθει πιο μαλακά όσα μας ετοιμάζουν. Τα ξέρουμε. Τα περιμένουμε. Κι όπως σου έγραψα και πιο πάνω, αγαπημένε μου αναγνώστη, καιρός να αναλάβουμε ευθύνες. Εμείς. Να πιστέψουμε στη δύναμή μας και να πάψουμε να ξαφνιαζόμαστε κάθε φορά που ο Πέτσας και λοιποί ανοίγουν το στόμα τους.

Ένας εντυπωσιακός γάμος στην Πρίγκηπο

Τέτοιες στιγμές χαράς έχουν λιγοστέψει χρόνο με χρόνο και γίνονται όλο και πιο σπάνιες στα Πριγκηπόννησα. Μετά από τη φυγή των Ρωμιών το 1964 και 1974 οι εκκλησίες των νησιών έχουν ολιγομελές εκκλησιασμά. Όταν όμως έρθει η ώρα για κάποιο χαρμόσυνο γεγονός σε αυτές μικρές κοινωνίες, τότε η χαρά των κατοίκων γίνεται μεγάλη!

ΤΟΥ ΣΤΑΘΗ ΑΡΒΑΝΙΤΗ

Μια μοναδική στιγμή έζησαν οι λιγοστοί μόνιμοι Πριγκηπιανοί Ρωμιοί κάτοικοι, όταν αντίκρισαν τη γαμήλια τελετή στον Ι. Ν. Αγίου Δημητρίου με 300 καλεσμένους όλων των θρησκειμάτων. Πρωτοφανές γεγονός για τις σημερινές εποχές, ειδικά στα νησιά. Στην εκκλησία συγκεντρώθηκαν για πρώτη φορά, τα τελευταία χρόνια, τόσους καλεσμένοι Ρωμιοί, Αρμένιοι και πολλοί Τούρκοι. Όλοι οι Πριγκηπιανοί χαρήκαμε για το γεγονός και την εξέλιξη αυτή.

Την ημέρα του Αγίου Φανουρίου, 27/8/2022 το απόγευμα, επέλεξαν για να ενώσουν τη ζωή τους η Σίρα Καζαντζιόγλου και ο Σωτήρης Χατζηγιαννάκος. Κουμπάρα ήταν η Αλεξία Δημοπούλου. Το ζευγάρι απέσπασε τα θερμά συγχαρητήρια συγγενών και φίλων, επειδή πήγαν στην εκκλησία με ηλεκτροκίνητα οχήματα και όχι με ανθοστόλιστους παραδοσιακούς ιππήλατους αραμπάδες με λουλούδια του νησιού, όπως γινόταν τα προηγούμενα χρόνια.

Το ιερό μυστήριο τέλεσε ο Σεβ. Μητροπολίτης Γέρων Πριγκηποννήσων κ. Δημήτριος, με ιερέα τον π. Δημήτριο Τσιρόπουλο και τον διάκονο Βασίλη Καρατζίκο. Στην τελετή, λόγω αρμενικής καταγωγής της νύφης, παραβρέθηκε και εκπρόσωπος της Αρμενικής Εκκλησίας.

Μετά το τέλος της γαμήλιας τελετής μοιράστηκαν στην έξοδο μπομπονιέρες στους καλεσμένους και το ζευγάρι αναχώρησε ευτυχισμένο επευφημούμενο από το πλήθος, με το ηλεκτροκίνητο αυτοκίνητο που τους πρόσφερε ο Δήμος Πριγκηποννήσων. Ακολούθησε δεξίωση στο κήπο του πολυτελούς ξενοδοχείου Anadolu Kulüp.

Τους ευχόμαστε κάθε ευτυχία και πολλούς απογόνους.

ΤΟΥ ΜΗΝΑ
ΙΩΑΚΕΙΜΟΠΟΥΛΟΥ

Τσίκο
&
Λάρα

Τον τελευταίο καιρό έχει παρατηρηθεί μια αύξηση κακοποίησης ζώων, δίχως αιτία, από ασυνείδητους θα μπορούσα να πω ανθρώπους. Θανατώθηκε γαϊδουράκι, ποδοπατήθηκε γατάκι, μια νεαρή κλώτσησε ένα γατάκι, κρεμάστηκε σκύλος σε δέντρο, βρέθηκε άλογο ατάιστο για μεγάλο χρονικό διάστημα. ΕΛΕΟΣ... ΚΑΙ ΤΑ ΖΩΑ ΕΧΟΥΜΕ ΨΥΧΗ... ΚΙ ΕΜΕΙΣ ΠΟ-NAME... Κι εμείς χαιρόμαστε, κι εμείς λυπόμαστε, γελάμε και κλαίμε κι ας μην φαίνεται... Και πεινάμε και διψάμε... Το κυριότερο όμως... ΑΓΑΠΑΜΕ... Και αγαπάμε ολοκληρωτικά... Θα μου πείτε πως γίνεται να αγαπάμε εμείς τα σκυλιά και να επιτιθέμεθα σε ανθρώπους και να τους κατασπαράζουμε; Εμείς τα σκυλιά έχουμε την ικανότητα να μαθαίνουμε. Όταν εκπαιδευτούμε, λειτουργούμε ανάλογα με αυτό που μας δίδαξαν. Την επιθετικότητα, τα συγκεκριμένα σκυλιά θα πρέπει να τη διδάχτηκαν από τα αφεντικά τους. Είναι και γεγονός ότι και κάποιες ράτσες έχουν από τη φύση τους μια τάση προς την επιθετικότητα, αυτή η τάση όμως με την κατάλληλη εκπαίδευση μπορεί να περιοριστεί ή ακόμη και να εξαλειφθεί. – Μπράβο Τσίκο μου, ωραία τα είπες. Είναι αλήθεια ότι εμείς τα ζωάκια, λειτουργούμε όπως μας μάθουν τα αφεντικά μας. Όση αγάπη μας δίνουν εκείνοι, άλλη τόση και κάτι παραπάνω τους δίνουμε κι εμείς.

– Είχε έρθει προχθές ένας φίλος του κυρ-Θανάση και έλεγε για τον γάτο του, πόσο καλός και τρυφερός είναι. Όταν παίρνει βιβλίο στα χέρια του να διαβάσει, έρχεται ο γάτος, σπρώχνει το βιβλίο, χώνεται ανάμεσα, απλώνει το χεράκι του και του χα'ι'δεύει το πρόσωπο...

– Και μετά σου λένε ότι οι γάτες είναι αχάριστες...

– Είπαμε, τα ζώα λειτουργούν όπως τα μάθεις, αγάπη τους δίνεις, αγάπη θα σου δώσουν...

– Αα, να σου πω και το άλλο... Αυτός ο φίλος του κυρ-Θανάση έχει πολύ πλάκα... Άκου τι έκανε... Αντλήθηκε ότι παρακολουθούσαν το τηλεφώνό του. Πήγε στο φαρμακείο και αγόρασε το καθαριστικό που παίρνουν όσοι είναι να κάνουν κολονοσκόπηση, αγόρασε και έναν χυμό ανανά. Επέστρεψε στο σπίτι του, ήπια το καθαριστικό και τον χυμό και περίμενε. Κάποια στιγμή αισθάνθηκε την κοιλιά να επαναστατεί. Πήρε το τηλέφωνό του, πήγε στην τουαλέτα και κάλεσε τον ίδιο αριθμό με τον οποίο μιλούσε όταν αντλήθηκε ότι τον παρακολουθούσαν. Αμέσως αντλήθηκε ότι κάποιος μπήκε στη γραμμή. Εν τω μεταξύ το φάρμακο είχε αρχίσει να λειτουργεί. Μόλις απάντησε η γραμμή του, άρχισε να λέει...

– Γεια σου Χρήστο. Σήμερα θα σου κάνω προσφορά και σένα και σ' αυτούς που μας ακούνε, την Ισπανική Υποχώρηση, με κλανιές...

Και άφησε τον εαυτό του ελεύθερο, στο έλεος του καθαριστικού...

Η ΣΥΝΤΑΓΗ ΓΙΑ ΝΑ ΑΠΟΦΥΓΕΤΕ ΤΟΥΣ ΑΝΕΠΙΘΥΜΗΤΟΥΣ ΑΦΤΑΚΗΔΕΣ...

Σγουρέ βασιλικέ μου και μαντζουράνα μου...

ΤΗΣ ΝΙΚΗΣ BEALES

Σγουρός για τον πιο πολύ κόσμο, πλατύφυλλος πότε-πότε, αλλά για μένα πάντα χαϊδεμένος.

Από την αρχή του καλοκαιριού παρακολουθούσα την πορεία του μέσα στη γλάστρα, από μικρό φιντανάκι. Έβλεπα τη θείτσα μου να κυνηγά τον ήλιο και να γυρίζει τη γλάστρα για να τον βλέπει από παντού. Έτσι ο βασιλικός, που η χωματένια γλάστρα, ήθελε-δεν ήθελε, για χάρη του έπινε νερό, να βλέπει τον ήλιο και ο ήλιος να βλέπει τον βασιλικό, να βλέπονται και να αγαπιούνται από μακριά.

Από μακριά κι αγάπη και αυτός φούντωνε, φούντωνε και από το μεράκι μαζί με τα χάδια της θείας και τα δικά μου. Τον χαϊδεύαμε, τον κανακεύαμε και μας ευχαριστούσε με τις ευωδιές που σκόρπιζε.

Χιλιотραγουδισμένος από τα γεννοφάσκια του και από τα δικά μας, στις παλιές αθηναϊκές καντάδες που ο Πλακιώτης Θεός όταν σιγοψιχαλίζει «τα βασιλικά (γένος ουδέτερο και στον πληθυντικό αυτήν τη φορά) ποτίζει». Παρόν και στα καλαματιανά με τα κλαρίνα «μάνα μ', καλέ μάνα μ', ...» στο τραγούδι του γάμου που δίνονται οδηγίες στον γαμπρό, τη νύφη ν' αγαπά και να την καμαρώνει, σε άλλα τραγούδια της παρέας, δημοτικά και άλλα αγαπημένα σχε-

δόν από όλους, «ψιντρή βασιλισιά μου...» τραγουδούν σε κυπριακή διάλεκτο στους γάμους και στα πανηγύρια στην παροικία του Λονδίνου, του Μπέρμινγχαμ και συνεχίζουν κανονικότητα «...και μαντζουράνα μου...».

Τον σγουρό, Greek Basil στα αγγλικά, (φεστιγιέν στα τουρκικά, κάποια φίλη μου έφερε τσάι από την Πόλη, πρόσφατα) που βρίσκουμε στα καλά σουπερμάρκετ, έχω στο σπίτι μου. Αυτόν, (που στην Κύπρο τον αποκαλούν αθάνατο και που μεγαλώνει και γίνεται «δενδρό» (αν ξέρεις να τον φροντίσεις, λένε) και άλλα είδη, πλατύφυλλο, κινέζικο κ.τ.λ καλλιεργεί ένας φίλος, ο Νίκος.

Σαν τη θεία μου και εγώ κυνηγώ τον ήλιο και γυρνώ τη γλάστρα για να αλληλοκοιτάζονται στην κεντιανή ζέστη και να κάνουν παρέα. Τον χαϊδεύω και τον ποτίζω – δεν θέλει πολύ πότισμα, ίσα-ίσα για να ξεδιψάσει, άλλωστε σου το φωνάζει όταν χρειάζεται νεράκι, μην τον αφήσεις όμως να παραδιψάσει, έλεγε η γιαγιά. Τον φροντίζω όπως έκαναν η γιαγιά, η μαμά και η καλή-καλή μου θείτσα. Και όπως έκαναν αυτές, στις δεκατέσσερις του Σεπτέμβρη θα τον πάω στην Εκκλησία.

Του Σταυρού.

